

ЗАКОН ЗА ГОРИТЕ

Глава първа ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 1 (1) Този закон урежда обществените отношения, свързани с опазването, възпроизводството и ползването на горските територии в Република България, с цел гарантиране на многофункционално стопанисване и устойчиво управление на горските екосистеми.

(2) Целта на закона е:

- а)** опазване и увеличаване площта на горите;
- б)** поддържане и подобряване състоянието на горите;
- в)** гарантиране и поддържане на екосистемните, социалните и икономически функции на горските територии;
- г)** гарантиране и увеличаване производството на дървесина и други природни ресурси чрез природосъобразно стопанисване на горските територии;
- д)** поддържане на биологичното и ландшафтното разнообразие и подобряване на състоянието на популациите на видовете от дивата флора, фауна и микота;
- е)** осигуряване на възможности за отдых на населението и подобряване условията за рекреация;
- ж)** постигане на баланс между интересите на обществото и собствениците на горски територии;
- з)** подпомагане и насърчаване на собствениците на горски територии;
- и)** изпълнение на международни и европейски ангажменти за съхранение на горските местообитания

Чл. 2. (1) Гора по смисъла на този закон са:

- 1.** земи, заети от горскодървесна растителност с площ не по-малка от 1 декар, височина на дървостоя в зряла възраст не по-малко от 5 метра, широчина на насаждението не по-малко от 10 метра и проекцията на короните не по-малко от 10 %;
- 2.** площите, които са в процес на възобновяване и все още не са достигнали, но се очаква да достигнат минимална проекция на короните от 10% и височина на дърветата от 5 м.;
- 3.** площите, които в резултат на антропогенна дейност или естествени причини са временно обезлесени, но подлежат на възобновяване;
- 4.** защитните горски пояси, както и ивици от дървета с площ по-голяма от 1 дка. и широчина над 10м.;
- 5.** насажденията в системи и съоръжения за предпазване от вредното въздействие на водите
- 6.** клековите формации;
- 7.** съобщества от дървесни или храстови видове, разположени край водни обекти.

(2) Не са гора по смисъла на този закон:

- 1.** плантации за коледни елхи и зеленина;

2. плантации от дървесни или храстови видове, създадени с цел ускорено производство на биомаса;

3. насаждения за производство на плодове.

(3) Горска територия по смисъла на този закон са:

1. горите по ал. 1;

2. голини и недървопроизводителни земи, посочени в кадастъра като предназначени за горскостопанска дейност;

3. карстови образувания и пещери, чиито входи са разположени в земите по т. 1 и 2;

4. неземеделски земи, които имат характеристиките на гора по смисъла на ал. 1

(4) Разпоредбите на този закон не се прилагат за:

1. паркове и градини в урбанизирани територии;

2. горите и земите в националните паркове, в природните и поддържаните резервати, освен в случаите на чл. 67, ал. 3 от Закона за защитените територии;

3. дървета от горскодървесни видове в земеделски територии;

4. горите в обхвата на републиканската пътна мрежа, на железните пътища, железопътните линии и принадлежащите към тях терени и пожарозащитни пояси;

Чл. 3. (1) Не се допуска намаляване на съществуващата лесистост:

1. на територията на Република България;

2. на територията на общини, в които лесистостта е под 10%.

(2) Дейностите в горските територии се извършват по начин, който не води до увреждане на растителни и животински видове и техните местообитания, на почвите и водните обекти.

Глава втора

УПРАВЛЕНИЕ НА ГОРСКИТЕ ТЕРИТОРИИ

Раздел I

Функции на горските територии

Чл. 4. (1) Горските територии изпълняват следните основни функции:

1. защита на почвите, водните ресурси и чистота на въздуха;

2. поддържане на биологичното разнообразие на горските екосистеми;

3. осигуряване на социални, образователни, научни, ландшафтни и рекреационни ползи за обществото;

4. защита на природното и културно наследство;

5. производство на дървесни и недървесни горски продукти;

6. регулиране на климата и усвояване на въглерода.

(2) Конкретните функции на горските територии се указват в областните планове за развитие на горските територии.

Чл. 5. (1) Горските територии, в съответствие с преобладаващите им функции, се делят на три категории:

1. защитни;

2. специални;

3. стопански.

(2) Защитни са горските територии за защита на почва, вода, населени места, сгради и технически съоръжения; горната граница на гората; защитните пояси, както и гори, създадени по технически проекти за борба с ерозията.

(3) Специални са горските територии с рекреационно значение, за поддържане на ландшафта; семепроизводствени насаждения и градини; горски разсадници; опитни и географски култури от горски дървесни и храстови видове; дендрариуми; попадащи в териториалния обхват на единични и групови културни ценности и техните охранителни зони; научноизследователски и учебно-опитни гори; токовища; до 200 м. около туристическите хижи и манастирите; бази за интензивно стопанисване на дивеча; входи на пещери; в защитените територии и зони.

(4) Стопански са горските територии, които не са обхванати в предходните алинеи и чието стопанисване е насочено към устойчиво производство на дървесина и недървесни горски продукти, както и предоставяне на услуги.

Чл. 6. (1) Категоризирането на горите се извършва с областни планове за развитие на горските територии.

(2) Прекатегоризирането на горите се извършва по предложение на собствениците на горите или на други заинтересовани лица чрез промяна в приетите областни планове за развитие на горските територии.

Раздел II

Горско планиране

Чл. 7. Основните принципи на горското планиране са:

- 1. равномерност и постоянство в ползването на дървесината и недървесните горски продукти;**
- 2. интегрирано управление на горските територии и ползване на горски ресурси за постигане на устойчиво икономическо развитие;**
- 3. разнообразяване на дейностите в горите за устойчиво възпроизводство на техните функции чрез разкриване на алтернативни източници на доходи и на заетост.**
- 4. поддържане на екосистемната цялост на гората и прилагане на екологичните принципи в развитието на горското стопанство.**
- 5. участие на обществото в процеса на планирането.**
- 6. отчитане интересите на собствениците, без да се накърняват интересите на обществото.**
- 7. въвеждане на система от мерки и мероприятия за опазване и защита на горските територии.**
- 8. въвеждане на единна информационна система за горските територии и дейностите в тях.**

Чл. 8. (1) За установяване и оценка на състоянието на ресурсите в горските територии се извършва горска инвентаризация.

(2) За целите на инвентаризацията на горските територии, както и за планирането на ловностопанските дейности и на дейностите по опазване от пожари, се обособяват горски териториални единици.

(3) Горските териториални единици по ал. 2 се обособяват със заповед на министъра на земеделието и храните и обхващат територията на една или повече цели общини в границите на една област.

Чл. 9. Горското планиране се извършва на три нива и обхваща:

- 1. Национална стратегия за развитие на горския сектор и Стратегически план за развитие на горския сектор;**
- 2. Областен план за развитие на горските територии;**
- 3. Горскостопански планове и програми.**

Чл. 10. (1) Националната стратегия за развитие на горския сектор определя целите на държавната политика за развитие на горското стопанство и съдържа:

- 1. анализ на състоянието на горския сектор по компоненти;**
- 2. цели и приоритети;**
- 3. средства за постигане на целите.**

(2) Националната стратегия за развитие на горския сектор се приема от Министерския съвет по предложение на министъра на земеделието и храните.

(3) В процеса на разработване и обществено обсъждане на Националната стратегия за развитие на горския сектор участват и представители на научните среди и неправителствени екологични и браншови организации.

Чл. 11. (1) Стратегическият план за развитие на горския сектор определя конкретните действия за изпълнение на целите, заложи в Националната стратегия за развитие на горското стопанство за срок от 5 години.

(2) Стратегическият план за развитие на горския сектор се разработва от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите и се приема от министъра на земеделието и храните.

Чл. 12. (1) Областните планове за развитие на горските територии се изработват в съответствие със закона и Националната стратегия за развитие на горския сектор и съдържат:

- 1. единна горскостопанска картна основа за горските територии;**
- 2. функционално зонироване на прилежащата горска територия;**
- 3. зони за защита от урбанизация;**
- 4. цели на управлението на горските територии и на ловното стопанство.**

(2) Областните планове за развитие на горските територии са специализирани устройствени схеми по смисъла на Закона за устройство на територията.

(3) Плановете по ал. 1 се изработват за всички горски територии, независимо от тяхната собственост, като се хармонизират с областните стратегии за развитие.

(4) Изработването на областните планове за развитие на горските територии се възлага от съответните регионални дирекции по горите и се финансира от държавния бюджет.

(5) Изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по горите, след съгласуване със съответните областни съвети за развитие, предлага на министъра на земеделието и храните да утвърди областни планове за развитие на горските територии.

Чл. 13. (1) За горските територии – държавна и общинска собственост, както и за горските територии, собственост на физически лица, юридически лица и техни обединения, с обща площ на имотите над 50 ха., се изработват горскостопански планове.

(2) Горскостопанските планове за териториалните поделения на държавните предприятия, се изработват съобразно границите на горските териториални единици.

(3) За горските територии – собственост на физически лица, юридически лица и техни обединения, с обща площ на имотите до 50 ха., се изработват горскостопански програми.

(4) Горскостопанските планове и програми определят конкретните дейности за постигане на целите на управлението на горските територии по ал. 1 и 3 за срок от 10 години.

(5) Горскостопанските планове и програми се изработват на основата на горскостопанските карти и извършената инвентаризация на горските територии.

(6) Горскостопанските карти по ал. 5 са специализирани карти за горските територии по смисъла на Закона за кадастъра и имотния регистър.

(7) Изработването на горскостопанските планове и програми се финансира от техните собственици, а за горските територии – държавна собственост – от държавните предприятия.

(8) Горскостопанските планове и програми се утвърждават от:

1. Изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите - за горските територии – държавна собственост;

2. от директора на съответната регионална дирекция по горите - за горските територии, извън посочените в т. 1.

(9) Изработването на горскостопанските планове за държавните горски стопанства и държавните ловни стопанства, плановете за ловностопанските дейности и за дейностите по опазване от пожари, може да се възлага едновременно с инвентаризацията на горските територии.

(10) В случаите по ал. 9, изработването се възлага от регионалната дирекция по горите.

Чл. 14. (1) Областните планове за развитие на горските територии се изработват от търговци, вписани в публичния регистър по чл. 243.

(2) Горскостопанските планове и програми се изработват от лица, вписани в публичните регистри по чл. 237 или чл. 243.

Чл. 15. (1) В общинските планове за развитие, съгласно Закона за регионалното развитие, се разработва раздел за развитието на горските територии, който е съобразен със съответния областен план за развитие на горските територии.

(2) Разделът за развитие на горските територии по ал. 1 се разработва въз основа на утвърдените горскостопански планове и програми и определя насоките за развитие на общината в областта на горското стопанство и свързаните с него дейности.

Чл. 16. (1) Изпълнителната агенция по горите възлага извършването на инвентаризация на горските територии, изработването на горскостопанските карти, плановете за ловностопанските дейности и за дейностите по опазване от пожари при съобразяване с границите на горските териториални единици.

(2) Дейностите по ал. 1 се финансират от държавния бюджет.

Чл. 17. (1) За нуждите на националната горска политика се провежда национална горска инвентаризация.

(2) Националната горска инвентаризация се извършва по решение на Министерския съвет по предложение на министъра на земеделието и храните.

(3) Извършването на националната горска инвентаризация се възлага от Изпълнителната агенция по горите и се финансира от държавния бюджет.

Чл. 18. (1) Инвентаризацията на горските територии, областните планове за развитие на горските територии, ловностопанските планове, както и горскостопанските планове и програми се изготвят и приемат по ред и условия съгласно наредба, издадена от министъра на земеделието и храните и министъра на регионалното развитие и благоустройството.

(2) Собствениците и ползвателите на горски територии са длъжни да не възпрепятстват провеждането на необходимите действия, свързани с горската инвентаризация и да предоставят необходимите данни за извършването ѝ.

Чл. 19. (1) Изпълнителната агенция по горите създава и поддържа информационна система за горските територии и дейностите в тях.

(2) Съдържанието на информационна система по ал. 1, както и редът за предоставяне и ползване на информация от нея се определят с наредбата по чл. 23.

(3) За информационно осигуряване на управлението на горските територии, Изпълнителната агенция по горите извършва обмен на данни с други действащи информационни системи на други ведомства и организации.

(4) Държавните горски стопанства и държавните ловни стопанства, собствениците и ползвателите на горски територии са длъжни безвъзмездно да предоставят на Изпълнителната агенция по горите и нейните структури информацията, необходима за поддържането на системата по ал. 1.

Раздел III

Горска сертификация

Чл. 20. (1) За установяване, че стопанисването на горските територии се осъществява по екологичен, икономически и социално отговорен начин, може да се извърши горска сертификация.

(2) Горската сертификация е доброволен инструмент за оценяване и валидиране на практики за управление на горите с помощта на набор от стандарти.

(3) Горска сертификация се извършва от акредитирани, независими, недържавни сертифициращи органи.

(4) За извършената сертификация, на стопанисващия горската територия се издава сертификат от сертифициращия орган по определена от него процедура.

Чл. 21. Горската сертификация е непрекъснат процес и осигурява:

- 1. проверка на стопанисването на горските територии;**
- 2. контрол на дървесината и произведените продукти;**
- 3. прозрачност на управлението на горските територии.**

Глава трета

СОБСТВЕНОСТ

Раздел I.

Право на собственост

Чл. 22. Правото на собственост върху горските територии принадлежи на физически и юридически лица, на държавата и на общините.

Чл. 23. (1) Политически партии, организации, движения и коалиции с политически цели не могат да притежават право на собственост върху горски територии.

(2) Чужди държави не могат да притежават право на собственост върху горски територии.

(3) Чужденци или чуждестранни юридически лица могат да придобиват право на собственост върху горски територии при условията на международен договор, ратифициран по реда на чл. 22, ал. 2 от Конституцията на Република България, обнародван и влязъл в сила, а чужденците - и при наследяване по закон.

(4) Граждани на държавите - членки на Европейския съюз, и на държавите - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, могат да придобиват право на собственост върху горски територии по реда на този закон след изтичането на срока, определен в Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз.

(5) Юридически лица от държавите - членки на Европейския съюз, или от държавите - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, могат да придобиват право на собственост върху горски територии по реда на ал. 4.

Чл. 24. (1) Чужденци, които придобиват право на собственост върху горски територии чрез наследяване по закон, но не отговарят на условията, предвидени в Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз, или друго не е предвидено в международен договор, ратифициран по реда на чл. 22, ал. 2 от Конституцията на Република България, са длъжни в тригодишен срок от откриване на наследството да прехвърлят собствеността на лица, които имат право да придобиват такива имоти.

(2) За лица по ал. 1, на които е възстановено право на собственост върху горски територии, тригодишният срок за прехвърлянето на собствеността тече от момента на възстановяването му.

(3) При неспазване на срока по ал. 1 държавата изкупува горските територии по цени, определени с наредба на Министерския съвет.

Чл. 25. Частна собственост са горските територии, правото на собственост върху които е възстановено на физически и юридически лица, както и тези, придобити чрез правна сделка или по други придобивни способи и не представляват държавна или общинска собственост.

Чл. 26. Не може да се придобиват по давност горски територии - държавна или общинска собственост.

Чл. 27. (1) Държавни са всички горски територии, които не принадлежат на физически и юридически лица и на общините.

(2) Изключителна държавна собственост са горските територии в защитените територии, определени за изключителна държавна собственост със Закона за защитените територии;

(3) Публична държавна собственост са:

1. горските територии - държавна собственост, предоставени за управление на ведомства за изпълнение на функциите им или във връзка с отбраната и сигурността на страната, или за извършване на здравни, образователни и хуманитарни дейности;

2. горските територии - държавна собственост попадащи в най-вътрешния пояс на санитарно-охранителните зони на водоизточниците и съоръженията за питейно-битово водоснабдяване и на водоизточниците на минерални води по Закона за водите;

3. горските територии - държавна собственост, в защитените територии по смисъла на Закона за защитените територии;

4. горските територии - държавна собственост, включени в територии за културно-историческа защита по Закона за културното наследство;

5. защитните горски пояси;

6. семепроизводствени градини, клонови колекции, географски култури и дендрариуми, както и горските разсадници с национално значение, съгласно приложение № 2;

7. горските територии в 200-метровата ивица по бреговата тераса на р. Дунав, както и в 200 – метровата ивица покрай границите на Република България с държави – нечленки на Европейския съюз.

(4) Горските територии - държавна собственост, извън посочените в ал. 2 и 3 са частна държавна собственост.

(5) По дела, които се отнасят до горски територии - държавна собственост, държавата се представлява пред съда от министъра на земеделието и храните или оправомощено от него длъжностно лице.

(6) По дела срещу административни актове на директорите на областните дирекции "Земеделие" във връзка с прилагането на чл. 19, ал. 12 от Закона за собствеността и ползуването на земеделските земи, държавата се представлява пред съда от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите или оправомощено от него длъжностно лице.

Чл. 28. (1) Общинска собственост са горските територии, правото на собственост върху които е възстановено на общините, както и тези, придобити от тях чрез правна сделка или по други придобивни способи и не представляват държавна или частна собственост.

(2) Публична общинска собственост, са горските територии – общинска собственост:

1. предоставени за управление на ведомства за изпълнение на функциите им или във връзка с отбраната и сигурността на страната, или за извършване на здравни, образователни и хуманитарни дейности;

2. попадащи в най-вътрешния пояс на санитарно-охранителните зони на водоизточниците и съоръженията за питейно-битово водоснабдяване и на водоизточниците на минерални води по Закона за водите;

3. попадащи в защитени територии по смисъла на Закона за защитените територии;

4. включени в териториите за културно-историческа защита по Закона за културното наследство.

Чл. 29. Собствениците на горски територии трябва да упражняват правото си на собственост върху тях по начин, който не влошава състоянието им и не причинява вреда на други собственици или на обществото.

Раздел II.

Разпореждане със собствеността

Чл. 30. Държавата може да придобива недвижими имоти – горски и земеделски територии чрез покупка, замяна, дарение, делба, завещание или чрез други начини, определени в закона.

Чл. 31. (1) Държавата може да закупува горски и земеделски територии - собственост на физически лица, юридически лица и общини.

(2) Закупуването на имотите по ал. 1 се извършва със средства от бюджета на Изпълнителната агенция по горите и/или със средства на държавните предприятия.

Чл. 32. (1) Когато държавата купува горски и земеделски територии, това обстоятелство се оповестява публично чрез средствата за масово осведомяване, интернет страницата на Изпълнителна агенция по горите или по друг подходящ начин.

(2) С предимство се купуват горски и земеделски територии, граничещи с държавните горски територии, разположени в защитени територии и защитени зони, както и защитни и специални горски територии.

(3) В обявлението по ал. 1 се посочват имотите или землищата, в които държавата желае да закупи имоти, както и методиката за избор на предложенията.

(4) В едномесечен срок от публикуването на обявлението по ал. 1 заинтересованите лица правят писмено предложение до изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите, в което съобщават офертата си. Към офертата се прилага документ за собственост и скица на имота.

(5) В двумесечен срок от публикуването на обявлението, комисия, назначена от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите, разглежда получените оферти и прави предложение за закупуване на имотите. За работата на комисията се изготвя протокол, който се предоставя на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите за утвърждаване.

(6) В едномесечен срок от изтичането на срока по ал. 5, изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по горите:

1. писмено уведомява заинтересованите лица за резултатите от проведената процедура;

2. изпраща проект на договор за закупуване на имотите на лицата, чиито предложения са приети.

(7) Договорът за закупуване на недвижимия имот влиза в сила от датата на вписването му в службата по вписване по местонахождението на имота.

(8) Когато предмет на сделката е земеделска територия, от датата на влизане в сила на договора по ал. 7, закупените имоти стават горски територии – държавна собственост.

Чл. 33. (1) Държавата може да продава горски територии - частна държавна собственост със заповед на министъра на земеделието и храните след провеждане на търг с

явно наддаване.

(2) Продажба по ал. 1 може да се извършва за:

1. прекратяване на съсобственост върху горски територии между държавата и трети лица;

2. промяна на предназначението на горската територия, когато това е предвидено с влязъл в сила общ устройствен план.

(3) В случаите по ал. 2, т. 1 продажбата се извършва без провеждане на търг, когато другите съсобственици са приели предложението за продажба по реда на Закона за собствеността.

Чл. 34. (1) Когато държавата продава горски територии, изпълнителният директор на Изпълнителна агенция по горите прави мотивирано предложение пред министъра на земеделието и храните за обявяване на търг. Търгът се оповестява публично чрез средствата за масово осведомяване, интернет страниците на Министерството на земеделието и храните, на Изпълнителна агенция по горите или по друг подходящ начин.

(2) В обявлението по ал. 1 се изброяват местностите, където се намират имотите, номерата им с обозначени координатни точки, началната цена за провеждане на търга, времето и мястото за провеждане на търга и за закупуване на тръжната документация.

(3) Когато определената по реда на наредбата по чл. 83, ал. 2 цена за продажба на горските територии - предмет на търга, е по-ниска от тяхната данъчна оценка, началната цена се определя, като данъчната оценка се увеличава с 40 на сто.

(4) Приходите от продажбата на горски територии, се разходват само за закупуване на горски и земеделски територии, както и за създаване на нови гори.

Чл. 35. (1) Замяна на недвижими имоти – горски територии, частна държавна собственост, с горски територии - собственост на физически, юридически лица и общини, се извършва със заповед на министъра на земеделието и храните.

(2) Замяната на недвижими имоти – горски територии, частна държавна собственост, чиято оценка е над 500 000 лв., с имот - собственост на физически или юридически лица, се извършва с решение на Министерския съвет по предложение на министъра на земеделието и храните.

(3) Замяна по ал. 1 и 2 може да се извърши само в случай, че тя е:

1. способ за прекратяване на съсобственост върху горски територии между държавата и трети лица;

2. начин за изпълнение на задължения, произтичащи от международен договор;

3. предвидена за изпълнение на проект с национално значение, одобрен с решение на Министерския съвет;

4. способ за реализиране на проекти от общините, свързани с изграждане на инфраструктурни обекти и съоръжения – публична общинска собственост;

5. способ за уедряване на собствеността върху съществуващи горски автомобилни пътища, както и за изграждане на нови.

(4) В случаите по ал. 3, т. 1, придобиваните от държавата имоти в следствие на замяната, трябва да граничат с горски територии – държавна собственост.

(5) Не се допуска замяна когато:

1. върху имотите - собственост на трети лица, са учредени ипотека или други вещни права, освен ако те са в полза на държавата, съответно на общината.

2. разликата в стойностите на имотите, предмет на замяна, е по-голяма от 5 %, като в случаите когато държавният имот е с по-ниска стойност, държавата не дължи доплащане;

3. имотите, предмет на замяна са отдадени под наем или под аренда;

4. в резултат на замяната се раздробява държавна собственост.

(6) В случаите по ал. 3, т. 2-5, с договора за замяна се определя и срокът за изграждане на обекта или съоръжението. При неспазване на условията по договора, министърът на земеделието и храните разваля договора по съдебен ред.

Чл. 36. (1) Замяната на недвижими имоти - горски територии, се извършва по писмено заявление на заинтересованото лице.

(2) Към заявлението по ал. 1 заинтересованото лице прилага:

1. оценка на предлаганите от него недвижими имоти;

2. скици и документ за собственост на имотите по т. 1,

3. скица и служебно решение, издадено от общинската служба по земеделие по местонахождение на имотите - когато заявител е държавно предприятие;

4. писмено споразумение между страните за индивидуализиране на имотите – предмет на замяната.

(3) Заявлението се подава в съответната регионална дирекция по горите по местонахождение на имота – собственост на заинтересованото лице.

(4) Въз основа на представените документи, регионалната дирекция по горите изисква скица и служебно решение, издадено от общинската служба по земеделие по местонахождение на имотите.

(5) По всяко заявление регионалната дирекция по горите комплектова преписка, към която прилага документите по ал. 2 и 4, както и удостоверение за оценка на имотите – държавна собственост и я изпраща със становище в Изпълнителната агенция по горите.

(6) Изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по горите, се произнася по заявлението за замяна в едномесечен срок от постъпване на преписката по ал. 5, за което уведомява заявителя.

(7) При положително становище по заявлението, изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по горите предлага на министъра на земеделието и храните да издаде заповед за замяна.

(8) Заповедта за замяна:

1. определя цената на всеки от имотите - предмет на замяната;

2. съдържа описание на имотите и документите, удостоверяващи правото на собственост;

3. определя размерът на режийните разноски, държавната такса и дължимият данък, които са за сметка на заявителя.

(9) Заповедта по ал. 8 се връчва на заявителя.

(10) В едномесечен срок от връчването на заповедта, заявителят заплаща дължимите данъци, такси и разноски.

(11) Въз основа на влязлата в сила заповед и извършените плащания министърът на земеделието и храните сключва договор, който влиза в сила от датата на сключването му. Договорът се вписва от заявителя в службите по вписване по местонахождението на имотите за негова сметка.

Чл. 37. (1) Собственици на имоти в горски територии, находящи се в границите на едно

землище, които са се обединили в горско сдружение, могат да предлагат уедряване на техните имоти.

(2) Предложение за уедряване на имоти в горски територии, могат да подават и държавните горски стопанства, държавните ловни стопанства, и общините.

(3) Предложението по ал. 1 и 2 се подава от заинтересованите лица до министъра на земеделието и храните, придружено с писмено съгласие на собствениците на засегнатите имоти.

(4) Министърът на земеделието и храните се произнася писмено по предложението в двумесечен срок от получаването му. Когато становището е положително, заинтересованите лица изработват за собствена сметка план за уедряване на горските територии.

(5) Планът за уедряване може да включва горски територии - държавна и/или общинска собственост и/или горски територии - собственост на физически или юридически лица. Горски територии - държавна и общинска собственост могат да се включват в плана за уедряване, при условие че не се допуска разпокъсване на целостта им.

(6) Имотите на всеки участник в плана за уедряване се проектират така, че да съответстват по парична равностойност на имотите му преди уедряването. Оценка се изготвя по реда на наредбата по чл. 83, ал. 2. Разходите по изготвяне на оценките са за сметка на заинтересованите лица.

(7) Възлагането, разработването и приемането на плана за уедряване, промяната в картата на възстановената собственост или в кадастралната карта и издаването на документи за собственост на новообразуваните имоти става по реда и при условията на чл. 84, чл. 85, чл. 87, чл. 92, ал. 2, чл. 94, ал. 2-5 и чл. 96, ал. 2-4, от Правилника за прилагане на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи, като в комисията по чл. 94, ал. 3 задължително участва представител на регионалната дирекция по горите, по местонахождение на имотите.

(8) Уедрените горски територии, придобити по реда на ал. 1-7, не могат да се раздробяват чрез разпоредителни сделки за срок 10 години от уедряването им.

(9) Физически или юридически лица, придобили в резултат на уедряване горски територии – държавна или общинска собственост, не могат да променят предназначението им за срок 10 години от влизането в сила на плана за уедряването.

Чл. 38. (1) Безвъзмездното разпореждане с движими вещи и недвижими имоти, които не са горски територии, се допуска само когато се извършва между:

1. държавните предприятия;
2. Изпълнителната агенция по горите, нейните структури и специализирани териториални звена;
3. държавните предприятия и Изпълнителната агенция по горите, нейните структури и специализирани териториални звена.

(2) Безвъзмездното разпореждане по ал. 1 се извършва със заповед на министъра на земеделието и храните.

Чл. 39. (1) Разпореждането с горски територии – общинска собственост се извършва по реда на Закона за общинската собственост

(2) Разпореждането с горски територии, които не са държавна и общинска собственост, се учредява в нотариална форма.

Раздел III.

Управление на недвижими имоти – горски територии

Чл. 40. (1) Горски територии - държавна собственост, предоставени за управление на държавните предприятия, могат да бъдат предоставени за временно ползване под наем или под аренда.

(2) Горски територии - държавна собственост, могат да се отдават под наем или под аренда по реда на този закон, при условие че не се променят функциите на територията, не се възпрепятства осъществяването на други дейности в нея и не се увреждат почвите.

(3) Горските територии - държавна собственост, предоставени под наем или под аренда по реда на този закон, не могат да се пренаемат или преарендуват, както и да се ползват съвместно по договор с трети лица.

(4) Ежегодно министърът на земеделието и храните по предложение на директорите на държавните предприятия, утвърждава начални цени за провеждане на търгове за отдаване под наем и аренда на горските територии.

Чл. 41. Горските територии, предоставени под наем или под аренда по реда на този раздел, се ползват само за дейностите, за които са предоставени.

Чл. 42. (1) Горски територии се отдават под наем, в случаите, когато за ползване на имота не е необходимо да се променя начина на трайно ползване на територията.

(2) Отдаването под наем се извършва след провеждане на търг от директора на съответното предприятие или оправомощено от него длъжностно лице, по реда на Закона за държавната собственост. Заповедите по чл. 13, ал. 2 и 3 от Закона за държавната собственост се издават от директора на предприятието. Въз основа на резултатите от търга се сключва договор за наем.

(3) Горски територии – държавна собственост, могат да се отдават под наем по реда на Закона за държавната собственост, от органа по ал. 2 без провеждане на търг:

1. на юридически лица с нестопанска цел, определени за осъществяване на общественоползвана дейност;

2. за здравни, образователни и хуманитарни дейности за социално задоволяване на съответните нужди на населението;

3. когато същите представляват междуредия в новосъздадени горски култури и невъзобновени сечища и се предоставят за земеделско ползване;

4. когато територията се отдава под наем за срок по-кратък от една година.

5. за поставяне на временни пчелини по смисъла на Закона за пчеларството;

6. за поставяне на преместваеми обекти, необходими за изпълнението на дейностите по сключени дългосрочни договори по чл. 97 и чл. 113.

(4) Отдаването под наем на горски територии – държавна собственост по реда на ал. 3 се извършва по цени, не по-ниски от утвърдените по реда на чл. 40, ал. 4.

(5) Срокът за отдаване под наем на горски територии, не може да бъде по-дълъг от 10 години, а в случаите по ал. 3, т. 3 – не по-дълъг от 3 години.

Чл. 43. (1) Отдаването под наем на недвижими имоти, които не са горски територии и се управляват от Изпълнителната агенция по горите и от нейните структури и териториални звена, се извършва от министъра на земеделието и храните или оправомощено от него

длъжностно лице, по реда на Закона за държавната собственост.

(2) Отдаването под наем на недвижими имоти, които не са горски територии и са предоставени за управление на държавните предприятия, се извършва от директора на предприятието след съгласуване с министъра на земеделието и храните, по реда на Закона за държавната собственост.

Чл. 44. (1) При сключване на договор за наем на горска територия, собственикът, съответно лицето, на което имотът е предоставен за управление, предоставя копие от договора в съответната регионална дирекция по горите.

(2) Задължението по ал. 1 се прилага и в случаите на изменение или прекратяване на договора.

Чл. 45. Ползването на дървесина не може да бъде предмет на договора за наем на горска територия.

Чл. 46. (1) Извън случаите по чл. 42, горските територии – държавна собственост, предоставени за управление на държавните предприятия, могат да бъдат предоставени за временно ползване чрез аренда.

(2) Обект на договора за аренда могат да бъдат и съществуващите в съответния имот сгради, машини и съоръжения, обслужващи дейностите по договора.

(3) Горските територии по ал. 1 се предоставят под аренда след провеждане на търг от директора на съответното предприятие или оправомощено от него длъжностно лице, по реда на Закона за държавната собственост. Заповедите по чл. 13, ал. 2 и 3 от Закона за държавната собственост се издават от директора на предприятието.

(4) Арендните отношения се уреждат с договор за аренда. С договора за аренда арендодателят се задължава да предостави на арендатора за временно ползване обекта на договора, а арендаторът - да извърши определено арендно плащане.

(5) Сроковете и начинът на плащане по договора за аренда се уреждат в договора. За всяка календарна година размерът на арендното плащане не може да бъде по-малък от утвърдените по реда на чл. 40, ал. 4 цени.

(6) Сроктът на договора за аренда не може да е по-дълъг от 30 години.

Чл. 47. (1) Добивите, получени от отдадените под аренда горски територии, в резултат на дейността, за която е сключен договора, са собственост на арендатора.

(2) Не може да бъде предмет на договора за аренда ползването на дървесина и недървесни горски продукти, с изключение на такива, създадени в резултат на дейността на арендатора, за която е сключен договора.

Чл. 48. (1) В едномесечен срок от сключване на договора за аренда, държавното предприятие предоставя копие от договора в съответната регионална дирекция по горите.

(2) Задължението по ал. 1 се прилага и в случаите на изменение и прекратяване на договора.

Чл. 49 (1) Текущото поддържане, наложило се поради обикновеното ползване на обекта на договора, включително на жилищните и стопанските постройки, пътищата, канавките, напоителните и отводнителните системи и на другите обслужващи обекта на

договора съоръжения и ограждения, е за сметка на арендатора.

(2) Арендаторът е длъжен да застрахова съществуващите в съответния имот сгради, машини и съоръжения, обслужващи горскостопанските дейности, които са обект на договора.

Чл. 50. Предоставянето под наем или под аренда на горски територии – общинска собственост, се извършва по ред и условия, определени с наредба на съответния общински съвет.

Чл. 51. (1) При сключване на договор за аренда на горска територия – частна или общинска собственост, собственикът, съответно лицето, на което имотът е предоставен за управление, предоставя копие от договора в съответната регионална дирекция по горите.

(2) Задължението по ал. 1 се прилага и в случаите на изменение и прекратяване на договора.

Чл. 52. (1) Безвъзмездното предоставяне за управление на движими вещи и недвижими имоти, които не са горски територии, се допуска само когато се извършва между:

1. държавните предприятия;
2. Изпълнителната агенция по горите, нейните структури и специализирани териториални звена;
3. държавните предприятия и Изпълнителната агенция по горите, нейните структури и специализирани териториални звена.

(2) Безвъзмездното предоставяне за управление по ал. 1 се извършва със заповед на министъра на земеделието и храните.

Раздел IV.

Учредяване на ограничени вещни права върху горски територии

Чл. 53. (1) Право на строеж върху горски територии без промяна на предназначението на територията се учредява за изграждане на:

1. стълбове за въздушни електропроводи;
2. стълбове за телекомуникационно оборудване, радио и телевизионно разпространение, съобщителни линии, безжичен интернет и други съоръжения на техническата инфраструктура;
3. стълбове за лифтове и влекае;
4. сгради и съоръжения, свързани с управлението, възпроизводството, ползването и опазването на горите и дивеча, независимо от тяхната собственост:
 - а) автомобилни горски пътища;
 - б) заслони за обществено ползване;
 - в) ферми за отглеждане на дивеч, риболюпилни и рибарници;
 - г) посетителски и информационни центрове, които не включват помещения за постоянно или временно обитаване;
 - д) горски и ловни кантони, които не включват помещения за постоянно или временно обитаване;
 - е) контролни горски пунктове, които не включват помещения за постоянно или временно обитаване;
 - ж) елементи на техническата инфраструктура, свързани с изграждането на обектите

по б. „в” – „е”.

5. основите на съоръжения от ветрогенераторни и фотоволтаични паркове.

(2) Правото на строеж се учредява безсрочно или за определен срок:

1. от Министерския съвет - за горски територии - публична държавна собственост;

2. от министъра на земеделието и храните - за горски територии - частна държавна

собственост:

а) за стълбовете на въздушни електропроводи над 20 kW;

б) за стълбове за лифтове и влекае;

в) за обектите по ал. 1, т. 5.

3. от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по горите – за горските територии – частна държавна собственост, извън посочените в т. 1 и 2, б. „а” - „в”;

4. от кмета на общината, след решение на общинския съвет – за горски територии - общинска собственост;

5. от собственика – за останалите горски територии.

Чл. 54. (1) За учредяване право на строеж върху горски територии, инвеститорът прави искане за предварително съгласуване пред:

1. министъра на земеделието и храните – за горските територии, публична държавна собственост, както и за обектите, посочени в чл. ... (предходния), ал. 2, т. 2, б. „а” - „в”;

2. изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите – за горските територии, частна държавна собственост, извън посочените в т. 1;

3. кмета на общината – за горски територии, общинска собственост;

4. собственика – за останалите горски територии.

(2) За учредяване право на строеж в горски територии за изграждане на обекти, свързани с националната сигурност и отбраната на страната, искането за предварително съгласуване се прави от съответните министри и ръководители на ведомства.

(3) Искането за предварително съгласуване за учредяване право на строеж за горските територии – държавна и общинска собственост се придружава от следните документи:

1. скица на имота, съгласувана от съответната регионална дирекция по горите по местонахождение на имота;

2. задание за изработване на подробен устройствен план или парцеларен план, изготвени в съответствие с разпоредбите на Закона за устройство на територията;

3. становище от съответното държавно горско предприятие или държавно ловно стопанство, когато искането е за горска територия - държавна собственост.

(4) В 14-дневен срок от постъпване на искането, лицата по ал. 1 се произнасят по него. Решението се съобщава по реда на Административнопроцесуалния кодекс и може да се обжалва при условията и по реда на същия.

Чл. 55. (1) За учредяване право на строеж върху горски територии – държавна и общинска собственост се подава заявление по образец до органа, дал предварително съгласуване за учредяване правото на строеж, комплектовано със следните документи:

1. скица на трасето или площадката с обозначени координатни точки;

2. подробен устройствен план за поземлени имоти (отделен поземлен имот) или парцеларен план за трасе на линеен обект на техническата инфраструктура, влезли в сила съгласно разпоредбите на Закона за устройство на територията;

3. оценка на имота.

(2) Заявленията за учредяване право на строеж се разглеждат по реда на тяхното постъпване.

(3) Органът по чл. 54, ал. 1 се произнася по заявлението в едномесечен срок от датата на постъпването му, като учредява право на строеж върху горската територия или постановява отказ.

(4) За учредяване на право на строеж върху горски територии – държавна и общинска собственост се заплаща годишна цена, определена с наредба на Министерския съвет.

(5) В акта за учредяване на правото на строеж се посочва цена за учреденото вещно право за първата календарна година, през която е сключен договора.

(6) Актовете по алинея 3 се съобщават по реда на Административнопроцесуалния кодекс и могат да се обжалват при условията и по реда на същия.

(7) Цената по ал. 5 се заплаща в тримесечен срок от влизането в сила на акта за учредяване на правото на строеж. В случай, че цената не бъде заплатена в определения срок, правата на лицето, в чиято полза е учредено правото на строеж, се погасяват.

(8) Въз основа на влезлия в сила акт за учредяване на правото на строеж и извършеното плащане по ал. 7 се сключва договор между заявителя и изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по горите, съответно кмета на общината. Договорът се вписва от заявителя в службата по вписвания по местонахождение на имота и копие от вписания договор се изпраща в съответната регионална дирекция по горите.

Чл. 56. (1) Ежегодно изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по горите уведомява лицето, в полза на което е учредено правото на строеж, за размера на дължимата от него цена за съответната календарна година, определена съобразно наредбата по чл. 83, ал. 2.

(2) В тримесечен срок от уведомяването по ал. 1, лицето, в полза на което е учредено правото на строеж, заплаща дължимата цена за текущата календарна година.

(3) Правата на лицето, в полза на което е учредено правото на строеж се погасяват:

а) в случай на неплащане на дължимата цена в срока по ал. 2;

б) ако правото не се упражни в продължение на 5 години.

Чл. 57. Учредяването на право на строеж за изграждане на обекти по чл. 53, ал. 1, т. 4 в горски територии – държавна и общинска собственост, се извършва безвъзмездно.

Чл. 58. Правото на строеж върху горски територии, които не са държавна и общинска собственост, се учредява в нотариална форма.

Чл. 59. (1) Дървесината от горските територии върху които е учредено право на строеж е собственост на заявителя.

(2) Добивът и разпореждането с дървесината по ал. 1 се организира от заявителя по реда на този закон за негова сметка.

Чл. 60. (1) Сервитут върху горски територии може да се учреди за:

1. въздушни и подземни електропроводи, телефонни, телеграфни, радиосъобщителни и други линии;

2. нефтопроводи, газопроводи, както и водопроводи със сечение до 500 мм, канализации, кабели и други елементи на техническата инфраструктура;

3. лифтове и влекове;

4. обхвата на съоръжения от ветрогенераторни и фотоволтаични паркове.

(2) Сервитут върху горски територии, се учредява безсрочно или за определен срок от:

1. от Министерския съвет - за горски територии - публична държавна собственост;

2. от министъра на земеделието и храните - за горски територии - частна държавна собственост:

а) за въздушни електропроводи над 20 kW;

б) за лифтове и влекае;

в) за обектите по ал. 1, т. 4.

3. от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по горите – за горските територии – частна държавна собственост, извън посочените в т. 1 и 2, б. „а” - „в”;

4. от кмета на общината, след решение на общинския съвет – за горски територии - общинска собственост;

5. от собственика – за останалите горски територии.

Чл. 61. (1) За учредяване на сервитут върху горски територии се подава заявление по образец до:

1. министъра на земеделието и храните – за горските територии – публична държавна собственост, както и за обектите, посочени в чл. 60, ал. 2, т. 2, б. „а” - „в”;

2. изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите – за горските територии, частна държавна собственост, извън посочените в т. 1;

3. кмета на общината – за горски територии, общинска собственост;

4. собственика – за останалите горски територии.

(2) Към заявлението по ал. 1 се прилагат:

1. скица на трасето или площадката с обозначени координатни точки;

2. подробен устройствен план за поземлени имоти (отделен поземлен имот) или парцеларен план за трасе на линеен обект на техническата инфраструктура, влезли в сила съгласно разпоредбите на Закона за устройство на територията;

3. оценка на имота;

4. становище от съответното държавно горско стопанство или държавно ловно стопанство, когато искането е за горска територия - държавна собственост.

(3) Когато за изграждането на обект или съоръжение в горски територии е необходимо провеждането на процедура за учредяване право на строеж и сервитут, заявленията се разглеждат едновременно.

(4) Заявленията за учредяване на сервитут върху горски територии се разглеждат по реда на тяхното постъпване.

(5) Лицето по ал. 1 се произнася по заявлението в едномесечен срок от датата на постъпването му, като учредява сервитут или постановява отказ.

(6) За учредяване на сервитут върху горски територии – държавна и общинска собственост се заплаща годишна цена, определена с наредбата по чл. 83, ал. 2.

(7) В акта за учредяване на сервитута се посочва цена за сервитута за първата календарна година, през която е сключен договора.

(8) Актовете по алинея 5 се съобщават по реда на Административнопроцесуалния кодекс и могат да се обжалват при условията и по реда на същия.

(9) Цената по ал. 7 се заплаща в тримесечен срок от влизането в сила на акта за учредяване на сервитут. В случай, че цена не бъде заплатена в определения срок, правата на

лицето, в чиято полза е учреден сервитута, се погасяват.

(10) Въз основа на влезлия в сила акт за учредяване на сервитут и извършеното плащане по ал. 7 се сключва договор между заявителя и изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по горите, съответно кмета на общината. Договорът се вписва от заявителя в службата по вписвания по местонахождение на имота и копие от вписания договор се изпраща в съответната регионална дирекция по горите.

Чл. 62. Сервитутът върху горски територии, които не са държавна или общинска собственост, се учредява в нотариална форма.

Чл. 63. (1) Ежегодно изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по горите уведомява лицето, в полза на което е учреден сервитута, за размера на дължимата от него цена за съответната календарна година, определена съобразно наредбата по чл. 83, ал. 2.

(2) В тримесечен срок от уведомяването по ал. 1, лицето, в полза на което е учреден сервитута заплаща дължимата цена за учредения сервитут за текущата календарна година.

(3) Правата на лицето, в полза на което е учреден сервитута се погасяват в случай на неплащане на дължимата цена в срока по ал. 2.

Чл. 64. Титулярът на сервитута е длъжен за своя сметка да поддържа територията, върху която е учреден сервитута, в състояние, което да гарантира безопасната експлоатация на съоръженията.

Чл. 65. (1) Собствеността върху дървесината от горските територии – държавна и общинска собственост, върху които са учредени сервитути, е на титуляра на сервитута.

(2) Добивът и разпореждането с дървесината по ал. 1 се организира от заявителя по реда на този закон за негова сметка.

Чл. 66. (1) Право на ползване върху горски територии може да се учреди:

1. за извършване на дейности, свързани с търсене и проучване на подземни богатства по реда на Закона за подземните богатства - за срок не по-дълъг от 3 години;

2. на държавни училища, на научни институти и на юридически лица на бюджетна издръжка, които провеждат обучение или извършват научна дейност, свързани с управлението, стопанисването, устройството и опазването на горите - безсрочно.

(2) Право на ползване върху горски територии, се учредява от:

1. Министерския съвет – в случаите по ал. 1, т. 2;

2. изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по горите – в случаите по ал. 1, т. 1;

3. кмета на общината, след решение на общинския съвет – за горски територии - общинска собственост;

4. собственика на горската територия – за случаите, извън посочените в т. 1-3.

Чл. 67. (1) За учредяване право на ползване върху горски територии се подава заявление по образец до:

1. министъра на земеделието и храните – когато правото на ползване се учредява на държавни училища, научни институти и юридически лица на бюджетна издръжка, които провеждат обучение или извършват научна дейност, свързани с управлението, стопанисването, устройството и опазването на горите;

2. изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите – за извършване на дейности, свързани с търсене и проучване на подземни богатства по реда на Закона за подземните богатства;

3. кмета на общината – за горски територии - общинска собственост;

4. собственика – за случаите, извън посочените в т. 1-3.

(2) Към заявлението по ал. 1 се прилага скица на имота с обозначени координатни точки, а когато правото на ползване се учредява за извършване на дейности, свързани с търсене и проучване на подземни богатства по реда на Закона за подземните богатства и:

1. разрешение за търсене и/или проучване, издадено по реда на Закона за подземните богатства;

2. влязло в сила решение или становище, когато такова се изисква по глава шеста от Закона за опазване на околната среда, и/или решение за оценка за съвместимостта с предмета и целите на опазване на защитена зона, когато такова се изисква по Закона за биологичното разнообразие;

3. оценка на имота;

4. становище от съответното държавно горско предприятие, или държавно ловно стопанство, когато искането е за горска територия - държавна собственост.

(3) Заявленията за учредяване право на ползване върху горски територии се разглеждат по реда на тяхното постъпване.

(4) Лицето по чл. 67, ал. 1 се произнася по заявлението в 14-дневен срок от датата на постъпването му, като учредява право на ползване или постановява отказ.

(5) Актовете по алинея 4 се съобщават по реда на Административнопроцесуалния кодекс и могат да се обжалват при условията и по реда на същия.

Чл. 68. (1) За учредяване на право на ползване върху горски територии – държавна и общинска собственост, се заплаща цена, определена с наредба на Министерския съвет.

(2) Учредяването на право на ползване на държавни учебни заведения, научни институти и юридически лица на бюджетна издръжка, които провеждат обучение или извършват научна дейност, свързани с управлението, стопанисването, устройството и опазването на горите се извършва безвъзмездно.

(3) Цената по ал. 1 се заплаща в тримесечен срок от влизането в сила на акта за учредяване право на ползване. В случай, че цената не бъде заплатена в определения срок, правата на лицето, в чиято полза е учредено правото на ползване, се погасяват.

(4) Въз основа на влезлия в сила акт за учредяване право на ползване и извършеното плащане, се сключва договор между заявителя и изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по горите, съответно кмета на общината. Договорът се вписва от заявителя в службата по вписвания по местонахождение на имота и копие от вписания договор се изпраща в съответната регионална дирекция по горите.

(5) Правото на ползване за горски територии, които не са държавна и общинска собственост, се учредява в нотариална форма.

Чл. 69. (1) Дървесината от горските територии върху които е учредено право на ползване е собственост на титуляра на правото на ползване.

(2) Добивът и разпореждането с дървесината по ал. 1 се организират от титуляра на правото на ползване по реда на този закон за негова сметка.

Раздел V.

Промяна на предназначението

Чл. 70. (1) Промяна на предназначението на горски територии се допуска за:

1. площадки за изграждане на транспортни съоръжения (пристанища, летища, гари, автогари), промишлени предприятия, добив на подземни богатства, гробищни паркове, депа за отпадъци, насипища и хвостохранилища, електроцентрали, язовири и други хидротехнически и електротехнически съоръжения, с изключение на стъпките на електропроводните стълбове;

2. трасета на линейни обекти:

а) разположени върху повърхността на терена – пътища и железопътни линии, вкл. и съоръженията към тях, водни канали;

б) разположени под повърхността на терена - нефтопроводи, газопроводи, топлопроводи - независимо от сечението им, както и водопроводи със сечение над 500 мм;

3. създаване на нови или разширяване строителните граници на съществуващи урбанизирани територии (населени места и селищни образувания), в случаите когато има приети общи устройствени планове на общините или за части от тях, в които се намират имотите;

4. създаване или разширяване границите на отделни урегулирани поземлени имоти – недържавна собственост, за които има влязъл в сила подробен устройствен план;

5. обекти, свързани с националната сигурност, отбраната на страната, опазването и възпроизводството на околната среда, за които има решение на Министерския съвет;

(2) Приходите от промяна на предназначението на горските територии, се разходват само за закупуване на горски и земеделски територии, както и за създаване на нови гори.

Чл. 71. (1) Промяната на предназначението на горски територии - публична държавна собственост, се извършва с решение на Министерския съвет по предложение на министъра на земеделието и храните.

(2) Промяната на предназначението на горски територии, извън посочените в ал. 1 се извършва:

1. от комисия в регионалната дирекция по горите – за горски територии с площ до 50 дка, както и за горски територии, попадащи в териториалния обхват на дейност на съответната регионална дирекция по горите;

2. от комисия в Изпълнителната агенция по горите – за горски територии, извън посочените в ал. 1 и ал. 2, т. 1.

(3) Комисиите по ал. 2 се назначават със заповед на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите.

(4) В състава на комисията по ал. 2, т. 1 се включват представители на регионалната дирекция по горите, регионалната инспекция по околната среда и водите и общинската администрация по местонахождение на имота.

(5) В състава на комисията по ал. 2, т. 2 се включват представители на Министерство на земеделието и храните, Министерство на околната среда и водите, Министерство на регионалното развитие и благоустройството и на Изпълнителна агенция по горите.

Чл. 72. (1) За промяна на предназначението на горски територии, собственикът или инвеститорът прави искане за предварително съгласуване пред:

1. министъра на земеделието и храните – за горските територии – публична държавна собственост;

2. съответната комисия по чл. 71, ал. 2.

(2) За промяна на предназначението за обекти, свързани с националната сигурност, отбраната на страната, опазването и възпроизводството на околната среда, искането за предварително съгласуване се прави от съответните министри и ръководители на ведомства.

(3) Искането за предварително съгласуване за промяна на предназначението на горски територии се придружава от следните документи:

1. скица на имота, съгласувана от съответната регионална дирекция по горите по местонахождение на имота;

2. задание за изработване на подробен устройствен план или парцеларен план, изготвени в съответствие с разпоредбите на Закона за устройство на територията;

3. решение на общинския съвет - за горски територии, собственост на общините;

4. становище от съответното държавно горско стопанство или държавно ловно стопанство, когато искането е за горска територия - държавна собственост.

(4) В 14-дневен срок от постъпване на искането, органът по ал. 1 се произнася по него. Решението се съобщава по реда на Административнопроцесуалния кодекс и може да се обжалва при условията и по реда на същия.

Чл. 73. Не се изисква предварително съгласуване за промяна на предназначението на горски територии за създаване на нови или разширяване строителните граници на съществуващи урбанизирани територии (населени места и селищни образувания), в случаите когато има приети общи устройствени планове на общините или за части от тях, в които се намират имотите.

Чл. 74. (1) За промяна на предназначението на горски територии, заинтересованото лице подава заявление по образец до органа, издал решението за предварително съгласуване, комплектовано със следните документи:

1. документ за собственост - за горските територии, които не са държавна собственост, а когато заявлението е подадено от инвеститор – и писмено съгласие на собственика;

2. скица на трасето или площадката с обозначени координатни точки;

3. подробен устройствен план за поземлени имоти (отделен поземлен имот) или парцеларен план за трасе на линеен обект на техническата инфраструктура, влезли в сила съгласно разпоредбите на Закона за устройство на територията;

4. оценка на имота.

(2) Заявленията, подадени до комисии по чл. 71, ал. 2, т. 1 и 2 се разглеждат по реда на тяхното постъпване.

(3) Органът по чл. 72, ал. 1 се произнася по заявлението в едномесечен срок от датата на постъпването му, като издава решение за промяна на предназначението на горската територия или постановява отказ.

(4) Решението по ал. 3 се съобщава по реда на Административнопроцесуалния кодекс и може да се обжалва при условията и по реда на същия.

Чл. 75. (1) За промяна на предназначението на горски територии се заплаща цена, определена с наредбата по чл. 83, ал. 2.

(2) Цената за промяна на предназначението се заплаща в тримесечен срок от

издаване на акта за промяна на предназначението.

(3) Горските територии, чието предназначение е променено, се заемат след заплащане на дължимата цена.

(4) Правата на лицата, в полза на които е постановено промяна на предназначението, се погасяват когато:

1. цената за промяна на предназначението не бъде заплатена в срока по ал. 2;
2. строителството на обекта, за чието изграждане е променено предназначението, не е започнало по вина на заявителя:
 - а) в петгодишен срок от влизане в сила на акта за промяна на предназначението;
 - б) в седемгодишен срок от влизането в сила на подробните устройствени планове за изграждане на елементи на техническата инфраструктура.

Чл. 76. (1) Горските територии - държавна собственост, чието предназначение е променено по реда на този закон, се предават от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по горите или оправомощено от него длъжностно лице на областния управител по местонахождение на имота. Предаването на имота се извършва с протокол, подписан от двете страни.

(2) При промяна на предназначението на имота по ал. 1, областният управител или оправомощено от него длъжностно лице отбелязва промяната на трайно предназначение на имота в службата по геодезия, картография и кадастър или в общинската служба по земеделие, по местонахождение на имота.

Чл. 77. (1) Дървесината от горските територии, чието предназначение е променено, е собственост на заявителя.

(2) Добивът и разпореждането с дървесината по ал. 1 се организират от заявителя по реда на този закон за негова сметка.

Чл. 78. (1) Промяната на предназначението на земеделски територии и на рекултивирани нарушени територии в горски територии, се извършва безвъзмездно със заповед на министъра на земеделието и храните, по предложение на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по горите.

(2) Заявление за промяна на предназначението по ал. 1 се подава в регионалната дирекция по горите, по местонахождение на имота:

1. от директора на съответната областна дирекция „Земеделие” - за земеделски територии, които са държавна собственост, както и за рекултивирани нарушени територии;
2. от собственика – за земеделски територии, извън посочените в т. 1;

(3) Към заявлението по ал. 2 се прилагат:

1. документ за собственост за земите, които не са държавна собственост;
2. скица на имота с обозначени координатни точки;
3. протокол на комисията, приела рекултивацията - за рекултивирани нарушени територии.

(4) Въз основа на документите по ал. 3, в 14-дневен срок регионалната дирекция по горите дава становище по заявлението и изпраща преписката в Изпълнителната агенция по горите.

Чл. 79. (1) В едноседмичен срок от постъпване на документите по чл. 78, изпълнителният директор на Изпълнителна агенция по горите предлага на министъра на

земеделието и храните да издаде заповед за промяна на предназначението.

(2) В двуседмичен срок от постъпване на предложението по ал. 1, министърът на земеделието и храните издава заповед за промяна на предназначението.

(3) Заповедта по ал. 2 се изпраща на заявителя, на регионалната дирекция по горите, както и на съответната общинска служба по земеделие или служба по геодезия, картография и кадастър за отразяване на промяната в начина на трайно предназначение на имота.

Чл. 80. (1) Когато в резултат на инвентаризацията на горските територии се установи, че земеделски територии са придобили характеристиките на гора по смисъла на този закон, лицата, извършили инвентаризацията представят на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите списък на имотите по земища на населените места.

(2) Въз основа на списъка по ал. 1, изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по горите, писмено поканва собствениците на съответните имоти да декларират дали желаят да ползват имотите си като земеделска или горска територия.

(3) В шестмесечен срок от получаване на поканата по ал. 2, собственикът е длъжен на декларира писмено пред изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите, дали желае да ползва имота си като земеделска или горска територия.

(4) Когато собственикът не подаде декларация в срока по ал. 3 или заяви писмено, че желае да ползва имота си като горска територия, изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по горите предлага на министъра на земеделието и храните да издаде заповед за отразяване на имотите като горска територия в картата на възстановената собственост. В предложението се описват размерът на имотите, видът и произходът на гората, и се прилага скица на имота и таксационна характеристика.

(5) Копие от заповедта се изпраща на съответните общински служби по земеделие, за отразяване на имотите като горска територия в картата на възстановената собственост, или на съответната служба по геодезия, картография и кадастър за издаване на заповед за промяна на кадастралната карта и отразяване на имотите като горска територия.

(6) Копие от заповедта по ал. 4 се изпраща и на регионалната дирекция по горите.

Чл. 81. (1) Когато собственикът декларира писмено пред изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите, че желае да ползва имота си като земеделска територия, в срок до три години от подаване на декларацията, същият е длъжен да почисти имота си от горскодървесната растителност.

(2) В случай, че в срока по ал. 1, собственикът не почисти имота си от горскодървесната растителност, се прилага реда по чл. 80, ал. 4 – 6.

Чл. 82. Собствеността на държавата върху недвижими имоти - горски територии се удостоверява с един от следните документи:

1. акт за държавна собственост;

2. договор за придобиване право на собственост, сключен в нотариална форма;

3. решение и скица, издадени от общинската служба по земеделие по местонахождение на недвижимия имот.

Чл. 83. (1) При промяна на предназначението на горски територии, както и при разпореждане и учредяване на ограничени вещни права върху горски територии – държавна и общинска собственост, се изготвя оценка на имотите от лица с висше лесовъдско образование,

притежаващи удостоверение за завършен курс за оценка на горски територии.

(2) Редът и условията за извършване на оценка на горските територии, както и за придобиване на правоспособност за извършване на оценка, се определят с наредба на Министерския съвет.

Глава четвърта

СТОПАНИСВАНЕ НА ГОРСКИТЕ ТЕРИТОРИИ

Чл. 84. Стопанисването на горските територии обхваща дейностите по залесяване, защита от ерозия и провеждане на сечи в горите.

Чл. 85. (1) Горите се стопанисват като високостъблени, смесени семенноиздънкови, издънкови за превръщане в семенни, и нискостъблени.

(2) Високостъблените гори се стопанисват по начин, запазващ семенния им произход.

(3) Издънковите за превръщане в семенни гори се стопанисват по начин, осигуряващ превръщането им в семенни.

(4) Нискостъблените гори се стопанисват по начин, осигуряващ издънковото им възобновяване.

Раздел I.

Залесяване и защита на горските територии от ерозия

Чл. 86. Залесяването обхваща дейностите по създаване на гори:

1. добив и производство на горски репродуктивни материали;
2. подготовка на почвата и засаждане/засяване на горски репродуктивни материали;
3. попълване, отглеждане, инвентаризация на културите;
4. подпомагане на естественото възобновяване.

Чл. 87. Защитата на горските територии от ерозия обхваща дейностите, свързани с предпазване на изнасянето на фини фракции от застрашената почва, за поддържане на почвеното плодородие, чрез ограничаване или намаляване на повърхностния воден отток, предпазване на най-горния слой от ветрова ерозия и осигуряване на възможност за развитие на растителност, включително и чрез създаване на технически съоръжения.

Чл. 88. (1) Залесяването и защитата на горските територии от ерозия, се извършват в съответствие с утвърдените горскостопански планове и програми.

(2) Залесяването се извършва въз основа на технологични планове за залесяване.

Чл. 89. Защитата на горските територии от ерозия, в случаите когато се осъществява и чрез технически съоръжения, се извършва по утвърдени специализирани проекти.

Чл. 90. (1) За залесяване се използват подходящи за съответния тип и условия на месторастене дървесни и храстови видове, като с предимство се ползват местни видове.

(2) Забранява се залесяването:

1. с дървесни и храстови видове, които не са посочени в областните планове за развитие

на горските територии, в горскостопанските планове и програми, както и в плановете за управление на защитените територии и защитените зони;

2. върху поляни и ливади в горските територии.

Чл. 91. (1) Изпълнението на дейностите по залесяване и защита от ерозия в горските територии, се извършва от търговци, регистрирани в публичния регистър по чл. 243.

(2) Изискванията по ал. 1 могат да не се прилагат:

1. при изграждането на противоерозионни съоръжения, когато същото представлява строителство по смисъла на закона;

2. когато дейности по залесяване с механизирани начин на извършване, се възлагат самостоятелно.

Чл. 92. Министърът на земеделието и храните, приема наредби за определяне редът и условията за:

1. възлагане на дейностите по залесяване и защита от ерозия в горските територии;

2. залесяване на горски територии и на земеделски земи, използвани за създаване на специални, защитни и стопански гори и на гори в защитени територии, инвентаризация на създадените култури, тяхното отчитане и регистриране;

3. определяне източниците от горската семепроизводствена база, събирането и добивът на горски репродуктивни материали, тяхното окачествяване, търговия, внос и износ;

4. регистрация на горски разсадници и производство на фиданки за залесяване;

5. защита на горските територии от ерозия и строежа на укрепителни съоръжения.

Чл. 93. Търговията и вносът на горски репродуктивни материали се извършват от доставчици, регистрирани в публичен регистър в Изпълнителната агенция по горите или в държава –членка на Европейския съюз. Редът и условията за регистрацията и воденето на регистъра се определят с наредбата по чл. 92, т. 3.

Чл. 94. Сечищата и пожарищата, които не могат да бъдат възобновени по естествен път в рамките на седем години от изсичането или опожаряването, се залесяват от собственика им до две години след изтичането на седемгодишния период.

Чл. 95. Държавните предприятия и общините - собственици на гори, могат да предоставят безвъзмездно горски репродуктивни материали за залесяване, за опитни и научни цели и за обучение на ученици и студенти, както и за извършване на залесяване от юридически лица с нестопанска цел, регистрирани в обществена полза.

Чл. 96. (1) Собственици на горски територии, както и лица, които извършват дейности в горски територии, които с действието си или в резултат на неизпълнение на разпореждане на компетентен орган, са довели до увреждане на териториите или ерозиране на почвите, са длъжни да ги рекултивират. Рекултивацията се извършва за тяхна сметка в срок определен от регионалната дирекция по горите.

(2) Рекултивацията се извършва по условията и реда на наредба, определена в Закона за опазване на земеделските земи.

Чл. 97. Държавните предприятия могат да сключват дългосрочни договори за възлагане на дейностите по създаване на гори, за срок до 10 години. Условието и редът за провеждане на процедурата и за сключване на договорите, се определят с наредбата по чл. 92, т. 1.

Раздел II.

Провеждане на сечи в горите

Чл. 98. (1) Сечите се провеждат за възобновяване, отглеждане и подобряване състоянието на горите и за постигане на целите, заложи в горскостопанските планове и програми.

(2) Сечите в горите в защитени територии и защитените зони се провеждат при спазване на заповедите за тяхното обявяване и плановете им за управление.

(3) Министърът на земеделието и храните, приема наредба, с която се определят:

- 1.** видовете сечи и методите за тяхното провеждане;
- 2.** условия и ред за провеждане на сечите;
- 3.** правилата за маркиране на насажденията, предвидени за сеч;
- 4.** условия и ред за издаване на разрешителното за сеч.

Чл. 99. Възобновителни сечи се провеждат при възраст:

1. не по-малка от шестдесет години във високостъблените гори, с изключение на брезовите и тополовите, както и изкуствено създадените насаждения извън естественият им район на разпространение;

2. не по-малка от двадесет години и не по-голяма от тридесет години в горите за издънково възобновяване.

Чл. 100. (1) Сечта във високостъблените гори се провежда през цялата година, а в нискостъблените - от 1 септември до 1 април.

(2) За запазване на подраста във високостъблените гори, собствениците или лицата, на които е предоставено управлението на горите, сечта може да бъде забранена от 1 април до 1 октомври.

Чл. 101. (1) Забранява се:

1. провеждане на гола сеч във всички гори, с изключение на тополовите и нискостъблените гори;

2. сливане на голи, невъзобновени сечища на площ по-голяма от 2 ха. в нискостъблените гори, с изключение на акациевите;

3. сечта в клековите и чермуровите гори, с изключение на санитарната.

(2) Забранява се превишаване на планираното ползване по площ от възобновителни сечи във високостъблените гори за срока на действие на съответните горскостопански планове или програми, освен поради стихийни и природни бедствия, каламитети и промяна на предназначението на горските територии.

Чл. 102. Не се счита за гола сеч отсичането на всички дървета на определена територия, когато това се извършва за:

1. осъществяване на дейности, свързани с опазване и защита на горските територии или извършвани в интерес на здравето и безопасността на гражданите;

2. защита и опазване на природни местообитания, на редки растения и животни, културни паметници, или за научно - изследователски цели;

3. усвояване на дървесина, повредена вследствие на биотични или абиотични въздействия.

Чл. 103. Освен случаите, предвидени в горскостопанския план или програма, собствениците на гори, както и лицата, на които е предоставено управлението на горски територии, провеждат санитарни сечи и когато е дадено предписание за това от регионалната дирекция по горите или от съответната лесозащитна станция. Сечта се провежда в срока, определен в предписанието.

Чл. 104. Маркирането на насажденията, предвидени за сеч, се извършва от лице, вписано в публичния регистър за упражняване на лесовъдска практика при условията и по реда на наредбата по чл . 98, ал. 3.

Чл. 105. (1) Сечите се провеждат въз основа на писмено позволително по образец, издадено от:

1. директора на съответното държавно горско стопанство или държавно ловно стопанство или оправомощени от него длъжностни лица с висше лесовъдско образование – за горските територии, държавна собственост, както и такива, предоставени за управление въз основа на договор;

2. оправомощено от кмета на съответната община лице с висше лесовъдско образование, регистрирано в публичния регистър за упражняване на лесовъдска практика – за горските територии, общинска собственост, както и такива, предоставени за управление въз основа на договор;

3. лице с висше лесовъдско образование, регистрирано в публичния регистър за упражняване на лесовъдска практика, с което горско сдружение е сключило договор;

4. лице с висше лесовъдско образование, регистрирано в публичния регистър за упражняване на лесовъдска практика – за горските територии, извън посочените в т. 1 и 2, с което собственикът има сключен договор за конкретния имот.

(2) Позволителното за сеч се издава на лице, вписано в публичния регистър за упражняване на лесовъдска практика.

(3) Лицето по ал. 2, на което е издадено позволителното за сеч, упражнява контрол по извършването на добива на дървесина до освидетелстване на сечището.

Чл. 106. (1) В срок до 30 дни след приключване на сечта, лицето, издало позволителното за сеч, съставя протокол за освидетелстване на сечището.

(2) Протокол за освидетелстване на сечището се съставя и в случаите, когато до края на календарната година сечта в насаждението не е приключила.

Чл. 107. Държавните предприятия могат да сключват дългосрочни договори за възлагане провеждането на сечи без материален добив и/или кастрене, за срок до десет години. Условията и редът за провеждане на процедурата и за сключване на договорите, се определят с наредбата по чл. 92, т. 1.

Глава пета

ПОЛЗВАНЕ НА ДЪРВЕСИНА И НЕДЪРВЕСНИ ГОРСКИ ПРОДУКТИ

Раздел I.

Ползване на дървесина

Чл. 108. Ползването на дървесина от горските територии представлява добивът на дървесина и/или разпореждането с нея.

Чл. 109. (1) Ползването на дървесина от горските територии – държавна и общинска собственост, се осъществява по един от следните начини:

- 1.** чрез продажба на стояща дървесина на корен;
- 2.** чрез възлагане на добива и продажба на добитата дървесина;

(2) Начините на ползване на дървесина от горски територии – собственост на физически и юридически лица, се определят от собственика.

Чл. 110. Ползването на дървесина от горските територии – държавна и общинска собственост е възмездно.

Чл. 111. (1) Ползването на дървесина от горските територии – държавна и общинска собственост, се извършва при условията и по реда, определени в наредбата по чл. 92, т. 1.

(2) Когато физически лица, юридически лица или общини, са предоставили ползването на дървесина в собствените си гори на държавните предприятия или на лица, регистрирани в публичните регистри по чл. 238 и чл.243, условията и редът за ползване на дървесина се определят в договора.

Чл. 112. Държавните горски стопанства, държавните ловни стопанства, както и общините – собственици на гори, определят в размер до една трета от годишното си ползване на дървесина за добив и/или за продажба на предприятия, които са:

- 1.** със седалище и адрес на управление на територията на съответното стопанство или община и осъществяват дейността си на същата територия;
- 2.** сертифицирани за управление на качеството от международен орган по стандартизация.

Чл. 113. (1) Държавните предприятия могат да сключват дългосрочни договори за добив и/или за продажба на дървесина, за срок до десет години.

(2) Договорите по ал. 1 се сключват с търговци, което са сертифицирани за управление на качеството от международен орган по стандартизация

(3) Ежегодното количество, предмет на договорите по ал. 1, е в размер до една трета от годишното ползване на дървесина в съответното държавно предприятие, но не повече от 50 на сто от годишното ползване на дървесина за всяко отделно държавно горско стопанство или държавно ловно стопанство.

(4) Условията и редът за провеждане на процедурата и за сключване на договорите по предходните алинеи, се определят с наредбата по чл. 92, т. 1.

Раздел II.

Ползване на недървесни горски продукти

Чл. 114. (1) Ползването на недървесни горски продукти е добивът на смола, борина, сено, кори, лико, семена, гъби, лечебни и ароматни растения или части от тях, лишеи и мъхове, горски плодове, зеленина, коледни елхи, листников фураж, улов на животни, които не са дивеч, както и разпореждането с тях.

(2) Ползване на недървесни горски продукти, когато представлява стопанска дейност, се извършва само ако това е предвидено в утвърден горскостопански план.

Чл. 115. Ползването на лечебните растения се урежда по отделен закон.

Чл. 116. (1) Ползването на недървесни горски продукти от горските територии, се извършва без да се нарушават правата на трети лица и разпоредбите на този и други, свързани с дейността закони.

(2) Ползването на недървесни горски продукти, се извършва след заплащане на цена, определена от:

1. директорите на държавните предприятия - за горските територии, държавна собственост;

2. общинския съвет – за горските територии, собственост на съответната община.

3 от собственика на горската територия – в останалите случаи

(3) Ползването на гъби, горски плодове, лечебни и ароматни растения или части от тях от горските територии, когато не представлява стопанска дейност, се извършва безвъзмездно и свободно.

Чл. 117. (1) Държавните предприятия организират добива и разпореждането с недървесни горски продукти от горските територии-държавна собственост чрез:

1. възлагане на добива и продажба на продуктите в сурово и/или преработено състояние – по реда на наредбата по чл. 92, т. 1;

2. чрез предоставяне под наем на определени горски територии;

3. чрез издаване на позволително за ползване на недървесни горски продукти.

(2) За организиране на добива и разпореждането по т. 1 и 2 могат да се сключват договори със срок до 10 години. В договорите и позволителните се определят разрешените за добив продукти, мястото за тяхното добиване, цените, количествата и начините за тяхното измерване.

(3) Добивът и разпореждането с недървесни горски продукти от горски територии – общинска собственост се извършват по начините, посочени в ал. 1 след решение на общинския съвет.

(4) Начините на ползване на недървесни горски продукти от горски територии - собственост на физически и юридически лица, когато представляват стопанска дейност, се определят свободно от собствениците.

Чл. 118. Забранява се добивът на смола и кори от стоящи дървета, с изключение на кори от корков дъб, освен когато добивът е предвиден в горскостопански план.

Чл. 119. Добитите дървесина и недървесните горски продукти са вещи с бързо влошаващи се качества, които подлежат на бърза продажба.

Раздел III.

Паша в горските територии

Чл. 120. (1) Пашата на селскостопански животни в горските територии – държавна и общинска собственост се извършва след заплащане на цена за календарната година, определена:

1. със заповед на министъра на земеделието и храните или оправомощени от него длъжностни лица – за горските територии, държавна собственост;

2. с решение на общинския съвет – за горските територии, общинска собственост.

(2) За заплатената по ал. 1 цена, на лицето се издава документ, в който се посочват вида и броя на животните.

(3) Пашата на селскостопански животни в горските територии – собственост на физически и юридически лица се извършва след писмено съгласие на собственика.

Чл. 121. Забранява се:

1. пашата на селскостопански животни без пастир;

2. пашата в поройните и ерозираните горски територии, дендрариумите, одобрени и регистрирани източници за производство на горски репродуктивни материали и в горските разсадници;

3. пашата в горските култури и младите насаждения от семенен произход и в издънковите насаждения, докато достигнат височина 3 м.;

4. пашата в горски територии, в които е започнало или е възможно естественото им възобновяване.

5. ношната паша в горските територии;

6. пашата на свине в дивечовъдните участъци на държавните горски стопанства и в ловностопанските райони на държавните ловни стопанства;

Чл. 122. (1) Ежегодно, в срок до края на месец февруари, кметът на населеното място издава заповед, с която се посочват горските територии, в които е забранена пашата на селскостопански животни. Заповедта се обявява на видно място в сградите на съответната община и кметство.

(2) Горските територии, в които е забранена пашата на селскостопански животни се определят от:

1. директора на държавното горско стопанство или държавното ловно стопанство – за горските територии, държавна собственост;

2. от собствениците – за горските територии, извън посочените в т. 1.

Раздел IV.

Износ и внос на необработен дървен материал и на диворастящи гъби

Чл. 123. (1) Износът на необработен дървен материал и на диворастящи гъби се извършва след издаване на удостоверение за износ от министъра на земеделието и храните или от упълномощени от него длъжностни лица. Удостоверението е със срок на валидност три месеца от датата на издаването му.

(2) За издаване на удостоверение за износ на необработен дървен материал, заинтересованото лице представя:

1. договор със собственика на гората за ползване на дървесината и/или фактура за закупуване на дървесината;

2. външнотърговски договор и/или проформа фактура;

3. документ за платена такса за издаване на удостоверение.

(3) За издаване на удостоверение за износ на дивораствящи гъби заинтересованото лице представя:

1. документ за заплатена цена за събиране на недървесни горски продукти, договор за наем или фактура, издадена от собственика;

2. попълнен от износителя образец на удостоверение за износ;

3. външнотърговски договор и/или фактура;

4. документ за платена такса за издаване на удостоверение.

(4) Органът по ал. 1 издава удостоверението за износ в деня на представяне на документите по ал. 2 и 3. Отказ за издаване на удостоверение може да бъде отказан когато не е представен някой от изискуемите документите документи. Отказът подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(5) За издаване на удостоверението по ал. 1 се събират такси, определени с тарифа на Министерския съвет.

Чл. 124. (1) Компетентни органи по прилагането на Регламент (ЕО) 2173/2005 на Съвета от 20 декември 2005г. за установяване на схема на разрешителни FLEGT за вноса на дървесина в Европейската общност са Агенция „Митници” и Изпълнителна агенция по горите.

(2) Отговорностите, задълженията и правата на компетентните органи по ал. 1 се определят със споразумение, подписано от директора на Агенция „Митници” и изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите.

(3) При осъществяване на допълнителни проверки за установяване съответствието на пратки с данните от съответното разрешително, в проверките задължително участва представител на Изпълнителната агенция по горите.

Глава шеста

ЗАЩИТА НА ГОРСКИТЕ ТЕРИТОРИИ

Раздел I.

Общи положения

Чл. 125. Защитата на горските територии обхваща мерките за превенция и борба с болести, вредители, пожари и други абиотични въздействия.

Раздел II.

Защита на горските територии от болести и вредители

Чл. 126. Защитата на горските територии от болести и вредители осигурява създаването и отглеждането на здрави, устойчиви и високопродуктивни гори и включва: оценка на здравословното им състояние, прогноза за разпространение на вредителите, болестите и други

повреди в горите, профилактични и карантинни мероприятия и провеждане на борбата с вредителите, болестите и други повреди.

Чл. 127. Защитата на горските територии от болести, вредители и други повреди се извършва чрез:

1. профилактични и карантинни мероприятия;
2. провеждане на наблюдения, обследвания и сигнализация за появата, развитието и разпространението на причинителите на болести, насекоми, плевели и други вредители;
3. оценка и мониторинг на въздействието на абиотични и биотични фактори върху състоянието на горскодървесната растителност;
4. провеждане на растителнозащитни мероприятия и борба с вредителите, включваща биологични, химични, физико-механични и интегрирани методи и средства.

Чл. 128. Изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по горите създава като консултативен орган Национална комисия по лесозащита за обсъждане на важни проблеми, свързани със защитата на горските територии от болести и вредители и други повреди.

Чл. 129. (1) Оценка на здравословното състояние на горите и на необходимостта от провеждане на защитни мероприятия в тях, се извършват от специализирани териториални звена към Изпълнителната агенция по горите – лесозащитни станции.

(2) Изпълнителната агенция по горите, регионалните дирекции по горите и лесозащитните станции оказват методическо ръководство, консултират собствениците на гори и извършват контрол по защитата на горите от болести, вредители и други повреди.

(3) Държавните предприятия, учебно-опитните горски стопанства и собствениците на горски територии са длъжни да изпълняват разпорежданията на органите по ал. 2 във връзка със защитата на горите от болести, вредители и други повреди.

Чл. 130. (1) Защитата на горите се извършва със средства и препарати, разрешени и регистрирани по Закона за защита на растенията.

(2) Растителнозащитните средства и препарати се прилагат при условия и по начин, определени с наредба на министъра на земеделието и храните, съгласувана с министъра на околната среда и водите, с министъра на здравеопазването и с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Чл. 131. (1) Защитата на горските територии от болести и вредители и други повреди се организира и осъществява от държавните предприятия, лесозащитните станции, общините и юридическите лица – собственици на гори, както и обединения на собственици на гори с обща площ на имотите им над 50 ха.

(2) Общините, юридическите лица – собственици на гори, както и обединения на собственици на гори с обща площ на имотите им над 50 ха. могат да възложат действията по защита в горските територии – тяхна собственост по договор на държавните предприятия или на лесозащитните станции.

Чл. 132. Изпълнението на дейностите по защита на горските територии от болести и вредители и други повреди са за сметка на:

1. държавните предприятия – за горските територии, държавна собственост, предоставени им за управление;
2. общините – за горските територии, общинска собственост;
3. юридическите лица, собственици на гори – за горските територии, тяхна собственост;
4. собственици и обединенията на собственици на гори с обща площ на имотите им над 50 ха. - за горските територии, тяхна собственост;
5. държавния бюджет – за горските територии, извън посочените в т. 1-4, за които има утвърден горскостопански план или програма

Чл. 133. Защитата на горските територии от болести и вредители и други повреди, както и средствата и препаратите за борбата с тях, се организира и провежда при условия и по ред, определени с наредба на министъра на земеделието и храните, съгласувана с министъра на околната среда и водите и с министъра на здравеопазването.

Раздел III.

Защита на горските територии от пожари

Чл. 134. (1) Мерките и мероприятията за защита на горските територии от пожари се планират за всяка горска териториална единица, независимо от собствеността на територията и са задължителни за изпълнение.

(2) Планирането на мерките и мероприятията за защита на горските територии от пожари е за сметка на държавния бюджет.

(3) Изпълнението и поддържането на мерките и мероприятията за защита на горските територии от пожари са за сметка на:

1. държавните предприятия – за горските територии – държавна собственост;
2. общините – за горските територии, общинска собственост;
3. юридическите лица – собственици на гори, за горските територии, тяхна собственост;
4. физическите лица или техни обединения – собственици на гори с обща площ на имотите над 50 ха. - за горските територии, тяхна собственост;
5. държавния бюджет – за горските територии, собственост на физически лица или техни обединения, извън посочените в т. 4. за които има утвърден горскостопански план или програма.

(4) Условията и редът за проектиране на мерките и мероприятията за защита на горските територии от пожари се определят с наредбата по чл. 18, ал. 1.

Чл. 135. (1) Ежегодно, по предложение на директора на регионалната дирекция по горите, областният управител със заповед определя пожароопасен сезон в горските територии за областта.

(2) Заповедта по ал. 1 се оповестява публично чрез средствата за масово осведомяване, интернет страниците на съответната областна администрация, регионална дирекция по горите, Изпълнителната агенция по горите или по друг подходящ начин.

Чл. 136. (1) Условията и редът за защита на горските територии от пожари се определят с наредба на министъра на земеделието и храните и министъра на вътрешните

работи.

(2) Паленето на огън и извършването на огневи работи в горските територии е забранено, освен в случаите, определени в наредбата по ал. 1.

(3) По време на пожароопасния сезон се забранява паленето на открит огън и извършването на огневи работи на разстояние по-малко от 100 м. от границите на горските територии.

Чл. 137. (1) Собствениците на линейни обекти, както и на съоръжения, преминаващи или попадащи в горските територии, са задължени за собствена сметка:

1. да ги поддържат целогодишно в пожаробезопасно състояние, като ги почистват периодично от дървета, клони, храсти, сухи треви и от други горими материали;

2. да кастрят клоните на дърветата в непосредствена близост до обекта или съоръжението;

3. да определят особено опасните в пожарно отношение места и да ги обезопасяват;

(2) Физическите лица, преминаващи или пребиваващи в горските територии, са длъжни да спазват правилата за пожарна безопасност в тях.

(3) Сдруженията на ловците, на риболовците и на туристите в България чрез своите органи инструктират членовете си за правилата за пожарна безопасност в горските територии преди всеки излет.

(4) Началниците на военните поделения и части, са длъжни при повеждане на полеви занятия и учения, да осигурят спазването на правилата за пожарна безопасност и да предприемат действия за недопускане на пожари и за своевременното им потушаване.

Чл. 138. Органите по пожарна безопасност и спасяване и служителите на Изпълнителната агенция по горите и нейните структури имат право да спират дейности или машини и съоръжения, които не отговарят на изискванията за пожарна безопасност или създават опасност за възникване на горски пожари.

Чл. 139. (1) Изпълнителната агенция по горите и регионалните дирекции по горите, съвместно с органите по пожарна безопасност и спасяване, осъществяват контрол по изпълнението на предвидените противопожарни мерки и мероприятия в горските територии.

(2) Непосредственото организиране на борбата с горски пожари се извършва от органите по пожарна безопасност и спасяване със съдействието на държавните горски стопанства и държавните ловни стопанства, общините, собствениците и ползвателите на горски територии, както и на лицата, извършващи дейности в тях.

Чл. 140. (1) Кметовете на общини и населени места организират за сметка на общинския бюджет доброволни формирания за гасене на горски пожари.

(2) Директорите на държавни горски стопанства и държавни ловни стопанства организират специализирани групи от служители и работници за действия при гасене на горски пожари.

(3) Редът за действие на доброволните формирания и специализираните групи по ал. 1 и 2, при гасене на горски пожари, се определят с наредбата по чл. 136, ал. 1.

Чл. 141. Всяко лице, забелязало пожар в горските територии, е длъжно незабавно да предприеме действия за уведомяване на централните за приемане на спешни повиквания към

Единния европейски номер 112.

Глава седма.

ДОСТЪП ДО ГОРИТЕ

Чл. 142. (1) Достъпът до горските територии е свободен, на собствен риск, без да се нарушават горските екосистеми, при спазване указанията на горската администрация и собственика на горската територия.

(2) Достъпът до горските територии, предоставени за управление на други ведомства във връзка с отбраната и сигурността на държавата, се определя с акт на ръководителя на съответното ведомство.

(3) Достъпът до защитените територии се определя със заповедта за тяхното създаване.

(4) Без разрешение по този закон се забранява достъпа до:

1. горски територии, в които се провежда добив на дървесина;

2. ловностопански съоръжения;

3. горските разсадници;

4. горски територии, обозначени от компетентен орган по определения в закона ред.

(5) Разрешението по ал. 4 се дава в писмена форма от лицето, стопанисващо съответната територия.

Чл. 143. Обозначаването на границите на имотите в горските територии не трябва да се извършва с оградане или по друг начин, ограничаващ свободното придвижване на хора, диви животни и води, с изключение на обекти, за които това е предвидено в нормативен или административен акт, като оградата подлежи на премахване.

Чл. 144. (1) С цел опазването и защитата на горските територии или в интерес на здравето и безопасността на гражданите, директорът на регионалната дирекция по горите със заповед може временно да ограничи или да забрани достъпа до определена горска територия. Заповедта се издава по инициатива на органа, по предложение на директора на съответното държавно горско стопанство, държавно ловно стопанство или на собственика на горската територия.

(2) Заповедта по ал. 1. се оповестява публично чрез средствата за масово осведомяване, интернет страницата на регионалната дирекция по горите или по друг подходящ начин.

(3) Въз основа на заповедта по ал. 1, лицето, по чиято инициатива е ограничен достъпа до горската територия, поставя бариери или обозначителни табели.

Чл. 145. Наемателите и арендаторите на горските територии-държавна и общинска собственост могат да изискат чрез наемодателя или арендодателя си въвеждането на временни ограничения или забрани за достъп до площите ползвани от тях, когато това е необходимо за извършване на дейността им по договора.

Чл. 146. (1) Пътни превозни средства могат да се движат в гората и по горските пътища само във връзка с изпълнение на горскостопански, селскостопански и ловностопански дейности.

(2) обстоятелството, че пътното превозно средство ще се ползва за изпълнение на дейностите по ал. 1, се удостоверява с документ, издаден от:

1. директора на държавното горско стопанство или държавното ловно стопанство – за горските територии, предоставени им за управление;

2. кметът на населеното място - в останалите случаи.

(3) Движението на пътни превозни средства, в т.ч. такива с висока проходимост, моторни шейни и каруци, когато не е свързано с изпълнение на горскостопански, селскостопански или ловностопански дейности, е допустимо само когато:

1. е дадено разрешение за това от директора на регионалната дирекция по горите или оправомощено от него длъжностно лице или

2. по пътища и трасета, които са специално обозначени за такива цели.

(4) Органите по ал. 2 и 3, съхраняват копие от издадените от тях удостоверения и разрешения в срок до една година от тяхното издаване.

(5) Управлението на велосипеди, както и ездата в гората са разрешени само по горските пътища и по обозначените за целта трасета.

(6) Собствениците на имоти, граничещи с горски територии, не могат да ограничават достъпа до горските пътища, в това число чрез ограждане или по друг начин, ограничаващ свободното им ползване.

(7) Условията и редът за движението по горските пътища, за поставяне на пътни знаци и техните образци, както и образците на документите за достъп до гората, се определят с наредба на министъра на земеделието и храните и министъра на вътрешните работи.

Чл. 147. (1) Забранява се движението на пътни превозни средства и ездата по обозначените туристически пътеки.

(2) Обозначаването на нови туристически пътеки и трасета в гората се извършва със съгласие на собственика.

Чл. 148. (1) Организираните обществени или спортни мероприятия в горските територии, както и територии, които граничат с такива, могат да се провеждат след като се уведоми съответната регионална дирекция по горите най-малко 14 дни преди датата на мероприятиято, като посочи мястото на провеждане, очаквания брой участници.

(2) В срок до 7 дни преди датата на мероприятиято, регионалната дирекция по горите може да определи допълнителни условия за провеждане на мероприятиято, които са задължителни за организатора.

(3) Организаторът на мероприятиято по ал. 1 осигурява:

1. съгласието на собственика или на лицето, управляващо територията;

2. пожарната безопасност на провежданото мероприятие;

3. почистването на територията и премахването на поставените преместваеми обекти.

Чл. 149. Поставянето в горските територии на временни пчелини по смисъла на Закона за пчеларството, се извършва въз основа на договор, в който се посочва броя на пчелните семейства и мястото, на което ще бъдат поставени пчелините.

Чл. 150. (1) Когато в изпълнение на акт на административен орган са ограничени законово позволени и предвидени в горскостопанските планове дейности, органът компенсира собствениците на гори, съответно лицата, на които е предоставено управлението на съответната територия.

(2) Когато ограничението по ал. 1 е наложено по искане на трето лице, същото е солидарно отговорно с административния орган при компенсирането на собствениците на гори, съответно на лицата, на които е предоставено управлението на територията.

Чл. 151. Ограниченията и забраните по тази глава не се прилагат в случаите, когато съответните дейности се извършват в изпълнение на служебните задължения на органи на държавно управление съгласно този закон и на служители, които изпълняват своите функции съгласно специалните норми.

Глава осма.

СТРОИТЕЛСТВО В ГОРСКИТЕ ТЕРИТОРИИ

Чл. 152. (1) Строителство в горските територии се допуска само за обекти, за изграждане на които не е необходима промяна на предназначението на територията .

(2) Строителството на обекти по ал. 1 се разрешава при условията и по реда на Закона за устройство на територията, а за обектите по чл. 53, ал. 1, т. 4 - и въз основа на нормативи, определени в наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройството, министъра на земеделието и храните и министъра на околната среда и водите.

(3) За съгласуване строителството на обекти по чл. 53, ал. 1, т. 4 се заплащат такси, определени с тарифа на Министерския съвет. Таксите постъпват в бюджета на Изпълнителната агенция по горите.

(4) Собствениците на горски територии не могат да възпрепятстват извършването на ремонти и реконструкции на горски пътища.

Чл. 153. (1) Горски автомобилни пътища - публична държавна собственост, могат да бъдат предоставени за управление на общини за изпълнение на техните функции, както и за трайно задоволяване на обществени потребности от местно значение, с решение на Министерския съвет след решение на съответния общински съвет и по предложение на министъра на земеделието и храните. Въз основа на решението на Министерския съвет министърът на земеделието и храните сключва договор, в който се уреждат правата и задълженията на двете страни.

(2) Горски автомобилни пътища - частна държавна собственост, могат да бъдат предоставени за управление на общини за изпълнение на техните функции, със заповед на министъра на земеделието и храните. Въз основа на заповедта министърът на земеделието и храните сключва договор, в който се уреждат правата и задълженията на двете страни.

(3) Когато част от горски автомобилен път е публична държавна собственост, предоставянето му за управление на общини се извършва по реда на ал. 1.

(4) Нормативите за проектиране, изграждане и въвеждане в експлоатация в горските пътища, както и тяхната класификация, се определя с наредбата по чл. 152, ал. 2.

Чл. 154. (1) Не се смята за строителство изграждането на:

1. временни горски пътища, временни въжени линии и складове за дървесина;
2. техникоукрепителни съоръжения за борба с ерозията;
3. пожаронаблюдателни кули;
4. ловно- и рибностопански съоръжения;
5. архитектурни елементи за обслужване на отдиха и туризма;

6. съоръжения, осигуряващи опазването на културни ценности;
7. стационари за мониторинг.

(2) Изграждането на сградите и съоръженията по ал. 1 се извършва при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 152, ал. 2.

Глава девета.

СТРУКТУРА НА ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ ПО ГОРИТЕ

Чл. 155. (1) Държавната политика в областта на горското стопанство се осъществява от министъра на земеделието и храните чрез Изпълнителната агенция по горите.

(2) Изпълнителната агенция по горите е юридическо лице на бюджетна издръжка, второстепенен разпоредител с бюджетни кредити.

(3) Изпълнителната агенция по горите се ръководи от изпълнителен директор.

(4) Дейността и структурата на Изпълнителната агенция по горите се определят с устройствен правилник, приет от Министерския съвет.

Чл. 156. (1) За обсъждане на основни въпроси на горското стопанство към министъра на земеделието и горите се създава Национален съвет по горите като консултативен орган.

(2) Националният съвет по горите включва представители на Министерството на земеделието и храните, Министерството на околната среда и водите, Министерството на вътрешните работи, Министерството на регионалното развитие и благоустройството, Министерството на финансите, Министерството на правосъдието, Изпълнителната агенция по горите, държавните предприятия, собственици на гори и юридически лица с нестопанска цел, чиято дейност е свързана с управлението и опазването на горите.

(3) Съставът на Националния съвет по горите, както и правилата за работата му, се определят със заповед на министъра на земеделието и храните.

(4) Националният съвет по горите подпомага министъра на земеделието и храните при:

1. осъществяване на държавната политика в областта на горското стопанство;
2. изготвянето на проекти на нормативни актове, свързани с горското стопанство;
3. разрешаване на проблеми с висок обществен интерес в областта на горското стопанство.

Чл. 157. Изпълнителната агенция по горите:

1. подпомага разработването и координира изпълнението на Националната стратегия за развитие на горския сектор;

2. разработва стратегически план за развитие на горския сектор;

3. организира разработването и контролира изпълнението на регионални планове за развитие на горските ресурси;

4. организира инвентаризацията на горските територии;

5. контролира разработването и изпълнението на горскостопанските планове;

6. организира разработването и контролира изпълнението на плановете за управление на природните паркове;

7. създава и поддържа информационна система за горските територии и дейностите в тях;

8. изпълнява инвестиционната програма на министерство на земеделието и храните за горскостопански дейности;

9. изпълнява международни и национални програми и проекти в областта на горското

стопанство.

10. участва в работата на помощните органи на Европейската комисия, подпомагащи дейността ѝ в областта на горското стопанство и осъществява връзки с други международни организации;

11. контролира изпълнението на закона и упражнява общ надзор и методическо ръководство върху дейността на всички органи и лица, на които са възложени задължения по него;

12. дава информация, извършва консултации и предоставя административни услуги на граждани и собственици на гори, юридически лица и органи на държавната власт по въпроси, свързани с горското стопанство;

13. подпомага собствениците на гори в случаите, предвидени в закона;

14. координира и контролира защитата и опазването на горите, горския семеконтрол, научноизследователската и инженерно-внедрителската дейност;

15. осъществява взаимодействие с неправителствени организации за обезпечаване участието им при формиране и изпълнение на държавната политика в областта на горското стопанство;

16. изпълнява и други дейности, възложени със закон или с решение на Министерския съвет.

Чл. 158. (1) За приемане на проекти, планове и програми, научни и други разработки и предложения за внедряване в горското и ловното стопанство, планове и отчети за работата на специализираните териториални звена на Изпълнителната агенция по горите, изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по горите със заповед назначава експертни съвети.

(2) Редът и условията за провеждане на заседанията на експертните съвети, се определят с правилник, утвърден от изпълнителния директор на агенцията.

Чл. 159. (1) Изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по горите, след съгласуване с министъра на земеделието и храните, със заповед създава и закрива регионални дирекции по горите и определя техните седалища.

(2) Регионалните дирекции по горите са юридически лица на бюджетна издръжка - структури на Изпълнителната агенция по горите.

(3) Районът на дейност на регионалните дирекции на горите обхваща горските територии на територията на една или повече цели области и в него се включват прилежащите ловностопански райони и водните обекти, ползвани за любителски риболов, а по отношение на контрола върху съхранението, транспортирането и преработването на дървесина и недървесни горски продукти – и съответните урбанизирани територии.

(4) Регионалните дирекции по горите осъществяват функциите на Изпълнителната агенция по горите, с изключение на посочените в чл. 157, т. 10 в определения им район на дейност.

Чл. 160. (1) Изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по горите, след съгласуване с министъра на земеделието и храните, със заповед създава и закрива специализирани териториални звена: за защита и опазване на горите; за горски семеконтрол; за инвентаризация и устройство на горския фонд; за научноизследователска и инженерно-внедрителска дейност; дирекции на природни паркове за координация и контрол по изпълнение на заповедите за обявяване и планове за управление на природните паркове; за

други специализирани дейности и определя техните седалища.

(2) Специализираните териториални звена по ал. 1 са юридически лица на бюджетна издръжка - структури на Изпълнителната агенция по горите.

Чл. 161. (1) Структурите на Изпълнителната дирекция по горите се ръководят от директори, назначени от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите след провеждане на конкурс.

(2) За директор на регионална дирекция по горите се назначава лице с висше лесовъдско образование, с трудов и/или служебен стаж по специалността седем години, придобит след завършване на висшето образование.

(3) За директор на специализирано териториално звено се назначава лице с висше образование, съответстващо на предмета на дейност на специализираното териториално звено, с трудов и/или служебен стаж по специалността седем години, придобит след завършване на висшето образование.

Чл. 162. Функциите и задачите на структурите и специализираните териториални звена на Изпълнителната агенция по горите се определят с устройствени правилници, утвърдени от изпълнителния директор на агенцията.

Чл. 163. (1) Дирекциите на природни паркове разработват годишни планове за дейностите по опазване и възстановяване на биологичното разнообразие, поддържане и развитие на туристическата инфраструктура, образователни програми и други, в съответствие с плановете за управление на природните паркове.

(2) Годишните планове по ал. 1 се утвърждават от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите.

(3) Дирекциите на природните паркове могат да възлагат на държавните предприятия или на трети лица правото да изпълняват поддържащи, направляващи, регулиращи, възстановителни и други природозащитни дейности на територията на природните паркове.

Глава десета.

ДЪРЖАВНИ ПРЕДПРИЯТИЯ

Чл. 164. (1) За управление на горските територии – държавна собственост се създават държавни предприятия, съгласно приложение № 1.

(2) Предприятията по ал. 1 са юридически лица със статут на държавни предприятия по чл. 62, ал. 3 от Търговския закон.

(3) Районите на дейност на държавните предприятия обхващат съответните райони, които образуват ниво 2, съгласно чл. 4, ал. 3 от Закона за регионалното развитие.

Чл. 165. Държавните предприятия по чл. 164 имат двустепенна структура:

1. централно управление
2. териториални поделения - държавни горски стопанства и държавни ловни стопанства;

Чл. 166. (1) Основният предмет на дейност на държавните предприятия по чл. 164 е:

1. изпълнение на горскостопанските планове за горските територии – държавна

собственост;

2. изпълнение на ловностопанските планове в държавните ловни стопанства и в държавните горски стопанства;

3. изпълнение на дейности, предвидени в плановете за управление на природните паркове в горските територии – държавна собственост;

4. организиране и провеждане на противопожарни мероприятия в горските територии – държавна собственост;

5. организиране и провеждане на противоерозионни мероприятия и мероприятия по защита на горите;

6. поддържане на разнообразието на екосистемите и опазване на биологичното разнообразие в тях;

7. организиране и възлагане проектирането и строителството в горите и земите в горските територии – държавна собственост;

8. създаване на нови гори върху земеделски територии;

9. опазване на горските територии – държавна собственост;

10. предоставяне и извършване на обществени услуги.

(2) Държавните предприятия могат да осъществяват и други дейности незабранени от закона, както и дейности, възложени им от министъра на земеделието и храните.

(3) При осъществяване на предмета си на дейност, държавните предприятия се ръководят от принципите за защита и разширяване на конкуренцията и на свободната инициатива в стопанската дейност.

Чл. 167. (1) За осъществяване на дейността на държавните предприятия по този закон, държавата предоставя за ползване и управление имущество – държавна собственост.

(2) Имуществото на държавните предприятия се състои от имущество, предоставено им от Министерския съвет или от министъра на земеделието и храните, имущество, придобито от тях в резултат на дейността им, както и от имущество, предоставено му от международни институции, местни и чуждестранни физически, юридически лица и други организации.

(3) Имуществото, придобито от държавните предприятия в резултат на дейността им е частна държавна собственост.

(4) Държавните предприятия не могат да извършват разпоредителни сделки с горски територии, както и да учредяват ипотeki и залози върху такива.

(5) Имуществото на държавните предприятия, както и предоставените им за управление горски територии не могат да служат за обезпечаване задължения на трети лица.

(6) Държавните предприятия не могат да участват в търговски дружества, както и да създават такива.

(7) Срещу държавните предприятия не може да се открива производство по несъстоятелност.

(8) Държавните предприятия отговарят за задълженията си до размера на имуществото си по ал. 3.

(9) Държавните предприятия не подлежат на приватизация.

(10) Дейността на държавните предприятия, както и тяхното имущество не могат да бъдат обект на концесия по смисъла на Закона за концесиите.

Чл. 168. Органи на управление на държавните предприятия по чл. 164 са:

1. министърът на земеделието и храните;

2. управителният съвет;
3. генералният директор.

Чл. 169. Министърът на земеделието и храните:

1. упражнява правата на собственост на държавата в държавните предприятия;
2. назначава и освобождава членовете на Управителните съвети;
3. назначава и освобождава генералните директори на държавните предприятия;
4. утвърждава правилници за организацията и дейността на държавните предприятия;
5. утвърждава годишните финансови планове на държавните предприятия;
6. взема решения за разпределение на печалбата и за покриване на загубата;
7. взема решения за изразходване на средствата по фондовете, създавани и управлявани от държавните предприятия;
8. одобрява годишните отчети за дейността на държавните предприятия;
9. взема решения за учредяване на вещни права и ипотeki и съгласува искания за отдаване под наем на имоти, които не са горски територии;
10. взема решения за закупуване, разпореждане, бракуване или ликвидация на дълготрайни материални активи с балансова стойност над 10 000 лева;
11. одобрява искания на държавните предприятия за ползване на кредити;
12. по предложение на управителния съвет на държавното предприятие взема решения за създаване и за закриване на териториални поделения на държавните предприятия и за определяне на района им на дейност;
13. утвърждава годишния отчет за дейността на държавното предприятие;
14. осъществява дадените му със закон правомощия, свързани с дейността на държавните предприятия.

Чл. 170. (1) Управителният съвет на държавните предприятия се състои от трима членове, включително генералния директор, които се назначават от министъра на земеделието и храните за срок пет години.

(2) Министърът на земеделието и храните сключва договор за управление с всеки член на управителния съвет.

(3) Не може да бъде член на управителния съвет лице, което е осъждано за престъпление от общ характер, установено с влязла в сила присъда, което е съпруг или роднина по права, по сребрена линия или по сватовство до трета степен включително с друг член на управителния съвет.

(4) Управителният съвет заседава най-малко веднъж на два месеца.

(5) Заседанията на управителния съвет се организират и ръководят от председателя на съвета, а в негово отсъствие - от заместник-председателя.

(6) Заседанието на управителния съвет е редовно, ако на него присъстват най-малко трима членове.

(7) Решенията на управителния съвет се приемат с явно гласуване и с обикновено мнозинство от всички членове.

(8) Контролът по изпълнението на решенията на управителния съвет се осъществява от председателя на съвета.

(9) За заседанията на управителния съвет се водят протоколи, които се подписват от всички присъстващи членове.

(10) Министърът на земеделието и храните освобождава преди изтичането на срока на договора за управление член на управителния съвет, който:

- 1. не отговаря на изискванията на ал. 3;**
- 2. нарушава условията, предвидени в договора за управление;**
- 3. е подал писмено заявление за освобождаване;**
- 4. по решение на министъра на земеделието и храните - с едномесечно предизвестие.**

Чл. 171. (1) Управителният съвет:

- 1. избира измежду членовете си председател и заместник-председател;**
 - 2. приема проект на правилник за организацията и дейността на държавното предприятие и го предлага на министъра на земеделието и храните за утвърждаване;**
 - 3. приема годишния финансов план на държавното предприятие и го предлага на министъра на земеделието и храните за утвърждаване;**
 - 4. приема годишния финансов план на териториалните подразделения на държавното предприятие;**
 - 5. приема структурата и щата на централното управление и на териториалните подразделения на държавното предприятие;**
 - 6. назначава дипломиран експерт-счетоводител или от одиторско предприятие за заверка на годишния финансов отчет и го утвърждава;**
 - 7. предлага на министъра на земеделието и храните да вземе решение за разпределение на печалбата и за покриване на загубата;**
 - 8. предлага на министъра на земеделието и храните да вземе решение за изразходване на средствата по фондовете, създавани и управлявани от предприятието;**
 - 9. предлага на министъра на земеделието и храните да вземе решение за създаване и за закриване на териториални подразделения на държавното предприятие и за определяне района им на дейност;**
 - 10. взема решения за закупуване, разпореждане, бракуване или ликвидация на дълготрайни материални активи с балансова стойност до 10 000 лева и предлага на министъра да вземе решение за такива с балансова стойност над 10 000 лева;**
 - 11. приема годишен отчет за дейността на държавното предприятие и годишен финансов отчет и ги предлага на министъра на земеделието и храните за утвърждаване;**
 - 12. изпълнява и други функции, свързани с управлението на държавното предприятие, в съответствие с действащите нормативни актове или възложени му от министъра на земеделието и храните.**
- (2) Управителният съвет може да взема решения ако присъстват всички членове.**
- (3) Решенията се вземат с гласовете на поне двама от членовете на управителния съвет.**
- (4) Управителният съвет може да взема решения и неприсъствено, ако всички членове са заявили писмено съгласието си за решението.**

Чл. 172. (1) Министърът на земеделието и храните, след провеждане на конкурс, назначава генерални директори на държавните предприятия за срок от 5 години и сключва с тях договори за управление.

- (2) За генерален директор на държавно предприятие се назначава лице:**
- 1. с висше лесовъдско образование с образователно-квалификационна степен “магистър”;**
 - 2. с трудов и/или служебен стаж по специалността не по-малък от десет години, придобит след завършване на висшето образование по т. 1;**

3. което не е осъждано на лишаване от свобода за престъпление от общ характер, независимо от реабилитацията;

4. което не е съпруг или роднина по права, по съребрена линия или по сватовство до трета степен включително с член на управителния съвет.

(3) Генерален директор на държавно предприятие може да бъде освободен преди изтичане срока на договора, когато:

1. е подал писмено заявление за освобождаване;
2. нарушава условията, предвидени в договора за управление;
3. при или по повод изпълнение на задълженията по договора за управление, наруши закона, вследствие на което са настъпили или могат да настъпят значителни неблагоприятни последици за държавното предприятие;
4. отпадане някое от условията за заемане на длъжността;
5. е във фактическа невъзможност да изпълнява задълженията си за срок по-дълъг от шест месеца;
6. са налице други основания за освобождаване, предвидени в договора за управление.

Чл. 173. (1) Генералният директор:

1. представлява държавното предприятие пред държавните органи, съдилищата и пред трети лица в страната и в чужбина;

2. ръководи цялостната дейност на държавното предприятие;

3. сключва:

а) договори за възлагане изработването на горскостопанските планове за горските територии – държавна собственост;

б) договори за дейностите, извършвани от централното управление на държавното предприятие;

в) дългосрочни договори по Закона за горите и Закона за лова и опазване на дивеча.

4. сключва и прекратява трудовите договори с работниците и служителите в централното управление на държавното предприятие, както и договорите за управление с директорите на териториалните поделения;

5. предлага на управителния съвет проект на годишен финансов план и годишен финансов отчет на държавното предприятие;

6. утвърждава финансовите планове на териториалните поделения на държавното предприятие.

7. утвърждава поименното щатно разписание на длъжностите в централното управление на държавното предприятие;

8. отчита се за своята дейност пред управителния съвет.

9. осъществява дадените му със закон правомощия, свързани с дейността на държавните предприятия.

10. контролира дейността

11. упражнява контрол по спазването на нормативните актове, финансовата дисциплина и опазване имуществото на държавното предприятие и на териториалните поделения на държавното предприятие;

12. след съгласуване с министъра на земеделието и храните взема решения за отдаване под наем на недвижими имоти, които не са горски територии и са предоставени за управление на предприятието;

13. взема решения за отдаване под наем на движими вещи, стопанисвани от държавното

предприятие;

14. изготвя и представя на управителния съвет по горите годишен финансов отчет на държавното предприятие, заверен от дипломиран експерт-счетоводител или от одиторско предприятие;

15. упълномощава директорите на териториалните поделения да сключват договори и да издават актове за изпълнение дейността на поделенията;

16. делегира правомощия на директорите на териториалните поделения по данъчни задължения;

17. изпълнява и други функции, свързани с управлението на държавното предприятие, в съответствие с действащите нормативни актове или възложени му от министъра на земеделието и храните и управителния съвет.

(2) Генералният директор може да делегира някои от правомощията си по ал. 1 на други служители от държавното предприятие.

(3) В изпълнение на своите правомощия, генералният директор издава индивидуални административни актове.

Чл. 174. (1) Държавните горски стопанства и държавните ловни стопанства са териториални поделения на държавните предприятия по чл. 164, които осъществяват функциите на държавното предприятие в определения им район на дейност.

(2) Териториалните поделения на държавните предприятия се ръководят и представляват от директор, назначен от генералния директор на държавното предприятие.

(3) За директор на териториално поделение се назначава лице с висше лесовъдско образование, с образователно-квалификационна степен “магистър”, с трудов и/или служебен стаж по специалността пет години, придобит след завършване на висшето образование.

Чл. 175. (1) Териториалните поделения на държавните предприятия: 1. сключват от свое име, за своя сметка и на своя отговорност търговски и други договори в рамките на предоставените им от закона и от генералния директор на държавното предприятие правомощия;

2. водят счетоводство;

3. след разрешение на генералния директор на държавното предприятие откриват банкови сметки;

4. разчитат се пряко или по ред, определен от генералния директор с бюджета на Националната агенция за приходите и с общинските бюджети;

5. имат свой печат;

6. водят от свое име и за своя сметка съдебни и арбитражни дела;

7. са работодатели по смисъла на § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на Кодекса на труда.

(2) В изпълнение на своите правомощия, директорите на териториалните поделения издават индивидуални административни актове.

(3) Териториалните поделения на държавното предприятие могат да бъдат равнопоставени участници в процедури по Закона за обществените поръчки, както и в международни, национални и регионални търгове и програми.

Чл. 176. Средствата за работна заплата в държавните предприятия, както и в техните териториални поделения, се определят при условия и по ред, определени с наредба, издадена от

министъра на земеделието и храните, съгласувано с министъра на труда и социалната политика.

Чл. 177. Средствата за осъществяване дейността на държавните предприятия, се набират от следните приходи:

1. средства от продажба на дървесина, горски репродуктивни материали и недървесни горски продукти;
2. средства от предоставяне на услуги и от сключени договори;
3. средствата от продажба и отдаване под наем на недвижими имоти и движими вещи, собственост на предприятието или предоставени му за управление;
4. лихви и суми от финансови операции, извършвани от държавното предприятие;
5. дарения, завещания, спонсорство и други, направени в полза на държавното предприятие;
6. средства от договори за управление на гори, собственост на физически, юридически лица и общини;
7. средства от отдаване под аренда и наем на горски територии – държавна собственост;
8. средства от учредени сервитути и право на строеж върху горски територии – държавна собственост;
9. средства от продажба на отнети в полза на държавата дървесина, горски репродуктивни материали и недървесни горски продукти, добити от горски територии – държавна собственост;
10. кредити, предоставени на държавното предприятие за осъществяване на неговите функции;
11. приходи от портфейлни инвестиции с краткосрочни държавни ценни книжа и облигации;
12. застрахователни обезщетения от застраховано имущество, на държавното предприятие;
13. други приходи.

Чл. 178. Средствата, постъпили в приход на държавното предприятие, се разходват за изпълнение на възложените му със закона дейности и мероприятия, предвидени в утвърдения финансов план на предприятието.

Чл. 179. За обезпечаване на финансовата стабилност на държавното предприятие и осигуряване на целеви инвестиции за изпълнение на дейностите, възложени му със закона, предприятието формира фонд „Инвестиции в горите”, фонд „Резервен” и фонд „Управление на държавния дивидент”.

Чл. 180. (1) Фонд „Инвестиции в горите” се формира от част от продажната цена на дървесината и недървесните горски продукти, добивани от горските територии – държавна собственост, определена с постановление на Министерския съвет.

(2) Средствата на фонд „Инвестиции в горите” се разходват за проектиране и строителство на горски автомобилни пътища и транспортна техническа инфраструктура.

(3) Средствата на фонд „Инвестиции в горите” се разходват по решение на министъра на земеделието и храните.

Чл. 181. (1) Фонд „Резервен” се формира от:

1. 1/10 от печалбата, която се отделя докато средствата във фонда стигнат 1/10 от стойността на активите по баланса на предприятието;

2. част от преразпределената по решение на министъра на земеделието и храните печалба.

(2) Средствата на фонд „Резервен” могат да се използват само за:

1. покриване на годишната загуба;

2. покриване на загуби от предходната година.

(3) Средствата на фонд „Резервен” се разходват по решение на министъра на земеделието и храните.

Чл. 182. (1) Фонд „Управление на държавния дивидент” се формира от:

1. 50 на сто от остатъчната печалба на предприятието;

2. част от преразпределената по решение на министъра на земеделието и храните печалба.

(2) Средствата на фонд „Управление на държавния дивидент” могат да се използват само за:

1. планиране и изпълнение на дейностите по превенция и борба с болести, вредители, пожари и други абиотични въздействия в горските територии;

2. инвентаризация на горските територии;

3. изработване на ловоустройствени планове;

4. поддържане на екосистемните функции на горските територии;

5. горска сертификация;

6. подпомагане на горските сдружения;

7. многофункционално горско планиране.

(3) Средствата на фонд „Управление на държавния дивидент” се разходват по решение на министъра на земеделието и храните, съгласувано с министъра на финансите.

Глава единадесета.

ОБЩИНСКИ ГОРИ

Чл. 183. (1) Управлението на горските територии – общинска собственост се осъществява от:

1. общинска горска структура организирана в една от следните форми:

а) структурно звено в администрацията на общината;

б) търговско дружество, в което общината е едноличен собственик на капитала;

в) общинско предприятие по смисъла на чл. 62, ал. 3 от Търговския закон.

2. държавните горски стопанства и държавните ловни стопанства въз основа на договор;

3. физически лица или търговци, вписани в публичните регистри по чл. 237 и чл. 243, въз основа на договор.

(2) Изборът на формата на управление по ал. 1 се определя с решение на общинския съвет.

(3) Когато горските територии- собственост на общината, са с площ над 1 500 хектара, управлението на горските територии се осъществява от общинска горска структура.

(4) В едномесечен срок от избора на формата на управление по ал. 1, кметът на

общината писмено уведомява за това регионалната дирекция по горите.

(5) За ръководител на общинската горска структура се назначава лице, което отговаря на изискванията за директор на държавно горско стопанство и е вписано в публичния регистър за упражняване на лесовъдска практика.

(6) Общинският съвет определя с наредба реда за управление на горските територии – общинска собственост.

Чл. 184. Ръководителят на общинската горска структура и лицата, назначени в тях на длъжности, за които се изисква лесовъдско образование, носят униформено облекло при изпълнение на служебните си задължения и имат правата и задълженията по чл. 192, ал. 2, в горските територии – общинска собственост, в които осъществяват служебните си задължения. Разходите за изпълнение на изискванията на настоящия закон се осигуряват от съответния работодател.

Глава дванадесета. ГОРСКИ СДРУЖЕНИЯ

Чл. 185. (1) Горски сдружения са обединения на физически и юридически лица - собственици на горски територии, създадени по действащото законодателство, с цел подобряване управлението на горските територии чрез съвместно стопанисване на маломерни горски имоти.

(2) Изпълнителната агенция по горите и държавните предприятия подпомагат горски сдружения, които отговарят на следните изисквания:

1. предметът им на дейност обхваща изпълнението на някои от следните цели:

- а) изпълнение на горскостопански планове;
- б) изпълнение на горскостопански мероприятия;
- в) покупка и продажба и преработване на дървесина и недървесни горски продукти;
- г) опазване и защита на горските територии;
- д) строеж и поддържане на горски пътища и на съпровождащата горскостопанската дейност инфраструктура;
- е) закупуване на машини и съоръжения за изпълнение на горскостопански дейности, както и за преработване на дървесина и недървесни горски продукти.

2. обединяват съседни имоти на собственици с обща площ на имотите им след обединението не по-малка от 100 ха.

3. горите им са сертифицирани;

(3) Не може да бъде подпомагано по реда на ал. 2 горско сдружение, на което е наложена санкция за нарушение на този закон или подзаконовите актове по неговото прилагане за срок от една година от влизането в сила на наказателното постановление.

Чл. 186. Подпомагането може да се осъществява чрез:

1. съдействие при образуването на горски сдружения;
2. съдействие за разработване на горскостопански планове;
3. съдействие за уедряване на отделни имоти в общ горски масив, включително безвъзмездно извършване на оценките на имотите, обект на замяна и уедряване;
4. консултации и обучение за управление на сдружението за прилагане на добри горскостопански практики;

5. съдействие при изграждането на горски пътища;
6. защита на горите и противоерозионни мероприятия;
7. опазване на горите от пожари.

Чл. 187. (1) Представителството на членовете на горски сдружения, в които собствеността на отделните собственици е в идеални граници, се осъществява от председателите, съответно от управителите им, по решение на управителния орган на сдружението.

(2) По реда на предходната алинея се осъществява представителството на членовете на горски сдружения, във връзка с участието им в национални и международни проекти и програми.

Чл. 188. (1) Физически и юридически лица – собственици на горски територии, осъществяват дейностите в съответната територия:

1. самостоятелно, когато са вписани в публичния регистър по чл. 237 или чл. 243;
2. чрез възлагане на:
 - а) държавните горски стопанства и държавните ловни стопанства;
 - б) общински горски структури по чл. 183, ал. 1, т. 1;
 - в) физически лица или търговци, вписани в регистрите по чл. 237 и чл. 243.

(2) Собствениците на горски територии, които са възложили изпълнението на дейностите по реда на ал. 1, т. 2, са длъжни в 14 – дневен срок от сключване на договора, да уведомят писмено съответната регионална дирекция по горите за датата на сключване на договора и номера на удостоверението за регистрация на лицето, с което е сключен договора.

Глава тринадесета.

ОПАЗВАНЕ НА ГОРСКИТЕ ТЕРИТОРИИ

Раздел I.

Общи положения

Чл. 189. (1) Опазването на горските територии обхваща действията по предотвратяване и установяване на нарушения на разпоредбите на закона.

(2) Действията по ал. 1 се организират от собствениците на съответните горски територии за тяхна сметка.

Чл. 190. (1) Държавните горски стопанства, държавните ловни стопанства, учебно-опитните горски стопанства и общините – собственици на гори, назначават служители за предотвратяване и установяване на нарушения в горските територии – тяхна собственост, както и в такива, предоставени им за управление.

(2) Опазването на горските територии, извън посочените в ал. 1 – собственост на физически лица, юридически лица или техни обединения, може да се извършва от лица, наети от собственика или въз основа на договор.

(3) Кметовете на общини и населени места могат да назначават лица за предотвратяване и установяване на нарушения в горските територии, попадащи в землището на съответната община или кметство.

Чл. 191. Предотвратяването на престъпления, свързани с дейностите в горските територии, се организира и осъществява от служители на Министерството на вътрешните работи със съдействието на служителите и лицата по чл. 190.

Чл. 192. (1) Функциите по опазване на горските територии, независимо от тяхната собственост, се възлагат на лица с лесовъдско образование.

(2) Лицата по ал. 1:

1. опазват поверените им горски територии от незаконни ползвания и увреждания;
2. следят за спазването на правилата за сеч и другите ползвания от горите, опазването на съоръжения, сгради, гранични и други знаци и обекти;
3. проверяват всички документи за сеч, паша, лов и други ползвания от горите;
4. следят за спазване на противопожарните правила, а при пожар предприемат действия за неговото ограничаване и потушаване;
5. следят за появата на болести, вредители и други абиотични повреди;
6. опазват защитените видове животни и растения и следят за спазването на режимите на защитените територии и защитените зони;
7. сигнализират незабавно органите на Министерството на вътрешните работи при установяване на данни за извършване на престъпления, свързани с дейностите в горите и съдействат за тяхното разкриване;
8. дават предписания при констатиране на пропуски и нарушения;
9. издават разпореждания за спиране и прекратяване на дейности при констатиране на нарушения в горските територии;
10. съставят актове за констатирани нарушения на този закон по реда на Закона за административните нарушения и наказания;
11. задържат вещите - предмет на нарушения, както и вещите, които са послужили за тяхното извършване.

(3) При изпълнение на служебните си задължения лицата по ал. 1 се легитимират:

1. със служебни карти – за служителите, назначени за опазване на горските територии – държавна и общинска собственост;
2. с удостоверения – за служителите, назначени за опазване на горските територии, извън посочените в т. 1;

(4) Служебните карти и удостоверения по ал. 3 се издават от съответната регионална дирекция по горите по образец, утвърден от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите.

(5) Лицата, изпълняващи функции по опазване на горските територии, имат право да носят и употребяват за служебни цели служебно дълго и късо оръжие за охрана и лично късо нарезно оръжие.

(6) При изпълнение на служебните си задължения служителите, назначени за опазване на горските територии – държавна и общинска собственост, носят униформено облекло и отличителни знаци, които не могат да се преотстъпват.

Чл. 193. (1) Служителите, назначени за опазване на горските територии – държавна собственост, имат правомощията по чл. 192, ал. 2 и извън поверените им за опазване горски територии, в района на дейност на съответното държавно горско стопанство или държавно ловно стопанство.

(2) Служителите, назначени за опазване на горските територии – общинска собственост, имат правомощията по чл. 192, ал. 2 и извън поверените им за опазване горски територии, на територията на съответната община.

Чл. 194. (1) Работодателите задължително застраховат наетите от тях лица, изпълняващи функции по опазване на горските територии, със застраховка "Живот и злополука".

(2) На наетите лица по ал. 1, които са претърпели немуществени вреди при или по повод на изпълнение на служебните си задължения, се изплаща еднократно парично обезщетение в размер на 10 брутни месечни възнаграждения при тежка телесна повреда и на 6 брутни месечни възнаграждения при средна телесна повреда.

(3) При смърт на наето лице по ал. 1 при или по повод на изпълнение на служебни задължения, на съпруга (съпругата), децата и родителите на загиналия се изплаща еднократно парично обезщетение в размер 12 брутни месечни възнаграждения на всеки правоимащ.

Чл. 195. (1) Служителите на Изпълнителната агенция по горите и нейните структури, на държавните горски стопанства, държавните ловни стопанства, учебно-опитните горски стопанства и на общините – собственици на гори, чиито служебни задължения изискват да живеят в горите, могат да ползват жилищни помещения, предоставени им от техните работодатели.

(2) За ползване на жилищните помещения по ал. 1 служителите подават заявление, въз основа на което съответния работодател издава настанителна заповед и сключва договор. Договорът е в сила до прекратяването на трудовото или служебното правоотношение на служителя.

(3) Служителите на Изпълнителната агенция по горите и нейните структури, на държавните горски стопанства, държавните ловни стопанства, учебно-опитните горски стопанства и на общините – собственици на гори, могат да ползват ежегодно до 10 пространствени куб. м. дърва за огрев от горските територии - държавна или общинска собственост, срещу заплащане на разходите за добив.

(4) С правата по ал. 3 се ползват след пенсионирането си и лица с трудов или служебен стаж над 20 години, работили в администрации, структури или търговци, чиито служебни задължения са били свързани с управлението, стопанисването или ползването на горски територии – държавна или общинска собственост, както и съпругът на починал такъв служител, когато е в пенсионна възраст.

Чл. 196. (1) Държавните горски стопанства, държавните ловни стопанства, учебно-опитните горски стопанства, физическите лица, юридическите лица и общините – собственици на гори, могат да сключват договори с Министерство на вътрешните работи за опазване на горските територии тяхна собственост.

(2) Общините – собственици на гори, могат да възлагат опазването на горските територии на изградените звена „Общинска полиция“.

(3) Лицата по ал. 1 и ал. 2 уведомяват писмено регионалната дирекция по горите за сключените от тях договори.

Чл. 197. (1) Физическите лица, юридическите лица и общините – собственици на гори, могат да сключват договори с юридически лица регистрирани по Закона за частна

охранителна дейност, за опазване на горските територии тяхна собственост и уведомяват писмено за това регионалната дирекция по горите.

(2) За извършване непосредственото опазване на горските територии, юридическите лица регистрирани по Закона за частна охранителна дейност назначават лица с лесовъдско образование.

(3) Опазването на горските територии по реда на ал. 1 и 2 се извършва съгласно разпоредбите на този закон.

Раздел II. Контрол

Чл. 198. (1) Изпълнителната агенция по горите и нейните структури осъществяват контрол по прилагане на закона, по отношение на всички дейности в горските територии, както и върху съхранението, транспортирането и преработването на дървесина и недървесни горски продукти.

(2) Във връзка с осъществяване на контролните функции на по ал. 1, Изпълнителната агенция по горите и Министерство на вътрешните работи могат да сключат договор за сътрудничество.

(3) Редът и условията за осъществяване на дейностите по контрол и опазване на горските територии се определят с наредбата по чл. 146, ал. 7.

Чл. 199. Служителите в Изпълнителна агенция по горите и в нейните структури, които заемат длъжности, за които се изисква лесовъдско образование:

1. имат право на достъп до съответната документация и до обектите, подлежащи на контрол;

2. имат право да изискват документи и да получават информация, необходима за изпълнението на контролните им функции;

3. имат право да спират превозните средства, които превозват дървесина и недървесни горски продукти, за проверка на техния произход;

4. имат право да задържат вещите - предмет на нарушението, както и вещите, които са послужили за неговото извършване;

5. дават консултации и правят предписания при констатиране на пропуски и нарушения;

6. издават разпореждания за спиране и прекратяване на дейности при констатиране на нарушения на този закон, Закона за лова и опазване на дивеча, Закона за защитените територии, Закона за рибарството и аквакултурите, Закона за лечебните растения, Закона за биологичното разнообразие, Закона за опазване на селскостопанското имущество и подзаконовите актове по тяхното прилагане;

7. сигнализируют незабавно органите на Министерството на вътрешните работи при установяване на данни за извършване на престъпления, свързани с дейностите в горите и съдействат за тяхното разкриване;

8. контролират спазването на правилата за сеч и другите ползвания от горите, опазването на съоръжения, сгради, гранични и други знаци и обекти;

9. контролират спазването на противопожарните правила;

10. контролират спазването на режимите в защитените територии и защитените зони;

11. извършват експертизи, анализи и оценки на извършените лесовъдски дейности в горските територии;
12. имат правата по чл. 67, ал. 3 от Закона за лова и опазване на дивеча;
13. съставят актове за констатирани нарушения, както и за неизпълнение на задължения на длъжностни лица по този закон.

Чл. 200. (1) Непосредственият контрол върху дейностите, извършвани в горските територии, се осъществява от горски инспектори – служители на Изпълнителната агенция по горите и нейните структури.

(2) За горски инспектор може да бъде назначено лице, което:

1. има придобито:

а) висше лесовъдско образование;

б) средно лесовъдско образование и трудов стаж по специалността не по-малко от три години;

2. не е осъждано за умишлено престъпление от общ характер, независимо от реабилитацията, или не е освободено от наказателна отговорност за извършено умишлено престъпление от общ характер с налагане на административно наказание по чл. 78а от Наказателния кодекс;

3. не е привлечено като обвиняем или не е подсъдимо за умишлено престъпление от общ характер;

4. отговаря на изискванията за психо-физическа годност и професионална подготовка за заемане на длъжността.

(3) Условието и редът за назначаване на горски инспектори, както и специфичните изисквания за психо-физическа годност и професионална подготовка по ал. 3 се определят с наредбата по чл. 146, ал. 7.

Чл. 201. (1) Горските инспектори с висше лесовъдско образование имат правомощията по чл. 199.

(2) Горските инспектори със средно лесовъдско образование имат правомощията по чл. 199, с изключение на това по т. 11.

Чл. 202. (1) При изпълнение на служебните си задължения горските инспектори:

1. имат право да отвеждат принудително нарушителите с неустановена самоличност в най-близкото поделение на Министерството на вътрешните работи;

2. могат да използват моторни превозни средства със специален режим на движение;

3. могат да използват физическа сила и помощни средства само ако те не могат да бъдат осъществени по друг начин при:

а) противодействие или отказ да се изпълни законно разпореждане;

б) задържане на правонарушител, който не се подчинява или оказва съпротива;

в) конвоиране на лице или при опит то да избяга, да посегне на своя живот или на живота и здравето на други лица;

г) нападения срещу служителите или граждани;

д) групови нарушения на обществения ред;

е) нападения на сгради, помещения, съоръжения и транспортни средства.

4. имат право за установяване на нарушения по този закон и подзаконовите актове по неговото прилагане да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи

деянието, датата и точния час на извършеното нарушение, извършителя, свидетелите, както и средствата, използвани за извършване на нарушението.

(2) Видът, условията и редът за използване на помощни средства, условията и редът за използване на физическа сила и на моторни превозни средства със специален режим на движение от горските инспектори, се определят с наредбата по чл. 146, ал. 7.

Чл. 203. (1) Служителите в Изпълнителната агенция по горите и в нейните структури, както и горските инспектори могат да осъществяват правомощията си върху територията на цялата страна, както и извън установеното им работно време.

(2) При изпълнение на служебните си задължения служителите по ал. 1 се легитимират със служебни карти. Служебните карти се издават от Изпълнителната агенция по горите по образец, утвърден от изпълнителния директор.

(3) При изпълнение на служебните си задължения служителите по ал. 1 носят униформено облекло и отличителни знаци, които не могат да се преотстъпват.

(4) Работодателите задължително застраховат служителите по ал. 1 със застраховка "Живот и злополука".

(5) На служители по ал. 1, които са претърпели неимуществени вреди при или по повод на изпълнение на служебните си задължения, се изплаща еднократно парично обезщетение в размер на 10 брутни месечни възнаграждения при тежка телесна повреда и на 6 брутни месечни възнаграждения при средна телесна повреда.

(6) При смърт на служител по ал. 1 при или по повод изпълнение на служебни задължения, на съпруга (съпругата), децата и родителите на загиналия се изплаща еднократно парично обезщетение в размер на 12 брутни месечни възнаграждения на всеки правоимащ.

(7) Органите на държавната и на местната власт, организациите и лицата, са длъжни да оказват съдействие на служителите по ал. 1 при изпълнение на правомощията им.

(8) Собствениците и ползвателите на обекти за складиране, преработка и/или търговия с дървесина или недървесни горски продукти са длъжни да допускат служителите по ал. 1 за извършване на проверки.

Чл. 204. Министърът на земеделието и храните, приема наредба за определяне вида, отличителните знаци, условията и редът за получаване и сроковете за износване на униформено представително и униформено теренно облекло от служителите в Изпълнителната агенция по горите, нейните структури, и в държавните предприятия.

Чл. 205. (1) За осъществяване на контролната дейност могат да се изграждат контролни горски пунктове с цел проверки относно законния произход на превозваната дървесина, дивечови и други недървесни горски продукти.

(2) Водачите на превозни средства, които превозват дървесина, дивечови и други недървесни горски продукти са длъжни да спират за проверка при подаден сигнал от горските инспектори, както и на контролните горски пунктове.

Чл. 206. Определените за сеч дървета, когато това се изисква по наредбата по чл. 98, ал. 3, както и дървесината преди нейното транспортиране, се маркират с контролна горска марка.

Чл. 207. (1) Право да притежават контролна горска марка имат държавните горски стопанства, държавните ловни стопанства, учебно-опитните горски стопанства и лицата, упражняващи лесовъдска практика.

(2) Право да използват контролна горска марка имат:

1. служителите с лесовъдско образование в държавните горски стопанства, държавните ловни стопанства и учебно-опитните горски стопанства - в горските територии, в които упражняват служебните си задължения;

2. лицата, упражняващи лесовъдска практика – в собствените си гори, както и в горските територии, за които са упълномощени от собственика.

Чл. 208. Собствениците и ползвателите на обекти, в които постъпва, преработва се или от които се експедира дървесина са длъжни да притежават производствена марка и да водят дневник за постъпилата, преработена и експедирана дървесина.

Чл. 209. Дървесината, добита извън горските територии, преди транспортиране се маркира с марка – собственост на общината, на чиято територия е извършен добива. Маркирането се извършва от длъжностно лице, определено от кмета на общината.

Чл. 210. Образците на дневниците и марките, условията и редът за тяхното придобиване, предоставяне и употреба се определят в наредбата по чл. 146, ал. 7.

Чл. 211. Забранява се преотстъпването на контролните горски марки и на производствените марки.

Чл. 212. (1) Изпълнителната агенция по горите води единен регистър на контролните горски марки, а регионалните дирекции по горите – на производствените марки.

(2) При кражба или загубване на контролна горска марка или производствена марка лицето, което я е използвало е длъжно в срок 24 часа да уведоми съответния орган по ал. 1.

Чл. 213. (1) Дървесината се транспортира от временен склад, придружена с превозен билет.

(2) Превозните билети се издават от:

1. оправомощени от директора служители в държавните горски стопанства, държавните ловни стопанства и учебно-опитните горски стопанства – за дървесината, добита от горските територии, в които упражняват служебните си задължения;

2. лицата, упражняващи лесовъдска практика – за дървесината, добита от собствените им гори, както и от горските територии, за които са упълномощени от собственика.

(3) Собствениците и ползвателите на обекти, в които постъпва, преработва се или от които се експедира дървесина, или оправомощени от тях лица, издават превозни билети за дървесината, която се транспортира от обекта.

(4) Образците на превозните билети, условията и редът за тяхното издаване, предоставяне и отчитане се определят в наредбата по чл. 146, ал. 7.

Чл. 214. Произходът на дървесина от внос се доказва с документите, с които е осъществен вносът.

Чл. 215. Забраняват се покупко-продажбата и другите разпоредителни сделки, товаренето, транспортирането, разтоварването, придобиването, съхраняването и преработването на:

1. дървесина, немаркирана с контролна горска марка, съответно с производствена марка;
2. дървесина, непридружена с превозен билет;
3. дървесина от внос, непридружена с документи, доказващи законния ѝ произход.

Глава четирнадесета.

БРАНШОВИ ОРГАНИЗАЦИИ

Чл. 216. (1) Физическите и юридическите лица, извършващи дейности в горския сектор, могат да създават браншови организации, въз основа на следните производствени принципи:

1. Бранш „Горско стопанство” - обхваща дейностите по чл. 235 и чл. 243, ал. 1;
2. Бранш „Дървопреработваща и мебелна промишленост” – обхваща дейностите по първична и вторична преработка на дървесина.

(2) Браншовите организации в горския сектор са юридически лица с нестопанска цел, които се учредяват, регистрират, управляват, преобразуват и прекратяват по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел, и осъществяват дейност в обществена или в частна полза.

(3) Браншовите организации извършват своята дейност при спазване на закона, въз основа на устава и в изпълнение на решенията на своите органи на управление.

(4) Браншовата организация по ал. 1 не може да нарушава самостоятелността на своите членове или на друга браншова организация.

(5) Наименованието на браншовата организация трябва да съдържа ясно означение, че представлява обединение на лица на браншови принцип, както и да не въвежда в заблуждение и да не накърнява добрите нрави.

Чл. 217. (1) Браншова организация в бранш „Горско стопанство” могат да учредят, свободно и на доброволен принцип, физически лица и търговци, регистрирани в публичните регистри по чл. 237 и чл. 243.

(2) Браншова организация в бранш „Дървопреработваща и мебелна промишленост” могат да учредят, свободно и на доброволен принцип, юридически лица, вписани в регистрите на производствените марки.

Чл. 218. (1) Не могат да бъдат членове на браншова организация в бранш „Горско стопанство” лица, които не са регистрирани в публичните регистри по чл. 237 или чл. 243.

(2) Не могат да бъдат членове на браншова организация в бранш „Дървопреработване и мебелна промишленост” юридически лица, които не са вписани в регистрите на производствените марки.

(3) Член на браншова организация не може да бъде едновременно член на друга браншова организация, образувана на същия производствен принцип, като тази в която той членува.

Чл. 219. (1) Браншовите организации се обединяват в една национална браншова организация за всеки един от браншовете, посочени в чл. 216.

(2) Всяка новорегистрирана браншова организация е член по право на създадената национална браншова организация и подава молба за членство в срок до един месец от своята регистрация.

(3) Член на националните браншови организации по ал. 1 може да бъде единствено браншова организация.

Чл. 220. Националните браншови организации по чл. 219, ал. 1, са юридически лица с нестопанска цел, регистрирани по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел в обществена полза.

Чл. 221. (1) В случаите, когато в един от браншовете, посочени в чл. 216, ал. 1 има само една браншова организация, тя се признава за национална браншова организация.

(2) Когато в един от браншовете, посочени в чл. 216 има регистрирани две браншови организации, които не могат да сформират юридическо лице с нестопанска цел по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел в обществена полза, двете браншови организации и министърът на земеделието и храните подписват тристранно споразумение, с което уреждат техните права и задължения по отношение на националната им представителност. Тристранното споразумение се подновява ежегодно.

(3) Тристранното споразумение по предходната алинея се прекратява в случай на регистриране на национална браншова организация в съответния бранш.

Чл. 222. Националните браншови организации в горския сектор:

1. подпомагат, насърчават, представляват и защитават интересите на членовете си пред държавната и общинската администрация и пред други организации;

2. участват в работните групи, към Министерство на земеделието и храните и Изпълнителната агенция по горите при разработване на нормативни актове в областта на горското стопанство, дървопреработването и мебелната промишленост;

3. представляват членовете си пред Министерството на земеделието и храните и Изпълнителната агенция по горите с право да сключват споразумения, съглашения и други документи, разпоредбите на които са задължителни за всичките им членове;

4. поддържат база данни на членовете на организацията и квалифицирани специалисти в съответния бранш;

5. съдействат на членовете си за развитие на тяхната дейност чрез оказване на услуги, подпомагане установяването на делови връзки, популяризиране на техните възможности, продукти, услуги и др.;

6. набират и предоставят информация на своите членове за подпомагане на тяхната дейност;

7. съдействат за спазването на добрите търговски практики и правилата за лоялно пазарно поведение в браншовете;

8. организират и провеждат професионално обучение, квалификация и преквалификация на своите членове;

9. съдействат за повишаване на професионалното равнище на заетите в бранша, за създаване на здравословни и безопасни условия на труд и екологично чиста работна среда;

10. оказват съдействие за доброволно уреждане на възникнали спорове между членовете си;

11. сътрудничат със сродни организации в страната и чужбина и участват в дейността на европейски и други международни органи и организации;

12. участват в регионални, национални и международни проекти и програми;

13. извършват други дейности, съгласно своя устав, непротиворечащи на закона и добрите нрави.

Чл. 223. Националните браншови организации в горския сектор предоставят на министъра на земеделието и храните и на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите информация, свързана с производствената дейност на съответния бранш.

Чл. 224. (1) По предложение на националните браншови организации по чл 219, държавата и общините, с решение на Министерски съвет, съответно с решение на общинския съвет, могат да им възлагат изпълнението на свои функции.

(2) Правата, задълженията и всички други условия, касаещи възлагането на функции по ал. 1 подробно се описват в решението на Министерския съвет, съответно в решението на общинския съвет.

(3) Държавата и общините, упражняват контрол върху съответните национални браншови организации по ал. 1, като при нарушение могат да отнемат предоставените им по предходната алинея функции без право те да им бъдат възлагани отново.

Чл. 225. (1) Право да представляват лицата, извършващи дейности в горския сектор, пред Държавата, съответно пред Министерство на земеделието и храните и Изпълнителната агенция по горите, имат само представителите на съответните национални браншови организации.

(2) Всяка национална браншова организация определя по един свой постоянен представител, който при необходимост да взаимодейства с министъра на земеделието и храните. При възникване на въпроси от особена компетентност, представителят на съответната национална браншова организация взема становище на други свои членове и/или външни експерти.

Чл. 226. (1) Министерството на земеделието и храните поддържа регистър на браншовите организации и на националните браншови организации в горския сектор.

(2) Всяка браншова организация по ал. 1, в срок до един месец от регистрацията си, подава в Министерството на земеделието и храните заявление за вписване в регистъра.

(3) Към заявлението по предходната алинея се прилага:

1. препис от съдебните решения по регистрацията;

2. удостоверение за актуално състояние по регистрацията, издадено от съда по регистрацията;

3. списък на своите членове

(4) За вписване в регистъра на националните браншови организации, освен документите по ал. 3, към заявлението се прилагат и:

1. копие на удостоверението за вписване в централния регистър при Министерството на правосъдието;

2. правилата и редът за извършване на общественополезна дейност.

(5) В срок до четиринадесет работни дни от подаване на заявлението, министърът на земеделието и храните или упълномощено от него лице издава удостоверение на съответната браншова организация за вписване в регистъра.

Глава петнадесета.

ПРОФЕСИОНАЛНО ОБУЧЕНИЕ, КВАЛИФИКАЦИЯ И ПРЕКВАЛИФИКАЦИЯ

Чл. 227. (1) Дейностите в горските територии се извършват само от лица, притежаващи съответното образование и квалификация.

(2) Собствениците на горски територии и лицата, на които е предоставено управлението на такива, допускат извършването на дейности на съответната територия само на лица, притежаващи съответното образование и квалификация за извършване на дейността.

Чл. 228. (1) Изпълнителната агенция по горите стимулира, координира и контролира провеждането на професионалното обучение в областта на горското стопанство.

(2) В изпълнение на функциите си по ал. 1, Изпълнителната агенция по горите :

1. утвърждава годишни програми за обучение на работниците и служителите в агенцията и нейните структури и контролира изпълнението им;

2. съгласува годишни програми за обучение на работниците и служителите в държавните предприятия.

(3) Регионалните дирекции по горите съгласуват годишните програми за обучение на работниците и служителите на общините и собствениците на горски територии, извън посочените в ал. 2, т. 1 и 2.

(4) Изпълнителната агенция по горите се грижи за популяризиране на новостите в горското стопанство сред работещите в горското стопанство, собствениците на гори и обществеността.

Чл. 229. Работодателите са длъжни да стимулират, да се грижат и да осигуряват средства и условия за професионалното обучение и квалификация на своите работници и служители.

Чл. 230. Изпълнителната агенция по горите подпомага професионалното обучение, квалификацията и преквалификацията чрез:

1. разработване на програми;

2. издаване на учебни материали;

3. осигуряване на квалифицирани специалисти;

4. събиране, съхраняване, обработка, анализ и разпространение на информация , необходима за вземане на решения.

Чл. 231. За извършване на определени дейности в горските територии Изпълнителната агенция по горите може да изисква провеждането на специализирано обучение по утвърдена от нея програма.

Глава шестнадесета.

РЕГИСТРАЦИЯ ЗА ИЗВЪРШВАНЕ НА ДЕЙНОСТИ В ГОРСКИТЕ ТЕРИТОРИИ

Раздел I

Общи положения

Чл. 232. (1) Дейностите в горските територии се организират и/или извършват от физически лица и от търговци, които са регистрирани в публични регистри в Изпълнителната

агенция по горите и притежават удостоверение за регистрация, с изключение на случаите, в които законът не изисква регистрация.

(2) Удостоверението за регистрация по ал. 1 се издава от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите или оправомощено от него длъжностно лице.

Чл. 233. (1) За извършване на регистрацията по чл. 232, лицата подават заявление по образец до Изпълнителната агенция по горите, към което прилагат копие от документите, удостоверяващи, че отговарят на критериите за регистрация и документ за платена такса за разглеждане на заявлението.

(2) Заявлението по ал. 1 се разглежда от постоянна комисия, назначена със заповед на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите, в състава на която задължително се включва и по един представител на браншовите организации от бранш „Горско стопанство”. Със заповедта се определят и правилата за работа на комисията.

(3) В едномесечен срок от датата на подаване на заявлението, комисията по ал. 2 изготвя мотивирано предложение до изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите за вписване в регистъра или за отказ за регистрация.

(4) Изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по горите се произнася по предложението на комисията в 7-дневен срок от изготвянето му. Заявителят се уведомява по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(5) Отказът за регистрация може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(6) Вписването в регистъра се извършва в 3-дневен срок от произнасянето на органа по ал. 3 и на заявителя се издава удостоверение за регистрация след заплащане на такса за издаването му.

(7) Удостоверението за регистрация е лично и не може да се преотстъпва.

(8) За разглеждане на заявленията за регистрация и за издаването на удостоверение се заплащат такси, определени с тарифа на Министерския съвет, които постъпват в бюджета на Изпълнителната агенция по горите.

Чл. 234. При извършване на дейностите в горските територии регистрираните лица са длъжни:

1. да спазват изискванията на действащото трудово законодателство, изискванията за здравословни и безопасни условия на труд, за опазване на околната среда, както и други специални изисквания, определени с нормативен или общ административен акт.

2. да спазват изискванията на Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника и подзаконовите актове по неговото прилагане.

Раздел II

Лесовъдска практика

Чл. 235. (1) Лесовъдска практика е:

1. планиране и организация на дейностите по създаване на нови гори;

2. маркиране на насаждения, предвидени за сеч;

3. изработване на:

а) задания за горскостопански планове и програми, и за инвентаризация;

б) горскостопански планове и програми и инвентаризация на горски територии;

в) задания и проекти, планове и програми за защита срещу ерозия и за биологична рекултивация на нарушени терени;

4. планиране и организация на добива на дървесина;

5. планиране и организация на добива на недървесни горски продукти;

6. изработване на проекти за горски автомобилни пътища и съоръжения към тях.

(2) Лесовъдската практика по ал. 1 включва и издаването на съпровождащите съответните дейности документи.

Чл. 236. (1) Лицата, притежаващи висше или средно лесовъдско образование, могат да упражняват лесовъдска практика самостоятелно или въз основа на договор, след вписване в публичния регистър по чл. 237.

(2) Лицата по ал. 1, които са служители в Министерство на земеделието и храните и в Изпълнителната агенция по горите, не могат да упражняват лесовъдска практика.

(3) Лицата по ал. 1, които са служители в структурите на Изпълнителната агенция по горите, не могат да упражняват лесовъдска практика в горските територии в териториалния обхват на дейност на съответната структура, в която изпълняват служебните си задължения.

Чл. 237. Дейностите по чл. 235, ал. 1 се извършват от физически лица, които са вписани в публичен регистър в Изпълнителната агенция по горите и притежават удостоверение за регистрация.

Чл. 238. (1) За дейностите по чл. 235, ал. 1, т. 1, в публичния регистър може да бъде вписано дееспособно физическо лице, което:

1. притежава диплома за завършено висше образование по специалността "Горско стопанство" или "Озеленяване" или "Ландшафтна архитектура", или "Екология и опазване на околната среда" в Лесотехническият университет с квалификационна степен "бакалавър", "магистър", образователна и научна степен "доктор" или "доктор на науките", или

2. притежава диплома за завършено средно образование по специалността "Горско и ловно стопанство" или "Горско стопанство и дърводобив" или "Озеленяване", с придобита 2-ра или 3-та квалификационна степен "лесовъд" и/или "техник лесовъд".

3. не е осъждано с влязла в сила присъда за престъпление, извършено при осъществяване на някоя от дейностите по чл. 235, ал. 1.

4. не е извършило нарушение на нормативен или общ административен акт при упражняване на дейностите по чл. 235, ал. 1 в рамките на 12 месеца преди датата на подаване на заявлението за регистрация, установено с влязъл в сила акт на компетентен орган.

(2) За дейностите по чл. 235, ал. 1, т. 2 и 5, в публичния регистър може да бъде вписано дееспособно физическо лице, което:

1. притежава диплома за завършено висше образование по специалността "Горско стопанство" или "Екология и опазване на околната среда" в Лесотехническият университет, с квалификационна степен "бакалавър", "магистър", образователна и научна степен "доктор" или "доктор на науките", или

2. притежава диплома за завършено средно образование по специалността "Горско стопанство и дърводобив" или "Горско и ловно стопанство" с придобита 2-ра или 3-та квалификационна степен "лесовъд" и/или "техник лесовъд".

3. не е осъждано с влязла в сила присъда за престъпление, извършено при осъществяване на някоя от дейностите по чл. 235, ал. 1.

4. не е извършило нарушение на нормативен или общ административен акт при упражняване на дейностите по чл. 235, ал. 1 в рамките на 12 месеца преди датата на подаване на заявлението за регистрация, установено с влязъл в сила акт на компетентен орган.

(3) За дейностите по чл. 235, ал. 1, т. 3 и 6, в публичния регистър може да бъде вписано дееспособно физическо лице, което:

1. притежава диплома за завършено висше лесовъдско образование по специалността "Горско стопанство" с квалификационна степен "бакалавър", "магистър", образователна и научна степен "доктор" или "доктор на науките";

2. има две години стаж по специалността, придобит след висшето образование;

3. не е осъждано с влязла в сила присъда за престъпление, извършено при осъществяване на някоя от дейностите по чл. 235, ал. 1.

4. не е извършило нарушение на нормативен или общ административен акт при упражняване на дейностите по чл. 235, ал. 1 в рамките на 12 месеца преди датата на подаване на заявлението за регистрация, установено с влязъл в сила акт на компетентен орган.

(4) За дейностите по чл. 235, ал. 1, т. 4, в публичния регистър може да бъде вписано дееспособно физическо лице, което:

1. притежава диплома за завършено висше образование по специалността "Горско стопанство" или "Механизация на горското стопанство" или "Лесоинженерно дело" с квалификационна степен "бакалавър", "магистър", образователна и научна степен "доктор" или "доктор на науките", или

2. притежава диплома за завършено средно образование по специалността "Горско стопанство и дърводобив" или "Горско стопанство и ловно стопанство", или "Механизация на горското стопанство и дърводобива", или "Дърводобив и транспорт", или "Дърводобивна промишленост" или приравнени към тях специалности с придобита 2-ра или 3-та квалификационна степен "лесовъд" и/или "техник лесовъд";

3. не е осъждано с влязла в сила присъда за престъпление, извършено при осъществяване на някоя от дейностите по чл. 235, ал. 1.

4. не е извършило нарушение на нормативен или общ административен акт при упражняване на дейностите по чл. чл. 235, ал. 1 в рамките на 12 месеца преди датата на подаване на заявлението за регистрация, установено с влязъл в сила акт на компетентен орган.

Чл. 239. (1) Към заявлението за вписване в публичния регистър по чл. 237, физическите лица прилагат:

1. копие от диплома, съгласно изискванията по чл. 238;

2. документ за стаж по специалността – в случаите по чл. 235, ал. 1, т. 3 и 6;

3. свидетелство за съдимост;

4. декларация, че няма извършено нарушение на нормативен или общ административен акт при упражняване на дейността, за която се регистрира в рамките на 12 месеца преди датата на подаване на заявлението за регистрация, установено с влязъл в сила акт на компетентен орган.

5. документ за платена такса за разглеждане на заявлението.

(2) В случаите, когато кандидатът има завършено образование извън страната, представя удостоверение за признато завършено средно образование и професионална квалификация или удостоверение за признаване на висше образование, придобито в чуждестранни висши училища, издадени от Министерството на образованието и науката.

Чл. 240. Изпълнителната агенция по горите се произнася с мотивиран отказ по заявление за регистрация, подадено от физическо лице, когато:

1. не е представен някой от документите, изискуеми по чл. 239;
2. лицето не отговаря на изискванията за регистрация;
3. с влязъл в сила акт на компетентен орган се установи, че някой от изискуемите документи, представени от заявителя е неистински или е с невярно съдържание;
4. когато лицето е отписано от регистъра на основание чл. 241, т. 4-8 и от датата на отписване до датата на подаването на заявлението не е изтекъл срока на присъдата или на наложената принудителна административна мярка.

Чл. 241. Физическо лице, вписано в регистъра за упражняване на лесовъдска практика, се отписва в следните случаи:

1. по негово заявление;
2. при смърт;
3. при поставяне под запрещение;
4. когато с влязла в сила присъда лицето е осъдено за престъпление, извършено при извършване на дейността, за която е регистрирано;
5. когато в рамките на 12 месеца преди датата на вземане на решението за отписване с влезли в сила два или повече акта на компетентен орган, са установени нарушения на нормативен или общ административен акт, извършени при упражняване на дейността, за която е регистрирано;
6. когато издаде поизволително за извършване на дейност в горските територии в нарушение на този закон или подзаконовите актове по неговото прилагане;
7. при извършване на лесовъдска практика от вписан в регистъра служител в Изпълнителната агенция по горите и в нейните структури, в нарушение на чл. 236, ал. 3;
8. когато след регистрация в регистъра се установи, че за издаване на удостоверение е представен неистински документ или документ с невярно съдържание.

Чл. 242. Отказът за вписване в регистъра за лесовъдска практика и за издаване на удостоверение за регистрация, както и отписването от регистъра, се мотивират и могат да бъдат обжалвани по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Раздел III

Регистрация на търговци за извършване на дейности в горските територии

Чл. 243. (1) Дейностите по стопанисване на горски територии, добив на дървесина, изработване на планове и програми за управление и развитие на горски територии, както и издаването на съпровождащите ги документи, се извършват от търговци, вписани в публичен регистър в Изпълнителната агенция по горите и притежаващи удостоверение за регистрация.

(2) Дейностите в горите, осъществявани с механизирани средства се извършват само от лица, които притежават документ за правоспособност, издаден от съответния компетентен орган.

Чл. 244. (1) В публичния регистър по чл. 243 може да бъде вписан търговец:

1. който има сключен трудов договор най-малко с едно лице, регистрирано за упражняване на лесовъдска практика за дейността, която търговецът ще извършва;

2. който не е в процедура по ликвидация;

3. който не е обявен в несъстоятелност и не е в производство за обявяване в несъстоятелност;

4. който не е лишен от правото да упражнява търговска дейност;

5. който няма парични задължения към държавата, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган или задължения към осигурителни фондове

(2) В публичния регистър не може да бъде вписан търговец:

1. който е извършил нарушение на нормативен или общ административен акт при упражняване на дейността, за която се регистрира в рамките на 12 месеца преди датата на подаване на заявлението за регистрация, установено с влязъл в сила акт на компетентен орган;

2. чиито управител или в чиито управителен орган участва лице, отписано от регистъра на основание чл. 241, т. 4-8 през последните 24 месеца, предхождащи датата на подаване на заявлението за регистрация;

3. чиито управител или член на управителен орган е бил управител или член на управителен орган на търговец, отписан от регистъра на основание чл. 247, т. 5 през последните 24 месеца, предхождащи датата на подаване на заявлението за регистрация.

Чл. 245. (1) Към заявлението за вписване в публичния регистър по чл. 243, търговецът прилага:

1. удостоверение, че не е в процедура по ликвидация, не е обявен в несъстоятелност и не е в производство за обявяване в несъстоятелност;

2. декларация, че не е лишен от право да упражнява търговска дейност;

3. удостоверение, че няма парични задължения към държавата или към общините, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган или задължения към осигурителни фондове;

4. декларация, че няма извършено нарушение на нормативен или общ административен акт при упражняване на дейността, за която се регистрира в рамките на 12 месеца преди датата на подаване на заявлението за регистрация, установено с влязъл в сила акт на компетентен орган.

5. декларация по чл. 244, ал. 2, т. 2 и 3;

6. копие от трудовия договор с лицето, регистрирано за упражняване на лесовъдска практика за дейността, която търговецът ще извършва и справка от Националната агенция по приходите, че същият е вписан;

7. копие от удостоверението за регистрация на лицето по т. 6;

8. нотариално заверена декларация от лицето по т. 6, че е съгласно удостоверението му за регистрация да бъде използвано от търговеца за вписване в регистъра;

9. документ за платена такса за разглеждане на заявлението.

(2) Когато търговец подава заявление за вписване в регистъра за изработване на планове и програми за управление и развитие на горски територии, към заявлението се прилагат не по-малко от 3 трудови договора с физически лица, регистрирани в публичния регистър за упражняване на лесовъдска практика за задания за горскостопански планове и програми, и за инвентаризация.

(3) Изискванията по ал. 1, т. 5 и 7 не се отнася за търговци, чиито членове на управителни органи са вписани в регистъра за упражняване на лесовъдска практика.

Чл. 246. Изпълнителната агенция по горите се произнася с мотивиран отказ по заявление за регистрация, подадено от търговец, когато:

1. не е представен някой от документите, изискуеми по чл. 245, ал. 1 и 2;
2. търговецът не отговаря на изискванията за регистрация;
3. с влязъл в сила акт на компетентен орган се установи, че някой от изискуемите документи, представени от заявителя е неистински или е с невярно съдържание;
4. когато търговецът е отписано от регистъра на основание 247, т. 5 и от датата на отписване до датата на подаването на заявлението не е изтекъл срока на наложената принудителна административна мярка.

Чл. 247. Търговец, вписан в регистъра по чл. 243 се отписва:

1. по негово заявление;
2. при смърт на физическото лице или при поставянето му под пълно запрещение;
3. при прекратяване на юридическото лице;
4. когато в резултат на промяна на обстоятелствата не отговаря на изискванията по чл. 244;
5. когато в рамките на 12 месеца преди датата на вземане на решението за отписване с влезли в сила пет или повече акта на компетентен орган, са установени нарушения на нормативен или общ административен акт, извършени при упражняване на дейността, за която е регистрирано;

Чл. 248. Отказът за вписване в регистъра на търговците и за издаване на удостоверение за регистрация, както и отписването от регистъра, се мотивират и могат да бъдат обжалвани по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 249. Търговците, вписани в регистъра по чл. 243 са длъжни да уведомяват Изпълнителната агенция по горите за всички промени във вписаните обстоятелства в 7-дневен срок от настъпването им.

Глава седемнадесета.

ОБЩЕСТВЕНИ ЕКОСИСТЕМНИ ПОЛЗИ ОТ ГОРСКИТЕ ТЕРИТОРИИ

Чл. 250. (1) Обществени екосистемни ползи от горските територии са резултатите от специализираните дейности по управлението им.

(2) Обществени екосистемни ползи от горските територии са:

1. защита от ерозия на почвата, от лавини и наводнения;
2. обезпечаване качеството на водата и водоснабдяване;
3. поддържане на биологичното разнообразие;
4. екраниране, поглъщане на шум и замърсители, поддържане на микроклимат;
5. осигуряване на социални, образователни, научни и рекреационни ползи за обществото, включително туризъм;
6. поддържане на традиционния ландшафт;
7. защита на природното и културно наследство;
8. защита на инфраструктурни обекти и съоръжения;
9. забавяне промените на климата.

(3) Когато собственици на горски територии, държавни горски стопанства и държавни ловни стопанства осъществяват дейности, които не са тяхно задължение по този закон и от тях произтичат пряко или косвено обществени екосистемни ползи по ал. 2, имат право на пълно или частично компенсиране на разходите от страна на държавата или общините.

(4) Когато с други закони са регламентирани ограничения върху ползването на имотите на собственици на горски територии, държавни горски стопанства и държавни ловни стопанства, същите имат право на пълно или частично компенсиране от страна на държавата или общините.

Чл. 251. (1) Обществените екосистемни ползи по чл. 250, т. 2, 4, 5 и 8, когато благоприятстват извършването на стопанска дейност, са възмездни.

(2) В областните планове за развитие на горските територии се определят:

1. конкретните горски територии и зоните, извън тях, в които ползването на обществени екосистемни ползи е възмездно;

2. видовете стопански дейности, за които се дължи плащане за обществени екосистемни ползи.

(2) Лицата, които извършват стопанската дейност по ал. 1 в горските територии и зони, определени в областния план за развитие на горските територии, заплащат в общината, на чиято територия извършват дейността обезщетение за съответните обществени екосистемни ползи.

(4) Ежегодно, в срок до 30 април, общината разпределя постъпилите средства от обезщетения, между собствениците на гори, държавните горски стопанства и държавните ловни стопанства.

(5) Право да получат средствата по ал. 4 имат собственици на гори, както и държавни горски стопанства и държавни ловни стопанства:

1. които са регистрирани в съответната община и имат утвърдени горскостопански планове;

2. чиито гори са сертифицирани.

(6) Средствата, събрани от общината по ал. 4, могат да се разходват само за обезщетяване на собственици на гори, държавни горски стопанства и държавни ловни стопанства по реда на тази глава.

(7) Методиката за определяне на обезщетението по ал. 3, редът и условията за неговото заплащане и за разпределяне на набраните в общината средства, се определят с наредба на Министерския съвет.

Чл. 252. Не се дължи заплащане на обезщетение за обществени екосистемни ползи по реда на тази глава от лица, на които са предоставени за управление горски територии под наем или аренда.

Чл. 253. Ежегодно, в срок до 31 май, общините предоставят на съответната регионална дирекция по горите информация за събраните и разходвани средства от обезщетения за обществени екосистемни ползи.

Глава осемнадесета.

АДМИНИСТРАТИВНО-НАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Раздел I.

Принудителни административни мерки

Чл. 254. За предотвратяване и преустановяване на административните нарушения по този закон и на вредните последици от тях компетентните органи или упълномощени от тях лица със заповед налагат принудителни административни мерки по реда на чл. 255.

Чл. 255. (1) Министърът на земеделието и храните спира:

1. разпореждания на централни ведомства или областни управители, които са в нарушение на този закон;

2. реализацията на планове, утвърдени в нарушение на този закон.

(2) Изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по горите спира:

1. разпореждания на регионалните дирекции по горите и държавните предприятия, които са в нарушение на този закон;

2. реализацията на програми, утвърдени в нарушение на този закон.

(3) Директорите на регионални дирекции по горите:

1. спират дейности в горските територии, които не са предвидени в съответните горскостопански планове и програми или когато такива планове и програми липсват;

2. спират строителство в горските територии:

а) когато същото се извършва без приет по съответния ред проект или в нарушение на такъв;

б) на обекти и съоръжения за борба с ерозията, за които не е приет технически проект за борба с ерозията или когато строителството се извършва в нарушение на предвидените в проекта горскостопански дейности;

в) в които предназначението на територията не е променено в случаите и по реда на този закон.

3. спират дейности в горските територии, които се извършват в нарушение на този закон, Закона за лова и опазване на дивеча, Закона за защитените територии, Закона за рибарството и аквакултурите, Закона за лечебните растения, Закона за биологичното разнообразие, Закона за опазване на селскостопанското имущество и подзаконовите актове по тяхното прилагане;

4. спират дейности или обекти, които увреждат или замърсяват горските територии;

5. запечатват обекти, в които постъпва, преработва се или от които се експедира обла дървесина, фасонирана дървесина или преработени дърва за горене, при констатиране в тях на нарушения по този закон или подзаконовите актове по неговото прилагане.

(4) Директорите на държавните горски стопанства и държавните ловни стопанства, както и кметовете на общини – собственици на гори, спират дейности и строителство в горските територии, тяхна собственост и в такива, предоставени им за управление, при констатиране в тях на нарушения по този закон или подзаконовите актове по неговото прилагане.

(5) В заповедите за налагане на принудителните административни мерки по предходните алинеи се дават и предписания за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от допуснатите нарушения.

Чл. 256. (1) Принудителните административни мерки се налагат за срок до отстраняване

на нарушението, а в случаите по чл. 255, ал. 3, т. 5 – за срок до 6 месеца.

(2) Заповедите за налагане на принудителните административни мерки подлежат на незабавно изпълнение.

(3) Наложените принудителни административни мерки могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Раздел II.

Административни нарушения и наказания

Чл. 257. Всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил на други лица в резултат на нарушение на този закон и подзаконовите актове по неговото прилагане, в това число и на условията в издадените по тях документи.

Чл. 258. (1) Наказва се с глоба от 50 лв. до 300 лв., ако деянието не съставлява престъпление, физическо лице, което възпрепятства изпълнението на служебни задължения на длъжностните лица по този закон и подзаконовите актове по неговото прилагане.

(2) Наказанието по ал. 1 се налага и на собственици и ползватели на горски територии, които възпрепятстват провеждането на необходимите действия, свързани с горската инвентаризация или не предоставят необходимите данни за извършването ѝ.

(3) Когато нарушението по ал. 1 и 2 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 100 до 500 лв.

Чл. 259. (1) Наказва се с глоба от 300 до 5 000 лв., ако по друг закон не е предвидено по-тежко наказание, длъжностно лице или лице, упражняващо лесовъдска практика, което:

1. не изпълни или изпълни несвоевременно задължения или контролни правомощия, възложени му по този закон, подзаконовите актове по неговото прилагане, както и решения и предписания, основани на тях;

2. съгласува, одобри или издаде документ в нарушение на този закон, на подзаконовите актове по неговото прилагане или на одобрените горскостопански планове и програми;

3. не вземе своевременно мерки за предотвратяване и спиране на незаконни дейности в горските територии или за премахване на последиците от нарушенията;

4. за съгласуване, одобряване или издаване на документи поставя като условия или изисква документи, каквито не се предвиждат с този закон, подзаконовите актове по неговото прилагане, или с друг нормативен акт;

5. в срок, определен с нормативен акт: не се произнесе по искане за съгласуване, одобряване или издаване на документи; не извърши проверки или услуги;

6. разпореди, съгласува или допусне извършването на строителство в горските територии, в нарушение на този закон или подзаконовите актове по неговото прилагане, в т.ч. в нарушение на нормативите, определени в наредбата по чл. 152, ал. 2.

7. съгласува или допусне извършването на дейност в горските територии от лица, които не притежават съответната правоспособност.

(2) Наказва се с глоба от 1000 до 5000 лв., ако по друг закон не е предвидено по-тежко наказание лице, упражняващо лесовъдска практика, което издаде позволително за извършване на дейност в горските територии в нарушение на този закон или подзаконовите актове по неговото прилагане. Глобата се налага независимо от отписването от регистъра по чл. 237.

Чл. 260. Наказва се с глоба от 100 до 300 лв., ако по друг закон не е предвидено по-тежко наказание, лице, което извършва дейност в горските територии без да притежава съответната правоспособност.

Чл. 261. Наказва се с глоба от 500 до 5000 лв, ако по друг закон не е предвидено по-тежко наказание, лице, извършило оценка за горски територии в нарушение на изискванията на наредбата по чл. 83, ал. 2.

Чл. 262. Наказва се с глоба от 300 до 1000 лв., ако по друг закон не е предвидено по-тежко наказание, лице, което извършва лесовъдска практика, без да е вписано в регистъра по чл. 237, както и лице, което е вписано в регистъра, но осъществява дейност, която не е посочена в удостоверението му за регистрация.

Чл. 263. (1) Наказва се с глоба от 50 до 500 лв., ако по друг закон не е предвидено по-тежко наказание, физическо лице, което:

1. не изпълни разпореждане на компетентен орган, издадено в рамките на дадените му със закона правомощия;

2. не осигури достъп, не представи необходимите документи и данни на контролните органи.

(2) Наказва се с глоба от 200 до 1000 лв., ако по друг закон не е предвидено по-тежко наказание, физическо лице, което не извърши възстановителни работи и не отстрани за своя сметка нанесените повреди на чужд недвижим имот в горските територии.

Чл. 264. (1) Наказва се с имуществена санкция от 200 до 2000 лв, ако по друг закон не е предвидено по-тежко наказание, юридическо лице, едноличен търговец или търговец, вписан в регистъра по чл. 243, което:

1. извършва дейност в горските територии, без да е вписано в регистъра по чл. 243, както и когато е вписано в регистъра, но осъществява дейност, която не е посочена в удостоверението му за регистрация;

2. не изпълни разпореждане на контролен орган, издадено в рамките на неговата компетентност по този закон;

3. не осигури достъп, не представи необходимите документи и данни на контролните органи;

4. допусне извършването от негово име на дейност в горските територии от лица, които не притежават съответната правоспособност.

(2) Наказва се с имуществена санкция от 500 до 5000 лв, ако по друг закон не е предвидено по-тежко наказание, юридическо лице, едноличен търговец или търговец, вписан в регистъра по чл. 243, което не извърши възстановителните работи и не отстрани за своя сметка нанесените повреди на чужд недвижим имот в горските територии.

Чл. 265. (1) Наказват се с глоба от 200 до 2000 лв., ако деянието не представлява престъпление, физически лица, които извършат или наредят да бъдат извършени следните дейности:

1. нанасяне на повреди или унищожаване на горски пътища, пътни съоръжения и принадлежности на пътя;

2. ползване на горските пътища в нарушение на наредбата по чл. 146, ал. 7;

3. изхвърляне на отпадъци и строителни материали, замърсяващи горските територии.

(2) За нарушение по предходната алинея, освен наложената глоба, на нарушителят се отнема даденото разрешение или удостоверение за достъп до горската територия и същият се задължава в определен срок да отстрани последиците от нарушението.

(3) При неизпълнение на задължението по ал. 2 последиците от нарушението се отстраняват от собственика на пътя, за сметка на нарушителя. За вземането си от нарушителя собственикът може да поиска издаване на заповед за незабавно изпълнение по реда на чл. 418 от Гражданския процесуален кодекс въз основа на извлечение от счетоводните си книги.

(4) Ново разрешение или удостоверение за достъп до горската територия може да бъде дадено след изпълнение на задълженията по ал. 2 и 3.

Чл. 266. (1) Наказват се с глоба от 100 до 1000 лв. физически лица - собственици на имоти, граничещи с горски територии, които възпрепятстват извършването на ремонти и реконструкции на горски пътища или ограничават достъпа до такива.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 200 до 2000 лв.

(3) С наказанието по ал. 1 и 2 се наказват и лица, които в нарушение на този закон и подзаконовите актове по неговото прилагане, възпрепятстват или ограничават достъпа до горските територии и свободното придвижване на хора, диви животни и води. Когато достъпа до горските територии е ограничен посредством поставени огради, бариери или други прегради или съоръжения, същите се премахват за сметка на лицето, което ги е поставило.

Чл. 267. (1) Наказва с глоба от 1000 до 5000 лв. физическо лице, което промени предназначението на горски територии или фактическото им използване не по установения за това ред.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, на същото се налага имуществена санкция в размер от 3000 до 15 000 лв.

Чл. 268. (1) Наказва се с глоба от 50 до 3000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание физическо лице, което в нарушение на този закон и подзаконовите актове по неговото прилагане, добива, товари, транспортира, разтоварва, придобива, съхранява, преработва или се разпорежда с дървесина и недървесни горски продукти.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, на същото се налага имуществена санкция в размер от 100 до 5000 лв.

(3) При извършване на нарушения по ал. 1, с глоба от 50 до 3000 лв. се наказват и подбудителите, помагачите, укривателите и допустителите.

Чл. 269. (1) Който не уведоми своевременно компетентния орган по този закон за кражба или загубване на контролна горска марка или производствена марка, се наказва с глоба от 50 до 500 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, на същото се налага имуществена санкция в размер от 200 до 1000 лв.

Чл. 270. (1) Наказва се с глоба от 1000 до 10000, ако деянието не представлява престъпление, физическо лице, което в нарушение на този закон и подзаконовите актове по неговото прилагане:

1. преотстъпи контролна горска марка, производствена марка, униформено облекло или отличителен знак;

2. използва чужда, неистинска или подправена контролна горска марка, производствена марка, униформено облекло, отличителен знак или удостоверение за регистрация;

3. издаде позволително за извършване на дейност в горските територии, без да има правомощия за това.

(2) Когато нарушението по ал. 1, т. 1 и 2 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, на същото се налага имуществена санкция в размер от 1000 до 10000 лв.

Чл. 271. За административни нарушения по този закон и подзаконовите актове по неговото прилагане, извършени при осъществяване дейността на предприятия, учреждения и организации, наказания се налагат на лицата, които са ги извършили, както и ръководителите или възложителите, които са наредили или допуснали да бъдат извършени.

Чл. 272. За други нарушения на този закон и подзаконовите актове по неговото прилагане и на разпореждания и предписания, основани на тях, наказанието е глоба от 50 до 500 лв., съответно имуществена санкция от 100 до 1000 лв., ако по друг закон не е предвидено по-тежко наказание.

Чл. 273. За нарушения на разпоредби от релевантното законодателство, наказанието е глоба от 500 до 5000 лв., съответно имуществена санкция от 1000 до 10000 лв., ако по друг закон не е предвидено по-тежко наказание.

Чл. 274. (1) Ако нарушенията по чл 258 - 273 бъде продължено, след като е констатирано с акт, или ако в срока за издаване на наказателно постановление бъде извършено друго нарушение от същото лице, наказанието е глоба, съответно имуществена санкция в двоен размер, независимо от наказанието по първото нарушение.

(2) Наказанието по ал. 1 се налага и когато в срок до 1 година от влизането в сила на наказателното постановление наказаното лице извърши ново нарушение на същата разпоредба.

Чл. 275. (1) Вещите, послужили за извършване на нарушение, както и вещите - предмет на нарушението, се отнемат в полза на държавата, независимо от това чия собственост са, освен ако се установи, че са използвани независимо или против волята на собственика им.

(2) Вещите, отнети в полза на държавата, се продават от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите или от оправомощено от него длъжностно лице по реда на Закона за държавната собственост. За разпореджането с тези вещи не се прилагат разпоредбите на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс и на Закона за Националната агенция за приходите.

(3) Дървесината и недървесните горски продукти - предмет на нарушението, както и животните – средство на нарушението, иззети и задържани с актовете за установяване на административни нарушения или с констативни протоколи, могат да се продават по реда на

ал. 2 преди приключване на административно-наказателното производство.

(4) Вещите, отнети в полза на държавата, могат да се предоставят безвъзмездно от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите на нейните структури, държавните горски стопанства, държавните ловни стопанства и учебно-опитните горски стопанства, а когато вещите са отнети с наказателно постановление, издадено от кмет на община, същите могат да бъдат предоставени безвъзмездно на съответната община.

(5) Отнетите в полза на държавата вещи, които са с ниска стойност или негодни за употреба, се унищожават от регионалните дирекции по горите.

(6) Средствата от продажбата на вещите по ал. 3, получени след приспадане на всички разходи по тяхното задържане и продажба, се депозират в банкова сметка на съответната регионална дирекция по горите:

1. до приключване на административната преписка с влязъл в сила акт на компетентен орган;

2. до изтичане на една година от датата на констатиране на административното нарушение - когато в този срок нарушителят не е установен.

(7) Иззетите и задържани оръжия, боеприпаси и взривни вещества се предават в срок до 24 часа на поделенията на Министерството на вътрешните работи.

Чл. 276. (1) Нарушенията по закона и подзаконовите актове по неговото прилагане се установяват с актове на:

1. служителите в Изпълнителната агенция по горите и в нейните структури, които заемат длъжност, за която се изисква лесовъдско образование;

2. служителите в държавните горски стопанства, държавните ловни стопанства и учебно-опитните горски стопанства, които заемат длъжност, за която се изисква лесовъдско образование – за горските територии, предоставени им за управление;

3. кметовете на населените места и лицата, назначени в общините и кметствата, които заемат длъжност, за която се изисква лесовъдско образование - за горските територии на територията на съответната община или кметство;

4. лицата, вписани в регистъра за лесовъдска практика по чл... – за горските територии, за които имат сключен договор;

5. служители на Министерството на вътрешните работи, оправомощени от министъра на вътрешните работи

(2) Наличието на данни за извършено нарушение, установено по реда на чл. 202, ал. 1, т. 4 е достатъчно основание за съставяне на акт за установяване на административно нарушение, а изготвените снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес.

Чл. 277. (1) Наказателните постановления по закона и подзаконовите актове по неговото прилагане се издават от:

1. кметовете на общини – за нарушения, установени от лицата по чл. 276, ал. 1, т. 3;

2. оправомощени от министъра на земеделието и храните длъжностни лица от регионалните дирекции по горите – в останалите случаи.

(2) Глобите, имуществените санкции и сумите, получени от продажбата на отнетите в полза на държавата вещи, или паричната равностойност на липсващите вещи - предмет и/или средство на нарушението, се внасят в бюджета на Изпълнителната агенция по горите, а когато наказателното постановление е издадено от кмет на община – в бюджета на съответната община.

(3) Тридесет на сто от постъпилите в съответните бюджети по ал. 2 суми от влезли в сила наказателни постановления, се изплащат на съответните актосъставители.

(4) Размерът на обезщетенията за вреди/щети върху горски територии, съоръжения, изградени в тях и върху горски пътища, се определя с наредба на Министерския съвет.

(5) Не подлежат на обжалване наказателните постановления, с които е наложена глоба до 100 лв. включително или е постановено отнемане в полза на държавата на вещи, чиято стойност е до 1000 лв., или обезщетението за причинени щети е на същата стойност.

Чл. 278. (1) Нарушенията по Регламент (ЕО) 2173/2005 на Съвета от 20 декември 2005г. за установяване на схема на разрешителни FLEGT за вноса на дървесина в Европейската общност се установяват с актове на служители на Агенция „Митници“.

(2) Издаването на актове за установяване на административни нарушения и на наказателни постановления се извършва при условията и по реда на Закона за митниците.

Чл. 279. За неуредените в този закон случаи по съставянето на актовете, издаването и обжалването на наказателните постановления и изпълнението на наказанията, се прилагат разпоредбите на Закона за административните нарушения и наказания.

Допълнителни разпоредби

1. "абиотични" са въздействия, фактори и повреди, причинени от елементи на неживата природа - вятър, сняг, ниски и високи температури, пожари и други

2. "биотични" са фактори и въздействия, причинени от елементи на живата природа – флора, фауна и микота

3. "висше лесовъдско образование" е висше образование по специалност от професионално направление "Горско стопанство" с придобита професионална квалификация "Инженер по горско стопанство", в съответствие с изискванията на Закона за висшето образование.

4. "временен склад" е терен, утвърден с технологичния план за сеч и извоз, подходящ за складиране на добитата от сечището дървесина преди транспортирането ѝ;

5. "възобновителна сеч" е сеч, при която след изсичане на дървета се осигурява възобновяване на насаждението

6. "географска култура от горски дървесни и храстови видове" е изкуствено създадено насаждение по определена схема с фиданки от различни географски произходи на един и същ дървесен вид;

7. "гола сеч" е възобновителна сеч, при която за период не по-дълъг от една година се отсичат всички дървета на зрялото насаждение на определена територия

8. "голина" е незалесена горска площ, подлежаща на залесяване;

9. "горска екосистема" е съвкупността от организми от горската флора, фауна и микота, заедно със свързаната с тях нежива материя, които си взаимодействат в рамките на определени пространствени граници.

10. "горска семепроизводствена база" са всички одобрени и регистрирани източници за производство на горски репродуктивни материали

11. "горски автомобилни пътища" са трайни горски пътища с асфалтобетонно покритие, повърхностна обработка или трошенокаменна настилка

12. "горски култури" са гори, създадени по изкуствен начин;

13. "горски пътища" са временни или трайни съоръжения с производствено предназначение, необходими за стопанисване, опазване и защита на горските територии, добив на дървесина и недървесни горски продукти, стопанисване и ползване на дивеча

14. "горски разсадник" е площ, на която се извършва производство на фиданки от горски дървесни и храстови видове;

15. "горски репродуктивни материали" са единици за възпроизводство, части от растения и посадъчен материал от горски видове, предназначени за размножаване или залесяване;

16. "горскостопански дейности" са дейности, свързани със стопанисването, защитата и опазването на горските територии и добива на дървесина, както и с изготвянето на горскостопански планове и програми

17. "дендрариум" е жива колекция от дървета и храсти върху определена територия, организирани по систематичен, географски или друг принцип

18. "добив на дървесина" е сеч и извоз на дървесина до временен склад;

19. "ерозирани горски територии" са горски земи, по повърхността на които се наблюдават процеси на разрушаване, пренасяне и отлагане на земни материали от водни потоци и вятър;

20. "защитни горски пояси" са линейни горски култури, създадени за защита на почвите, инженерни съоръжения и населени места, и за подобряване на микроклимата

21. "зона за защита от урбанизация" е част от горските територии, определена в областните планове за развитие на горските територии, в която е забранено извършването на строителство, с изключение на елементи от техническата инфраструктура и хидротехнически съоръжения, както и на съоръжения, свързани с управлението на горските територии;

22. "износ" е придвижването на стоки от държава - членка на Европейския съюз, в трета държава;

23. "инвазивни видове" са горски дървесни и храстови видове с висок възпроизводителен потенциал, които притежават способността за кратко време да заемат големи територии, като изместват от тях местни горски дървесни и храстови видове или неместни горски дървесни и храстови видове, доказали своята продуктивност и устойчивост;

24. "каламитети" са масови прояви на вредители, свързани с нанасянето на значителни повреди на насажденията;

25. "клон" е група индивиди (копия), първоначално произведени от един индивид (майка) посредством вегетативно размножаване;

26. "клонова колекция" е горска култура, създадена от отделни клонове в определено съотношение;

27. "лесистост" е процентното отношение на горите на една територия към цялата ѝ площ

28. "лесовъдско образование с образователно-квалификационна степен "магистър" е висше лесовъдско образование, с професионална квалификация "Магистър-инженер по горско стопанство" придобита след 1998 г. по Закона за висшето образование (Обн..... от 1995 г.) или професионална квалификация "Инженер по горско стопанство" придобита до 1998 г. по Закона за висшето образование (Обн. преди 1995 г.)

29. "лесовъдско образование" е средно или висше образование по специалност от професионално направление "Горско стопанство", с придобита квалификация "Техник-лесовъд" или "Техник-технолог", или професия "Техник-лесовъд" или "Техник-механизатор", или професионална квалификация "Инженер по горско стопанство", в съответствие с изискванията на Закона за народната просвета, Закона за професионалното образование и

обучение, Закона за степента на образование, общообразователния минимум и учебния план и Закона за висшето образование;

30. "логистика" е подпомагане вземането на решения, основани на обективна, точна, достоверна и навременна информация чрез събиране, съхраняване, обработка, анализ и разпространение на тази информация

31. "микота" са многоклетъчни организми от царство гъби

32. "недървопроизводителни земи" са: поляни, ливади, ниви, ерозирани почви, горски пътища, просеки, скали, морени, грохоти, сипеи, пясъци, кариери и насипища, площи, заети от сгради в горските територии и дворни места, горски разсадници и други;

33. "неземеделските земи" са изоставените земеделски земи, които не са използвани за земеделие повече от 3 години преди залесяването и/или самозалесяването им

34. "необработен дървен материал" са повалени и окастрени дървета с отделена върхна част, със или без кора, разкроени или нацепени;

35. "новосъздадени горски култури" са горски култури на възраст от 1 до 3 години или от 1 до 5 години, когато са създадени във високопланинската зона над 1600 м. надморска височина;

36. "нощна паша" е пашата, извършвана в периода между залеза и изгрева на слънцето;

37. "опитна култура от горски дървесни и храстови видове" е изкуствено създадено насаждение за изпитване на видове, клонове, произходи, сортове, форми и др., с цел изследване и установяване на определени лесовъдски показатели;

38. "пожароопасен сезон" е период от време, през което горските насаждения се характеризират с голяма пожарна опасност в зависимост от метеорологичните условия и риска от възникване на пожари

39. "поройни горски територии" са горски земи, разположени в територията на поройни водни течения и водосбори;

40. "репродуктивни материали" са семена, части от растения (калеми, резници, тъкани, отводки и други), полен, фиданки от горски дървесни и храстови видове;

41. "семепроизводствена градина" е горска култура, създадена от селектирани клонове или семенни фиданки от потомства на фамилии, която е изолирана или се поддържа по такъв начин, че да се избегне или намали опрашването от нежелани индивиди и да се получат многократни, богати и лесни за прибиране семенни реколти;

42. "семепроизводствено насаждение" е одобрено естествено насаждение или горска култура за производство на горски репродуктивни материали, селектирано по фенотипни признаци на ниво популация, което е разположено в определен район на произход

43. "сеч без материален добив" е отстраняване на изостанали, повредени, пречещи и нежелани дървета и храсти дейност, с цел подобряване състоянието на младите насаждения на възраст, до която от тях не се добива реализуема дървесина;

44. "средно лесовъдско образование" е средно образование по специалност от професионално направление "Горско стопанство", с придобита квалификация "Техник-лесовъд" или "Техник-технолог", или професия "Техник-лесовъд" или "Техник-механизатор", в съответствие с изискванията на Закона за народната просвета, Закона за професионалното образование и обучение, Закона за степента на образование, общообразователния минимум и учебния план.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ:

§ 1. Този закон отменя Закона за горите (Обн. ДВ. бр.125 от 1997г., изм. бр.79, и бр.133 от 1998г., бр.26 от 1999г., бр.29 и бр.78 от 2000г., бр.77, бр.79 и бр. 99 от 2002г., бр.16 и бр.107 от 2003г., бр.72 и бр.105 от 2005г., бр.29, бр.30, бр.34, бр.36, бр.82 и бр.102 от 2006г., бр.13, бр.24 и бр.64 от 2007г., бр.43, бр.54, бр.63, бр.69, бр.70 и бр.91 от 2008г., бр.6, бр.12, бр.19, бр.32, бр.74, бр.80, бр.94 и бр.103 от 29 Декември 2009г.).

§ 2. (1) Не подлежат на промяна на предназначението по реда на този закон и не може да бъде извършвано строителство в горски територии, които физически и юридически лица или общини са придобили от държавата по реда на чл. 15б от отменения по § 1 Закон за горите.

(2) Ограниченията по ал. 1 се прилагат и при промяна на собствеността на имотите, с изключение на случаите, когато съответната горска територия се придобива от държавата.

(3) В срок от един месец от датата на влизане в сила на този закон, Министерство на земеделието и храните публикува в Държавен вестник списък на имотите по ал.1

(4) В срок от 14 дни от публикуването на списъка по ал. 3, Агенцията по геодезия, картография и кадастър, общинските служби по земеделие и Агенцията по вписванията, отразяват ограниченията по ал. 1 в кадастралните карти, съответно в картите на възстановената собственост и в имотния регистър.

§ 3. (1) В едномесечен срок от влизане в сила на този закон министърът на земеделието и храните със заповед назначава областни комисии, които изготвят списъци на имотите – горски територии по смисъла на чл. 2, ал. 1, т. 1, които към датата на влизане в сила на този закон не са отразени като такива в кадастралната карта или в картата на възстановената собственост.

(2) Комисиите по ал. 1 са в състав: председател – представител на Областна дирекция “Земеделие” и членове: представител на съответната община, определен от общинския съвет, представител на съответната общинска служба по земеделие, представител на съответната служба по геодезия, картография и кадастър и представител на съответната регионална дирекция на горите.

(3) Областната комисия извършва на място, по документи и чрез цифровата ортофотокарта, проверка за наличието на имоти по ал. 1 в териториалния обхват на дейност на съответното държавно горско стопанство или държавно ловно стопанство и изготвя протокол за работата си, към който прилага списък на имотите. В протокола се описват размерът на имотите, видът и произходът на гората, и се прилага скица на имота и таксационна характеристика.

(4) Протоколът по ал. 3 се предоставя в шестмесечен срок от влизане в сила на този закон на министъра на земеделието и храните за утвърждаване.

(5) Въз основа на утвърдения протокол по ал. 4, министърът на земеделието и храните, в четиринадесетдневен срок, издава заповед за отразяване на имотите като горска територия в картата на възстановената собственост .

(6) Заповедта по ал. 5 се изпраща на собствениците на имотите по ал. 1. Заповедта може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(7) След влизане в сила на заповедта, копие от нея се изпраща на съответните общински служби по земеделие, за отразяване на имотите като горска територия в картата на възстановената собственост.

(8) Копие от утвърдения протокол по ал. 4 се изпраща на съответната служба по геодезия, картография и кадастър за издаване на заповед за промяна на кадастралната карта и отразяване на имотите като горска територия.

(9) Заповедта по ал. 8 се изпраща на собствениците на имотите по ал. 1. Заповедта може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(10) След влизане в сила на заповедта, службата по геодезия, картография и кадастър отразява имотите като горска територия в кадастралната карта.

(11) Копие от влезлите в сила заповеди по ал. 5 и ал. 8 се изпращат на регионалната дирекция по горите.

§ 4. (1) Заявленията за изключване на площи от горския фонд, за предоставяне право на ползване и сервитути върху гори и земи от държавния горски фонд, както и тези по § 123 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за горите (обн., ДВ, бр. 16 от 2003 г.; изм., бр. 29 и 34 от 2006 г.) подадени до влизането в сила на този закон, се разглеждат по досегашния ред.

(2) Процедурите по чл. 15б от отменения Закон за горите, започнали до влизането в сила на този закон, се прекратяват.

§ 5. (1) За горски територии, включени в строителните граници на населените места, определени със застроителен и регулационен план или с околоръстен полигон, одобрени до 1 юни 1973 г. не се извършват процедури за промяна на предназначението по реда на този закон. Промяната на функционалното предназначение и на регулационните отреждания за тези земи се извършват по реда на Закона за устройство на територията.

(2) За горски територии, включени в строителните граници на населените места, определени с подробен устройствен план, със застроителен и регулационен план или с околоръстен полигон, одобрени след 1 юни 1973 г., за които не са извършени процедури за промяна на предназначението или за тях не е издаден акт за промяна на предназначението по отменения Закон за горите, се провежда процедура за промяна на предназначението по този закон.

(3) В едногодишен срок от влизане в сила на този закон, кметът на съответната община е длъжен да предприеме действия за промяна на предназначението на територията по ал. 2.

(4) В случай, че в срока по ал. 3 кметът на общината не предприеме действия за промяна на предназначението на територията или предназначението не бъде променено в тригодишен срок от влизане в сила на този закон, съответната територия се отразява в картата на възстановената собственост и в кадастралната карта като горска територия и се стопанисва по Закона за горите.

(5) В случаите по ал. 2, когато териториите се застроени, определянето на цената за промяна на предназначението, се извършва на база данните от последния лесоустройствен проект, преди застрояването.

(6) Цената по ал. 5 може да бъде заплатена и чрез прехвърляне в собственост на държавата на горски територии – общинска собственост, чиято цена е не по-ниска от определената цена за промяна на предназначението.

§ 6. (1) Лице, което е построило до 22 февруари 2003 г. сгради, постройки, мрежи и съоръжения в горски територии - частна държавна собственост, включени в защитените територии по чл. 10, ал. 2 от Закона за защитените територии или е придобило собственост

върху такива, може да закупи застроената и нормативно определената прилежаща площ, ако строежите са били допустими по действащите подробни градоустройствени планове и по правилата и нормативите, действали по време на извършването им или съгласно Закона за устройство на територията са търпими строежи и не подлежат на премахване.

(2) Заявление за закупуване се подава до министъра на земеделието и храните в едногодишен срок от влизането в сила на този закон. Към заявлението се прилагат:

1. документ за самоличност, когато заявител е физическо лице, а когато е юридическо лице или едноличен търговец - удостоверение за регистрация съгласно Закона за търговския регистър, което съдържа единен идентификационен код на кандидата или следните документи, ако кандидатът не е регистриран съгласно Закона за търговския регистър:

а) актуално състояние на съдебната регистрация на кандидата;

б) копие от документ за данъчна регистрация;

в) копие от документ за регистрация в регистър БУЛСТАТ;

2. документи, удостоверяващи собствеността върху сградата;

3. съгласувателни писма по проект - заснемане за узаконяване от специализираните контролни органи в случаите на узаконяване;

4. удостоверение от Агенцията по геодезия, картография и кадастър за спазени изисквания по Наредба № 14 от 2001 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри;

5. удостоверение от органите, които са овластени да одобряват съответните инвестиционни проекти, че строежите са узаконими;

6. скица на трасето или площадката с обозначени координатни точки;

7. документ, определящ нормативно прилежащия терен;

8. оценка на имота;

9. решение за оценка на въздействието върху околната среда, издадено по реда на Закона за опазване на околната среда;

10. писмени становища на структурите на Изпълнителната агенция по горите, държавното горско стопанство, държавното ловно стопанство, в чийто район на дейност се намират имотите.

(3) Министърът на земеделието и храните издава или отказва да издаде заповед въз основа на заявлението по ал. 2. В едномесечен срок от влизането в сила на заповедта, лицето заплаща дължимите цени, данъци, такси и разноски.

(4) Въз основа на заповедта и надлежен документ за платена цена, представен от купувача, изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по горите сключва договор за продажба.

(5) Договорът за продажба се вписва от купувача в службата по вписване по местонахождението на имота за негова сметка.

(6) Ако лицето не подаде заявление в срока по ал. 2 или не заплати дължимите суми в срока по ал. 3, се прилага чл. 74, ал. 1 от Закона за собствеността.

(7) В случаите по ал. 6 правата на собственост върху сградите, постройките, мрежите и съоръженията се упражняват от министъра на земеделието и храните.

(8) Отказът на министъра на земеделието и храните по ал. 3 подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

§ 7. (1) От датата на влизане в сила на този закон държавните горски разсадници, създадени върху земеделски или урбанизирани територии, стават горски територии.

(2) В едногодишен срок от влизане в сила на този закон, съответните общински служби по земеделие, както и службите по геодезия, картография и кадастър, отразяват имотите по ал. 1 като горска територия в картата на възстановената собственост, съответно в кадастралната карта и уведомяват за промяната Изпълнителната агенция по горите.

§ 8. Висшите училища и научноизследователските институти и станции, чиято основна дейност е свързана с проучванията в горите и с подготовката на кадри за горите, запазват правата, които са им предоставени със закон или с акт на Министерския съвет, върху горски територии за изследователска и учебно-опитна дейност.

§ 9. (1) Съществуващите към датата на влизане в сила на този закон държавни горски стопанства, както и държавните ловни стопанства по Приложение № 2, т. 1-37 от Закона за лова и опазване на дивеча, се прекратяват без ликвидация и се вливат в съответните държавни предприятия по Приложение № 1 като техни териториални поделения.

(2) Държавните горски стопанства и държавните ловни стопанства - териториални поделения на държавните предприятия по ал. 1 са правоприменници на активите и пасивите на съответните прекратени без ликвидация държавни предприятия.

(3) В седемдневен срок от влизане в сила на този закон, директорите на прекратените без ликвидация държавни горски стопанства и държавни ловни стопанства по ал. 1, подават заявление за заличаване на предприятията от Търговския регистър.

(4) Границите на ловностопанските райони, утвърдени със заповед на министъра на земеделието и храните до влизането в сила на този закон, се запазват.

(5) Държавните ловни стопанства – териториални поделения на държавните предприятие по Приложение № 1 осъществяват дейността си по Закона за лова и опазване на дивеча в териториалния обхват на дейност на държавните ловни стопанства, посочени в Приложение № 2, т. 1-37, определен със заповед на Изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите, издадена на основание чл. 9, ал. 3 от Закона за лова и опазване на дивеча.

§ 10. (1) Наличните към датата на влизане в сила на този закон средства по сметките на преобразуваните държавни горски стопанства и държавни ловни стопанства по § 9, се прехвърлят по сметка на съответното държавно предприятие (**териториално поделение**), в което са се втели.

(2) **До за събирането на постъпленията и извършването на плащания се ползват досегашните банкови сметки на преобразуваните държавни горски стопанства и държавни ловни стопанства.**

§ 11. Директорите на прекратените без ликвидация държавни горски стопанства и държавни ловни стопанства по § 9, ал. 1, преминават на работа в държавните предприятия по Приложение № 1, като директори на съответните държавни горски стопанства и държавни ловни стопанства – техни териториални поделения.

§ 12. Трудовите правоотношения на работещите в преобразуваните държавни горски стопанства и държавни ловни стопанства, се уреждат по реда на чл. 123 от Кодекса на труда.

§ 13. В определения им район на дейност учебно-опитните горски стопанства извършват дейностите и изпълняват функциите на държавните горски стопанства и държавните ловни

стопанства, възложени им със Закона за горите, Закона за лова и опазване на дивеча и подзаконовите актове по тяхното прилагане, доколкото в друг закон не е предвидено друго.

§ 14. В шестмесечен срок от приемане на наредбата по чл. на този закон (за средствата за работна заплата в държавните предприятия):

1. Управителните съвети на държавните предприятия по Приложение № 1 приемат структурата и щата на централните управления и на териториалните поделения на съответното държавно предприятие;

2. генералните директори на държавните предприятия и директорите на териториалните поделения утвърждават поименните щатни разписания на длъжностите в централните управления, съответно в териториалните поделения на предприятията и привеждат трудовите възнаграждения на служителите и работниците в съответствие с новата система за заплащане на труда.

§ 15. В Закон за лова и опазване на дивеча (Обн. ДВ. бр.78 от 2000г., изм. ДВ. бр.26 от 20 Март 2001г., изм. ДВ. бр.77 от 9 Август 2002г., изм. ДВ. бр.79 от 16 Август 2002г., изм. ДВ. бр.88 от 4 Ноември 2005г., изм. ДВ. бр.82 от 10 Октомври 2006г., изм. ДВ. бр.108 от 29 Декември 2006г., изм. ДВ. бр.64 от 7 Август 2007г., изм. ДВ. бр.43 от 29 Април 2008г., изм. ДВ. бр.67 от 29 Юли 2008г., изм. ДВ. бр.69 от 5 Август 2008г., изм. ДВ. бр.91 от 21 Октомври 2008г., изм. ДВ. бр.6 от 23 Януари 2009г., изм. ДВ. бр.80 от 9 Октомври 2009г., изм. ДВ. бр.92 от 20 Ноември 2009г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 9 се правят следните изменения и допълнения:

а) ал. 1 се изменя така:

„(1) Държавните ловни стопанства съгласно приложение № 2 са:

1. по т. 1-37 - териториални поделения на държавните предприятия по Приложение № 1 от Закона за горите;

2. по т. 38-41 – самостоятелни юридически лица със статут на държавни предприятия по чл. 62, ал. 3 от Търговския закон.”

б) в ал. 2 след думата „стопанства” се добавя „по ал. 1, т. 2”, а в т. 7 думите „на горите от държавния горски фонд” се заменят с „от горските територии – държавна собственост”

в) ал. 3 се изменя така:

„(3) Районите на дейност на държавните ловни стопанства по ал. 1 се определят със заповед на министъра на земеделието и храните.”

г) ал. 4 -6 се отменят

е) ал. 7 се изменя така:

„(7) В определения им район на дейност държавните ловни стопанства по ал. 1, т. 2 извършват дейностите и изпълняват функциите, възложени на държавните горски стопанства със Закона за горите и подзаконовите актове по неговото прилагане.”

ж) ал. 9 се изменя така:

„(9) В определения им район на дейност държавните ловни стопанства по ал. 1, т. 1 извършват дейностите и изпълняват функциите, възложени на държавните горски стопанства със Закона за горите и подзаконовите актове по неговото прилагане, както и дейностите по:

1. запазване и обогатяване на видовото разнообразие на дивеча;

2. изграждане на ловностопански съоръжения и провеждане на биотехнически мероприятия;

3. възпроизводство, разселване, опазване и охрана на дивеча;
4. аклиматизация и реаклиматизация на дивеча;
5. подобряване на екстериорните и трофейните качества на дивеча;
6. ползване на дивеча и дивечовите продукти и провеждане на организиран ловен туризъм;

7. ползване от горските територии – държавна собственост за съхраняване качествата на биотипите и подобряване на местообитанията.”

з) ал. 10 и 11 се отменят

и) ал. 12 се изменя така:

„(12) Държавните предприятия по Закона за горите могат, след провеждане на конкурс, да сключват с юридически лица договори за съвместно извършване на дейностите по ал. 9, т. 1 - 6 на територията на държавните ловни стопанства, с изключение на тези по приложение № 3. Договорите се сключват за срок до 15 години.”

й) ал. 13 се изменя така:

„(13) За откриване на конкурса по ал. 12, директорът на съответното държавно ловно стопанство прави мотивирано предложение до генералния директор на държавното предприятие.”

к) в ал. 15 думите „изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по горите” се заменят с „генералният директор на държавното предприятие”, а т. 8 се отменя

л) ал. 17 се отменя

м) в ал. 18 думите „Изпълнителната агенция по горите” се заменят с „съответното държавно предприятие”

н) в ал. 22, изречения второ думите „Изпълнителната агенция по горите” се заменят с „съответното държавно предприятие”

о) в ал. 23, изречение първо се изменя така:

„Офертите се разглеждат от комисия, назначена със заповед на генералния директор на държавното предприятие, открило конкурса.”

п) в ал. 27 думите „изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите” се заменят с „генералния директор на държавното предприятие”

р) в ал. 31 думите „Изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по горите” се заменят с „генералният директор на държавното предприятие”

с) в ал. 33 думите „директора на държавното ловно стопанство” се заменят с „генералния директор на държавното предприятие”

т) ал. 35 се изменя така:

„(35) Договорите по ал. 33 влизат в сила след представяне на банкова гаранция за изпълнение на договора.”

у) в ал. 36 изречение трето думите „изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите” се заменят с „министъра на земеделието и храните”.

2. В чл. 9е, ал. 2 след думите „т. 1-5” се поставя запетая, а думите „и ал. 3 и за дейностите по чл. 9д, ал. 2” се заменят с ”за дейностите по чл. 9д, ал. 2, както и за управление, възпроизводство, ползване, опазване и защита на горските територии – държавна собственост, проектиране и строителство в горските територии.”

3. в чл. 10 думите „Изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по горите” се заменят с „Министърът на земеделието и храните или оправомощено от него длъжностно лице”

4. В чл. 11 думите „гори и земи от горския фонд” се заменят с „горски територии”

5. Чл. 13 се изменя така:

„Чл. 13. (1) За ловностопанските райони се изготвят ловностопански планове, съгласно наредбата по чл. 18, ал. 1 от Закона за горите.

(2) Бонитирането на дивечовите местообитания и таксацията на дивеча се извършва по реда на наредбата по ал. 1.

(3) Ловностопанските планове се утвърждават от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите след съгласуване със съответните министерства и ведомства.

6. В чл. 14 се правят следните изменения:

а) думите „управлява и“ се заличават

б) в т. 6 думите „ловоустройствените проекти“ се заменят с „ловностопанските планове“

в) т. 7 се изменя така:

„7. изпълнение на ловностопанските мероприятия, заложиени във финансовите планове на държавните предприятия“

7. В чл. 16 се правят следните изменения:

а) ал. 1 се изменя така:

„Чл. 16. (1) Регионалните дирекции по горите контролират дейностите по чл. 14, т. 2-7 в определените им райони на дейност.“

б) в ал. 2 думата „управления на“ се заменя с „дирекции по“

8. Чл. 17 се отменя

9. Чл. 20 се отменя

10. В чл. 22, ал. 10, изречение първо думите „Ловните и горските стражари, ловните надзиратели, както и други длъжностни“ се заменят с „Длъжностните“

11. В чл. 28, ал. 4 се изменя така:

„(4) Средствата за полагане на изпит по чл. 22, чл. 25, т. 2, чл. 26 и 27, както и 50 на сто от таксите за издаване и за заверка на билети за лов, постъпват в бюджета на Изпълнителната агенция по горите. Остатъкът от средствата за издаване и за заверка на билети за лов постъпват в приход на съответното държавно горско стопанство или държавно ловно стопанство, извършило услугата.

12. В чл. 36б, ал. 1 думите „Изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по горите“ се заменят с „Генералният директор на съответното държавно предприятие“

13. В чл. 36в се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 1 думите „Изпълнителната агенция по горите“ се заменят с „Държавното предприятие“

б) в ал. 2, изречение първо думите „изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите“ се заменят с „генералния директор на държавното предприятие“, а изречение второ се заличава.

в) в ал. 3, т. 5 се изменя така:

„5. извлечение от ловностопанския план на дивечовъдният участък, а когато няма действащ такъв - изисквания за стопанисване на дивеча;“

14. В чл. 36г се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 4, т. 7 думите „ловоустройствения проект“ се заменят с „ловностопанския план“

б) в ал. 5 думите „Изпълнителната агенция по горите“ се заменят с „съответното държавно предприятие“.

15. В чл. 36д, ал. 1 думите „изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите” се заменят с „генералния директор на държавното предприятие”

16. В чл. 36и, ал. 1 думите „изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите” се заменят с „генералния директор на държавната предприятие”

17. В чл. 36к, ал. 1 и 3 думите „Изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по горите” се заменят с „Генералният директор на държавното предприятие”

18. В чл. 36л се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 1 думите „директорът” се заменя с „генералният директор”

б) в ал. 3, изречение второ накрая точката се заменя със запетая и се добавя „както и на генералния директор на съответното държавно предприятие”

19. В чл. 36м се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 1 думата „Директорът” се заменя с „Генералният директор”

б) в ал. 2 „Изпълнителната агенция по горите” се заменят с „съответното държавно предприятие”

20. В чл. 36н се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 1 думите „нейните структури и държавните горски стопанства и държавните ловни стопанства” се заменят с „регионалните дирекции по горите и държавните предприятия”

б) в ал. 2 изречение първо думите „горски стопанства и държавните ловни стопанства” се заменят с „предприятия”

в) в ал. 3 след думите „по горите” се добавя „и в съответното държавно предприятие”

21. В чл. 37б, ал. 2 думите „бюджета на Изпълнителната агенция по горите” се заменят с „съответното държавно предприятие”

22. В чл. 38 думите „ловоустройствените проекти” се заменят с „ловностопанските плановете”

23. В чл. 39, ал. 2 думите „държавния земеделски и горски фонд” се заменят с „земеделски и горски територии – държавна собственост”

24. В чл. 41, ал. 2, изречение второ думите „горски стопанства и държавните ловни стопанства” се заменят с „предприятия”

25. В чл. 43, ал. 5, т. 2 се отменя

26. В чл. 46 се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 2 след думата „райони” се поставя запетая и се добавя „както планът за ползване на разселения дивеч”

б) ал. 3 се отменя

27. Чл. 67 се изменя така:

„Чл. 67. (1) Опазването и охраната на дивеча в ловностопанските райони по чл. 5, ал. 5 се осъществява от лицата, стопанисващи дивеча.

(2) Функциите по опазване и охрана на дивеча, се възлагат на лица с лесовъдско образование.

(3) Лицата по ал. 2 в поверените им охранителни участъци:

1. охраняват дивеча и рибата;

2. следят спазването на режима за стопанисване и ползване на дивеча;

3. следят състоянието на дивеча и изпълнението на ловностопанските мероприятия в поверените им участъци;

4. проверяват всички документи за лов и риболов;

5. извършват проверки на личния багаж на ловуващите лица;

6. съставят актове за констатирани нарушения по този закон;
 7. задържат вещите - предмет на нарушението, както и вещите, послужили за неговото извършване;
 8. следят за спазването на противопожарните правила;
 9. опазват специализираната фуражна база, изградените ловностопански съоръжения, сгради и други обекти в поверените им охранителни участъци;
 10. следят за опазването на сватбовищата и токовищата;
 11. следят за щети, нанесени от и на дивеча;
 12. регулират числеността на хищниците, подивелите и скитащите кучета и котки;
 13. охраняват защитените животински видове.
- (4) Правата по ал. 3 имат и служителите по охрана на защитените територии - изключителна държавна собственост.”

28. Чл. 68 се изменя така:

„Чл. 68. (1) Лицата, по чл. 34, ал. 1, т. 3, 4 и 5, стопанисващи дивеча, могат да сключват договори с юридически лица регистрирани по Закона за частна охранителна дейност, за непосредствената му охрана. За сключените договори се уведомява писмено регионалната дирекция по горите.

(2) За извършване непосредствената охрана на дивеча, юридическите лица регистрирани по Закона за частна охранителна дейност, назначават лица с лесовъдско образование.

(3) Охраната на дивеча по реда на ал. 1 и 2 се извършва съгласно разпоредбите на този закон.”

29. В 69а се изменя така:

„Чл. 69а. (1) С цел опазване на биотехническите съоръжения или в интерес на здравето и безопасността на гражданите, директорът на регионалната дирекция по горите със заповед може временно да ограничи или да забрани достъпа до определена територия. Заповедта се издава по инициатива на стопанисващия дивеча, след съгласуване със собственика на територията или лицето, на което същата е предоставена за управление.

(2) Заповедта по ал. 1 се оповестява публично чрез средствата за масово осведомяване, интернет страниците на Изпълнителна агенция по горите, регионалната дирекция по горите или по друг подходящ начин. Заповедта по ал. 1 подлежи на незабавно изпълнение

(3) Заповедта по ал. 1 подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(4) В изпълнение на заповедта по ал. 1, лицето, което стопанисва дивеча, поставя обозначителни табели, които съдържат информация, определена с правилника за прилагане на закона.”

30. В чл. 70 се правят следните изменения и допълнения:

1. в ал. 4 след думата „изключение” се добавя „от органа по ал. 5”

2. алинея 5 се изменя така:

„(5) Директорът на съответната регионална дирекция по горите ежегодно със заповед определя обхвата и периода на действие на ограничението по ал. 3, по инициатива на стопанисващия дивеча, след съгласуване със собственика на територията или лицето, на което същата е предоставена за управление. Заповедта по ал. 1 подлежи на незабавно изпълнение”

3. ал. 6 се изменя така:

(6) Заповедта по ал. 5 подлежи на обжалване по реда на

Административнопроцесуалния кодекс.

4. създава се ал. 7:

„(7) В изпълнение на заповедта по ал. 5, лицето, което стопанисва дивеча, поставя обозначителни табели, които съдържат информация, определена с правилника за прилагане на закона.”

31. В чл. 77, ал. 1 и 2 думите „изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите” се заменят с „генералните директори на държавните предприятия”

32. В чл. 78, ал. 1 думите „ловоустройствения проект” се заменят с „ловностопанския план”

33. В чл. 82 думите „държавното горско стопанство или на държавното ловно стопанство” се заменят с „съответната регионална дирекция по горите”

34. В чл. чл. 83л, ал. 1 думите „преминаване и престой в район, където са разположени биотехнически съоръжения по чл. 69а” се заменят с „по чл. 69а и чл. 70”

35. В чл. 91 думите „ ал. 4, т. 4 – 12” се заменят с „ал. 3”

36. Чл. 94а се отменя

37. В чл. 96 се създава ал. 5:

„(5) Тридесет на сто от сумите по ал. 4 от влезли в сила наказателни постановления, се изплащат на съответните актосъставители.”

38. В § 1 от допълнителните разпоредби, т. 11 думите „земеделския и горския фонд” се заменят с „земеделските и горски територии”

39. В преходните и заключителни разпоредби се правят следните изменения:

а) § 6 се отменя

40. В § 63 от Преходни и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за лова и опазване на дивеча (Обн. - ДВ, бр. 91 от 2008 г.) се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 1 думите „ал. 1, 2, 3, 4 и 6” се заменят с „ал. 1, т. 2, ал. 2 и 3”

б) в ал. 4 думите „и ал. 3” се заличават

§ 16. В Закона за защитените територии (Обн. ДВ. бр.133 от 1998г., изм. бр.98 от 1999г., бр.28, бр.48 и бр.78 от 2000г., бр.23, бр.77 и бр.91 от 2002г., бр.28 и бр.94 от 2005г., бр.30 и бр.65 от 2006г., бр.24 и бр.62 от 2007г., бр.36 и бр.43 от 2008г., бр.19, бр.80 и бр.103 от 2009г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 10 създава се нова ал. 2:

„(2) Собствеността на държавата, която не е изключителна държавна собственост, върху горски територии, включени в защитените територии по този закон, които са застроена и нормативно определена прилежаща площ към сгради, постройки, мрежи и съоръжения, построени до 22 февруари 2003 г., ако строежите са били допустими по действащите подробни градоустройствени планове и по правилата и нормативите, действали по време на извършването им или съгласно Закона за устройство на територията са търпими строежи и не подлежат на премахване, е частна.”

2. досегашните ал. 2, 3, 4 и 5 стават съответно 3, 4, 5 и 6.

3. В чл. 14, ал. 1 точката накрая се заменя със запетая и се добавя „доколкото в специален закон не е предвидено друго.”

4. В чл. 17, ал. 1 се създава т. 6:

„6. горска инвентаризация по Закона за горите.”

5. В чл. 27, ал. 1 се създава т. 6:

„б. горска инвентаризация по Закона за горите.”

6. В чл. 31, т. 1 се изменя така:

„1. провеждане на гола сеч във всички гори, с изключение на тополовите и нискостъблените гори; сливане на голи, невъзобновени сечища на площ по-голяма от 2 ха в нискостъблените гори, с изключение на акациевите; сечта в клековите и чермуровите гори, с изключение на санитарната.”

7. В чл. 36, ал. 2 се създава изречение второ:

„Когато предложението засяга горски територии, произнасянето по целесъобразност се извършва след съгласуване с Министерството на земеделието и храните и Изпълнителната агенция по горите.

8. В чл. 47, т. 5 думите „и съгласува” се заменят със „съгласува или възлага на оправомощени длъжности лица да съгласуват”

9. В чл. 52 се правят следните изменения:

а) в ал. 1 думата „охрана” се заменя с „опазване”

б) ал. 2 се изменя така:

„(2) Изпълнителната агенция по горите може да създава специализирани дирекции на природни паркове за координация и контрол по изпълнение на заповедите за обявяване и плановете за управление на природните паркове. При постигнато съгласие с общините, на чиято територия попада съответния природен парк, Изпълнителната агенция по горите може да възложи създаването на такива дирекции към съответните общини.”

в) в ал. 3 думите „правилник, утвърден от министъра на земеделието и храните” се заменят с „устройствени правилници, утвърдени от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите, или съответните общински съвети.”

10. В чл. 67, ал. 1, изречение второ думата „охраняват” се заменя с „опазват”

11. В § 1 от Допълнителните разпоредби, т. 2 и 3 се изменят така:

„2. "Гори" са горските територии по смисъла на чл. 2, ал. 3 от Закона за горите

3. "Водни площи" са територии от поземления фонд, горските територии и континенталния шелф, залети с вода”

§ 17. В Закона за опазване на селскостопанското имущество (Обн. ДВ. бр.54 от 1974г., изм. бр.22 от 1976г., бр.35 и бр.36 от 1979г., бр.28 от 1982г., бр.45 от 1984г., бр.65 от 1995г., бр.44 и бр.86 от 1996г., бр.11 от 1998г., бр.30 и бр.33 от 2006г., бр.36 от 2008г. и бр.80 от 2009г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 2 се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 1, т. 4 думите „в горския фонд” се заменят с „извън горските територии”;

б) в ал. 3 думите „чертите на горския фонд” се заменят с „горските територии по смисъла на Закона за горите”.

2. Чл. 3 се изменя така:

„Чл. 3. По реда на този закон се опазват и намиращи се извън горските територии отделни дървета, както и отглежданите в заградени пространства диви животни, птици и риби, които не подлежат на опазване по специален ред, предвиден в друг закон.”

3. В чл. 6, ал. 2, изречение първо думите „Държавния горски фонд” се заменят с „горските територии”, а думата „охранява” се заменя с „опазва”

4. В чл. 22, ал. 1, т. 4 се отменя

5. § 1а от допълнителните разпоредби се отменя

§ 18. В Закона за опазване на земеделските земи (Обн. ДВ. бр.35 от 1996г., изм. бр.14 и бр.26 от 2000г., бр.28 от 2001г., бр.112 от 2003г., бр.18, бр.29 и бр.30 от 2006г., бр.13 и бр.64 от 2007г., бр.36 и бр.43 от 2008г., бр.10 и бр.103 от 2009г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 2, ал. 4 след думата „места” се поставя запетая, а думите „и горския фонд” се заменят с „както и за горски територии”

2. В чл. 11, ал. 3 думите „нуждите на горския фонд” се заменят с „рекултивиране на нарушени терени в горски територии”

3. В чл. 30, ал. 2 думите „в случаите по чл. 13 от Закона за горите” се заличават

§ 19. В Закона за далекосъобщенията (.....) в § 1, т. 15 на допълнителната разпоредба след думите „Спешна медицинска помощ” се поставя запетая и се добавя „Изпълнителна агенция по горите”.

§ 20. В Закона за лечебните растения (обн. ДВ. бр.29 от 2000г., изм. бр.23 и бр.91 от 2002г., бр.30 и бр.65 от 2006г., бр.94 от 2007г., бр.36 и бр.43 от 2008г., бр.80 и бр.103 от 2009г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 16 се правят следните изменения:

а) в ал. 1 думите „земите и горите от горския фонд” се заменят с „горските територии”.

б) в чл. 16, ал. 2 думите „гори и земи от горския фонд” се заменят с „горските територии”

2. Чл. 22 се изменя така:

„Чл. 22. (1) Позволителното за ползване на лечебни растения от горски територии се издава от:

1. директора на съответното държавно горско стопанство или държавно ловно стопанство или оправомощени от него длъжностни лица с висше лесовъдско образование – за горските територии, държавна собственост, както и за такива, предоставени им за управление въз основа на договор;

2. оправомощено от кмета на съответната община лице с висше лесовъдско образование, регистрирано в публичния регистър за упражняване на лесовъдска практика – за горските територии, общинска собственост, както и за такива, предоставени на общината за управление въз основа на договор;

3. лице с висше лесовъдско образование, регистрирано в публичния регистър за упражняване на лесовъдска практика, с което горско сдружение е сключило договор;

4. лице с висше лесовъдско образование, регистрирано в публичния регистър за упражняване на лесовъдска практика – за горските територии, извън посочените в т. 1 и 2, с което собственикът има сключен договор за конкретния имот.

(2) Позволителното за ползване на лечебни растения се издава от кмета на общината, когато ползването се извършва:

1. от земеделски земи от поземления фонд и такива, включени в строителните граници на населените места - общинска собственост;

2. от териториите и акваториите в строителните граници на населените места - общинска собственост, независимо от предназначението им;

3. от територии и акватории извън горските територии - частна собственост, позволително се издава на собственика без заплащане на такса с възможност за преотстъпването му на трети лица - възмездно или безвъзмездно, при свободно договаряне.

(3) Когато ползването на лечебни растения се извършва от земеделски земи, води и водни обекти - държавна собственост, в границите на населените места и в поземления фонд, разрешителното за ползване се издава от областния управител,

(4) Когато ползването на лечебни растения се извършва от териториите и акваториите на националните паркове, разрешителното за ползване се издава от директора на дирекцията на националния парк.”

3. В чл. 23, ал. 1 в края на изречението се добавя „на органа или лицето, издало разрешителното за ползване”

4. В чл. 24 думата „гора” се заменя с „горски територии”

5. В чл. 25, ал. 1 се правят следните изменения:

а) т.1 се изменя така:

„1. полза на съответното държавно горско стопанство или държавно ловно стопанство, когато ползването е от находища, намиращи се в горски територии – държавна собственост, както и в такива, предоставени им за управление въз основа на договор”.

б) т. 3 се изменя така:

„3. бюджета на съответната община, когато ползването е от находища, намиращи се в горски територии, земи, води и водни обекти в населените места и в поземления фонд – общинска собственост”.

6. В чл. 34 след думата „органите” се добавя „или лицата”.

7. В чл. 35 след думата „органите” се добавя „или лицата”.

8. В чл. 37 след думата „органите” се добавя „или лицата”.

9. В чл. 38 след думата „органът” се добавя „или лицето”.

10. В чл. 40 след думата „органа” се добавя „или лицето”.

11. В чл. 41 след думата „органът” се добавя „или лицето”.

12. В чл. 42, ал.1 се създава т.6 :

„6. Директорите на държавните горски стопанства и държавните ловни стопанства.”

13. В чл. 48 думите „горския фонд” се заменят с „горските територии”.

14. В чл. 48, т. 2 се заличава

15. В чл. 48, т. 4 се изменя така :

„4. може да организира и подпомага опазването, поддържането и възстановяването на лечебните растения в горските територии”

16. Чл. 49 се изменя така:

„Чл. 49. Директорът на държавното горско стопанство или държавното ловно стопанство:

1. предвижда и организира дейности по опазване и защита на лечебните растения в горските територии - държавна собственост, както и в териториите, предоставени им за управление въз основа на договор;

2. издава разрешителни за ползване на лечебни растения от горските територии - държавна собственост, както и от териториите, предоставени им за управление въз основа на договор.”

17. В чл. 50, т. 4 се изменя така :

„4. раздел "Лечебни растения" към горскостопанските планове и програми съгласно Закона за горите”.

18. Чл. 64 се изменя така:

„Чл. 64. Регионалната дирекция по горите контролира ползването и възпроизводството на лечебните растения в горските територии.”

19. В чл. 70 думите „лесоустройствени проекти” се заменят с „горскостопански планове и програми”.

§ 21. В Закона за собствеността и ползуването на земеделските земи (Обн. ДВ. бр.17 от 1991г., бр.20 и бр.74 от 1991г., бр.18, бр.28, бр.46 и бр.105 от 1992г., бр.48, бр.64 и бр.83 от 1993г., бр.80, бр.45, бр.57 и бр.59 от 1995г., бр.79, бр.103 и бр.104 от 1996г., бр.62, бр.87, бр.98, бр.123 и бр.124 от 1997г., бр.36, бр.59, бр.88 и бр.133 от 1998г., бр.68 от 1999г., бр.34 и бр.106 от 2000г., бр.28, бр.47 и бр.99 от 2002г., бр.16 от 2003г., бр.36 и бр.38 от 2004г., бр.87 от 2005г., бр.17 и бр.30 от 2006г., бр.13, бр.24 и бр.59 от 2007г., бр.36 и бр.43 от 2008г., бр.6, бр.10, бр.19, бр.44, бр.94 и бр.99 от 2009г.), в чл. 19, ал. 2 думите „След изтичане на срока по ал. 4” се заличават

§ 22. В Закона за устройство на територията (Обн. ДВ. бр.1 от 2001г., изм. бр.41 и бр.111 от 2001г., бр.43 от 2002г., бр.20, бр.65 и бр.107 от 2003г., бр.36 и бр.65 от 2004г., бр.28, бр.76, бр.77, бр.88, бр.94, бр.95, бр.103 и бр.105 от 2005г., бр.29, бр.30, бр.34, бр.37, бр.65, бр.76, бр.79, бр.82, бр.106 и бр.108 от 2006г., бр.41 и бр.61 от 2007г., бр.33, бр.43, бр.54, бр.69, бр.98 и бр.102 от 2008г., бр.6, бр.17, бр.19, бр.80, бр.92 и бр.93 от 2009г.), се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 8 думите се правят следните изменения и допълнения:

а) думите ”се определя с подробния устройствен план и” се заличават

б) в т. 1 накрая се поставя запетая и се добавя „които се определят с подробен устройствен план;”

в) т. 3 се изменя така:

„3. за горски територии, по смисъла на Закона за горите;”

г) в т. 5 накрая се поставя запетая и се добавя „които са изградени след промяна на първоначалното предназначение на имота;”

2. В чл. 9, ал. 1 се отменя

3. В чл. 109 се създава ал. 3:

„(3) Когато подробни устройствени планове по ал. 2 се разработват за горски територии, които подлежат на продажба по реда на § 123 от ПЗР на отменения по § 1 Закон за горите, нормативно определената прилежаща площ обект на продажба, се определя на база пределно допустимите нормативи за плътност и интензивност на застрояване за отделните видове територии и устройствени зони.”

4. В чл. 119 се създава ал. 5:

„(5) Заданието по ал. 1, в случаите, когато се засягат горски територии, се одобрява след съгласуване с изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите.”

5. В чл. 121, се създават ал. 6 и 7:

„(6) Когато проектите за устройствени схеми засягат горски територии, в състава на националния, областните и общинските съвети по устройство на територията се включват представители на Изпълнителна агенция по горите и/или на съответните регионални дирекции по горите.

(7) Проектите по ал. 6 се одобряват след писмено съгласие на Изпълнителна агенция по горите и/или на съответните регионални дирекции по горите.”

6. В чл. 124, ал. 6 се изменя така:

„(6) Изработването на общи устройствени планове, които обхващат горски територии, се възлага след съгласуване с изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите.”

7. В чл. 125 се създават ал. 7-9:

„(7) Когато проектът на устройствен план засяга горски територии, заданието по ал. 1 се съгласува с Изпълнителната агенция по горите.

(8) Когато проектът на устройствен план засяга горски територии, в състава на съответния експертен съвет по устройство на територията се включват представители на Изпълнителна агенция по горите и/или на съответните регионални дирекции по горите.

(9) Проектът на устройствен план по ал. 8 се одобрява след писмено съгласие на Изпълнителна агенция по горите и/или на съответните регионални дирекции по горите.”

§ 23. В Закона за рибарството и аквакултурите (Обн. ДВ. бр.41 от 2001г., изм. бр.88, бр.94 и бр.105 от 2005г., бр.30, бр.65, бр.82, бр.96 и бр.108 от 2006г., бр.36, бр.43 и бр.71 от 2008г. и бр.12 от 2009г.), се правят следните изменения и допълнения:

1. Чл. 7 се изменя така:

„Чл. 7. Изпълнителната агенция по горите осъществява контрол по опазването на рибните ресурси във водните обекти, ползвани за любителски риболов в района на дейност на нейните структури, както и контрол по спазване на правилата за любителски риболов при условията и по реда на този закон и на Закона за горите.”

2. В чл. 8, ал. 2 думите „Държавната агенция по горите” се заменят с „Изпълнителната агенция по горите”

3. В чл. 22а, ал. 1 след думата „стопанства” се добавя „държавните ловни стопанства”

4. В чл. 54, ал. 1 думите „Държавната агенция по горите” се заменят с „Изпълнителната агенция по горите”

5. В чл. 90, ал. 6 думите „Държавната агенция по горите, нейните структури и специализирани териториални звена, държавните горски стопанства и държавните ловни стопанства” се заменят с „Изпълнителната агенция по горите и нейните структури”

6. В чл. 91 се правят следните изменения:

а) в ал. 2 думите „служителите по горите към Държавната агенция по горите” се заменят с „служители на Изпълнителната агенция по горите”

б) в ал. 4 думите „председателя на Държавната агенция по горите” се заменят с „изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по горите”

7. Навсякъде в закона думите "министъра/ът на земеделието и продоволствието" се заменят съответно с "министъра/ът на земеделието и храните" и думите "Министерство/то на земеделието и продоволствието " се заменят с "Министерство/то на земеделието и храните"

§ 24. В Закона за водите (Обн. ДВ. бр.67 от 1999г., изм. бр.81, бр.34, бр.41 и бр.108 от 2001г., бр.47, бр.74 и бр.91 от 2002г., бр.42, бр.69, бр.84 и бр.107 от 2003г., бр.6 и бр.70 от 2004г., бр.18, бр.77 и бр.94 от 2005г., бр.29, бр.30, бр.36, бр.65, бр.66, бр.105 и бр.108 от 2006г., бр.22 и бр.59 от 2007г., бр.36, бр.52 и бр.70 от 2008г., бр.12, бр.32, бр.35, бр.47, бр.82, бр.93, бр.95 и бр.103 от 2009г.), в чл. 10, ал. 1, т. 2 се изменя така:

„2. министъра на земеделието и храните:

а) за хидромелиоративни системи и съоръжения и за предпазване от вредното въздействие на водите извън границите на населените места;

б) чрез Изпълнителната агенция по горите – за насажденията в системите и съоръженията по б. „а”

§ 25. В закон за биологичното разнообразие (обн. ДВ. бр.77 от 2002г., изм. бр.88 и

бр.105 от 2005г., бр.29, бр.30 и бр.34 от 2006г., бр.52, бр.64 и бр.94 от 2007г., бр.43 от 2008г., бр.19, бр.80 и бр.103 от 2009г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 30, ал.1 думите „устройствените проекти за горите” се заменят с „областните планове за развитие на горските територии, горскостопанските планове и програми”.

2. В чл. 31, ал.3 се създава точка б:

„б. горскостопанските планове и програми.”

3. В чл. 39, ал.3 думата „органи” се заменя със „структури”

4. Чл. 113 се създава ал. 3:

„(3) Регистрите по ал.1 са публични.”

5. В чл. 122 се правят следните изменения :

а) в ал.2, т.1 след думата „устройствени” съюзът „и” се заменя със запетая и след думите „технически” се добавя „и горскостопански”

б) в ал.3 думата „Началниците” се заменя с „Директорите”

6. В §1 се правят следните изменения:

а) в т. 8 думите „териториите от горския фонд” се заменят с „площи от горските територии”;

б) т.13 се изменя така:

„13. "Гори" са горските територии по смисъла на Закона за горите;”

в) в т.31б думите „лесоустройствените проекти и други” се заличават

§ 26. В Приложение № 1 към чл. 3, ал. 1 от Закона за приватизация и следприватизационен контрол (Обн. ДВ. бр.28 от 2002г., изм. бр.78 от 2002г., бр.20, бр.31 бр.39, бр.46 и бр.84 от 2003г., бр.55 и бр.115 от 2004г., бр.28, бр.39, бр.88, бр.94, бр.103 и бр.105 от 2005г., бр.36, бр.53, бр.72 и бр.105 от 2006г., бр.59 от 2007г., бр.36, бр.65, бр.94, бр.98 и бр.110 от 2008г., бр.24, бр.42, бр.82 и бр.99 от 2009г.), в т. III „Министерство на земеделието и храните” се създават т. 14- 19:

„14. Държавно предприятие

15. Държавно предприятие

16. Държавно предприятие

17. Държавно предприятие

18. Държавно предприятие

19. Държавно предприятие

§ 27. В Закона за движението по пътищата (Обн. ДВ. бр.20 от 1999г., бр.1 от 2000г., бр.43 и бр.76 от 2002г., бр.16 и бр.22 от 2003г., бр.6, бр.70, бр.85 и бр.115 от 2004г., бр.79, бр.92, бр.99, бр.102, бр.103 и бр.105 от 2005г., бр.30, бр.34, бр.61, бр.64, бр.82, бр.85 и бр.102 от 2006г., бр.22, бр.51, бр.97 и бр.109 от 2007г., бр.36, бр.43, бр.69, бр.88 и бр.102 от 2008г., бр.74, бр.75, бр.82 и бр.93 от 2009г.), в § 12 а от преходните и заключителни разпоредби, думите „служителите по горите” се заменят с „горските инспектори”

§ 28. В Закона за корпоративното подоходно облагане (Обн. ДВ. бр.105 от 2006г., изм. ДВ. бр.52, бр.108, бр.110 от 2007г., бр.69 и бр.106 от 2008г., бр.32, бр.35 и бр.95 от 2009г.) в чл. 31 се правят следните изменения и допълнения:

а) създава се нова ал. 5:

„(5) За данъчни цели се признават счетоводните разходи за дарения за дейности по създаване на гори и за защита на горски територии от болести и вредители.”

б) досегашната ал. 6 става ал. 7

в) досегашната ал. 7 става ал. 8 и в нея думите „1-6” се заменят с „1-7”

§ 29. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (Обн. ДВ. бр.95 от 2006г., изм. ДВ. бр.52, бр.64 и бр.113 от 2007г., бр.28, бр.43 и бр.106 от 2008г., бр.25, бр.32, бр.35, бр.41, бр.82, бр.95 и бр.99 от 2009г., бр.16 от 2010г.) се правят следните изменения и допълнения:

а) в чл. 22, ал.1 се създава т. 4:

„4. за дейности по създаване на гори и за защита на горски територии от болести и вредители.”

б) в чл. 29 се правят следните изменения и допълнения:

аа) досегашната разпоредба става ал. 1

бб) създава се ал. 2:

„(2) Остатъкът от облагаемият доход след намалението по ал. 1, се намалява с още 30 на сто, когато лицето е извършило разход за дейности по създаване на гори и за защита на горски територии от болести и вредители.”

§ 30. В Закона за обществените поръчки (ДВ. бр.31 от 8 Април 2005г., изм. ДВ. бр.34 от 19 Април 2005г., изм. ДВ. бр.105 от 29 Декември 2005г., изм. ДВ. бр.18 от 28 Февруари 2006г., изм. ДВ. бр.33 от 21 Април 2006г., изм. ДВ. бр.37 от 5 Май 2006г., изм. ДВ. бр.79 от 29 Септември 2006г., изм. ДВ. бр.59 от 20 Юли 2007г., изм. ДВ. бр.94 от 31 Октомври 2008г., изм. ДВ. бр.98 от 14 Ноември 2008г., изм. ДВ. бр.102 от 28 Ноември 2008г., изм. ДВ. бр.24 от 31 Март 2009г., изм. ДВ. бр.82 от 16 Октомври 2009г.), в чл. 12 се създава т. 12:

„12. договори за възлагане на дейности по създаване на гори, провеждане на сечи и добив на дървесина по смисъла на Закона за горите.”

§ 31. Регистрираните до датата на влизане в сила на настоящия закон браншови организации се пререгистрират в срок до една година, съгласно неговите разпоредби.

§ 32. (1) В едногодишен срок от влизането в сила на този закон, Изпълнителната агенция по горите пререгистрира лицата, вписани в публичните регистри по чл. 39, ал. 2 и чл. 57а, ал. 1 от отменения по § 1 Закон за горите.

(2) Лицата, вписани в публичния регистър по чл. 39, ал. 2 от отменения Закон за горите, се вписват в регистъра по чл. 237 и на същите се издава удостоверение за регистрация, както следва:

а) за дейността „планиране и организация на дейностите по създаване на нови гори” – на лицата, притежаващи удостоверение за регистрация за „събиране и добив на семена, производство на фиданки и други репродуктивни материали от горско-дървесни и храстови видове, създаване на горски култури и изготвяне на съпровождащите тези дейности отчетни документи” по отменения Закон за горите;

б) за дейността „маркиране на насаждения, предвидени за сеч” – на лицата, притежаващи удостоверение за регистрация за „маркиране на подлежащи на сеч дървета, отглеждане на млади насаждения (без материален добив), кастрене на стоящи дървета и изготвяне на съпровождащите дейността отчетни документи” по отменения Закон за горите;

в) за дейността „изработване на задания за горскостопански планове и програми, и за инвентаризация” – на лицата, притежаващи удостоверение за регистрация за „изработване на задания и лесоустройствени проекти, планове и програми за гори и земи от горския фонд” по

отменения Закон за горите;

г) за дейността „изработване на горскостопански планове и програми и инвентаризация на горски територии” – на лицата, притежаващи удостоверение за регистрация за „изработване на задания и лесоустройствени проекти, планове и програми за гори и земи от горския фонд” по отменения Закон за горите;

д) за дейността „изработване на задания и проекти, планове и програми за защита срещу ерозия и за биологична рекултивация на нарушени терени” - на лицата, притежаващи удостоверение за регистрация за „изработване на задания и проекти, планове и програми за борба с ерозията и за биологична рекултивация на нарушени терени” по отменения Закон за горите;

е) за дейността „планиране и организация на добива на дървесина” - на лицата, притежаващи удостоверение за регистрация за „организация на добив на дървесина и изработване на транспортно-технологични проекти, планове и схеми за ползвания от гори и земи от горския фонд и изготвяне на съпровождащите тази дейност документи” по отменения Закон за горите;

ж) за дейността „планиране и организация на добива на недървесни горски продукти” - на лицата, притежаващи удостоверение за регистрация за „организация на добив на дървесина и изработване на транспортно-технологични проекти, планове и схеми за ползвания от гори и земи от горския фонд и изготвяне на съпровождащите тази дейност документи” по отменения Закон за горите;

з) за дейността „изработване на проекти за горски автомобилни пътища и съоръжения към тях” - на лицата, притежаващи удостоверение за регистрация за „изработване на проекти за горски пътища и съоръжения” по отменения Закон за горите.

(3) Заличава се регистрацията на лица, вписани в публичния регистър по чл. 39, ал. 2 от отменения Закон за горите, за дейностите „оценка на гори и земи от горския фонд”, „управление на гори и земи от горския фонд, собственост на физически и юридически лица и на общини” и „експертизи и консултации по лесовъдски дейности”.

(4) Търговци, вписани в публичния регистър по чл. 57а, ал. 1 от отменения Закон за горите, се вписват в регистъра по чл. 243 и на същите се издава удостоверение за регистрация, както следва:

а) за дейността „стопанисване на горски територии” - на търговци, притежаващи удостоверение за регистрация за „възпроизводство на горите” по отменения Закон за горите

б) за дейността „добив на дървесина” - на търговци, притежаващи удостоверение за регистрация за „ползване на дървесина от горския фонд” по отменения Закон за горите;

в) за дейността „изработване на планове и програми за управление и развитие на горски територии” - на търговци, притежаващи удостоверение за регистрация за „устройство на земите и горите от горския фонд и на ловностопанските райони.” по отменения Закон за горите.

(5) Пререгистрацията по предходните алинеи се извършва служебно, без заплащане на такси.

(6) Алинея 5 не се прилага в случаите, когато едновременно с пререгистрацията, правоимащият е подал заявление за вписване на промяна в обстоятелствата.

(7) До пререгистрацията на лицата по реда на предходните алинеи, правото им да извършват дейности в горските територии, се удостоверява с удостоверенията за регистрация, издадени по отменения Закон за горите.

(8) Лицата, притежаващи удостоверения за завършен курс за оценка на гори и земи от

горския фонд, издадени до датата на влизане в сила на този закон, имат право да извършват оценка на горски територии по реда на наредбата по чл. 83, ал. 2.

§ 33. (1) Образците на документите, предвидени в Закона за горите и в подзаконовите актове за неговото прилагане, се утвърждават със заповед на Изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите, ако с нормативен акт не е предвиден друг ред.

(2) Със заповедта по ал. 1 се определят и условията и редът за предоставяне и отчитане на документите.

§ 34. (1) Подзаконовите нормативни актове, издадени въз основа на отменените и изменените с този закон разпоредби, се прилагат до издаването на съответните нови подзаконови поднормативни актове, доколкото не противоречат на закона.

(2) Подзаконовите нормативни актове, издадени от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите в изпълнение на разпоредбите на закона, се обнародват в "Държавен вестник".

§ 35. Министърът на земеделието и храните упражнява правата на държавата като едноличен собственик на капитала в „Агролеспроект” - ЕООД, със седалище София.

§ 36. В едномесечен срок от влизането в сила на този закон Министерският съвет привежда в съответствие със закона устройствения правилник на Изпълнителната агенция по горите.

§ 37. Изпълнението на закона се възлага на министъра на земеделието и храните.

§ 38. Настоящият закон влиза в сила от 01.01.2011 г., с изключение на чл. 112, т. 2, чл. 113, ал. 2, чл. 185, ал. 2, т. 3 и чл. 251, ал. 5, т. 2, които влизат в сила от 01.01.2014 г.

Релевантни актове от Европейското законодателство

Регламент (ЕО) 1024/2008 на Комисията от 17 октомври 2008г. за определяне на подробни мерки за прилагането на Регламент (ЕО) 2173/2005 на Съвета от 20 декември 2005г. за установяване на схема на разрешителни FLEGT за вноса на дървесина в Европейската общност.

Регламент (ЕО) 2173/2005 на Съвета от 20 декември 2005г. за установяване на схема на разрешителни FLEGT за вноса на дървесина в Европейската общност

Решение на Съвета от 26 септември 2007г. за подписване от името на Европейската общност и временно прилагане на Международното споразумение за тропическия дървен материал от 2006г.

Директива 1999/105/ЕО на Съвета относно търговията с горски репродуктивен материал.

Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година относно опазване на естествените хабитат и местообитания и на дивата флора и фауна

Приложение № 1
към ЧЛ.

Списък на държавните предприятия

1. (Северозападен район) – обхваща област Видин, Враца, Ловеч, Монтана и Плевен
2. (Северен Централен район) – обхваща област Велико Търново, Габрово, Разград, Русе и Силистра
3. (Североизточен район) – обхваща област Варна, Добрич, Шумен и Търговище
4. (Югоизточен район) – обхваща област Бургас, Сливен, Стара Загора и Ямбол
5. (Югозападен район) – обхваща област Благоевград, Кюстендил, Перник, София област и София – град
6. (Южен Централен район) – обхваща област Кърджали, Пазарджик, Пловдив, Смолян и Хасково

Приложение № 2
към Чл.

Списък на горските разсадници с национално значение

1. „Ашиклар” – гр. Берковица;
2. „Микрево” – с. Струмяни;
3. „Сушица” – гр. Г. Делчев;
4. „Порой” – гр. Несебър;
5. „Дъбовете” – гр. Добрич;
6. „Джулюница” – гр. Г. Оряховица;
7. „Момчилград” – гр. Момчилград;
8. „Долно село” – гр. Кюстендил;
9. „Рибен” – гр. Плевен;
10. „Церово” – гр. Пазарджик;
11. „Голямо конарско шосе” – гр. Пловдив;
12. „Гарата” - гр. Разград;
13. „Трънково” – гр. Елхово;
14. „Бърчево” – с. Смилян;
15. „Синия вир” – гр. Етрополе;
16. „Ветрен” – гр. Мъглиж;
17. „Салманово” – гр. Шумен;
18. „Вардим” - гр. Свищов;
19. „Наков чифлик” – гр. Пазарджик;